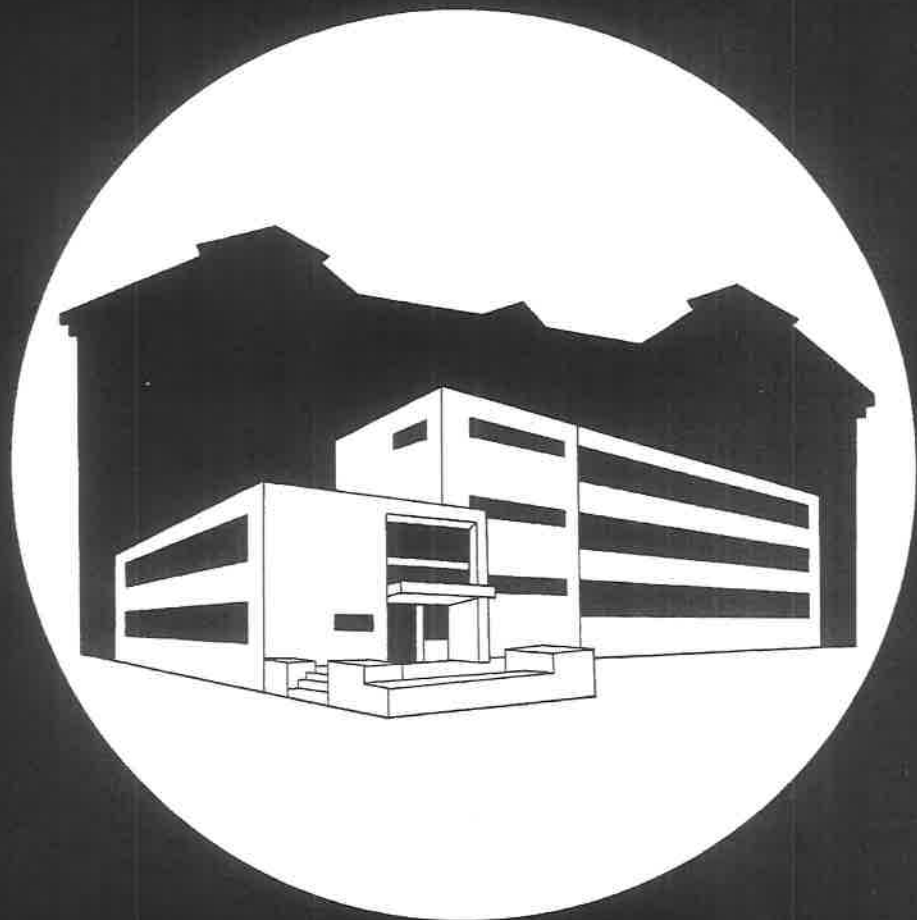

1896-1996

Iskolai rendszabályok

- 1. A tanítás kezdete előtt minden növendék 5 perccel megjelenni köteles.*
- 2. Az intézet növendéke nevelőit, társait utcán és iskolában köszönteni tartozik.*
- 3. Önmagad, ruhádat, tanszereidet tartsd tisztán!*
- 4. Az iskola, tanuló társaid felszerelését és saját felszerelésed kíméld!*
- 5. Tanítási napon ne mulassz, istentiszteletről ne maradj el!*

ALMANACH

A Tisza-parti Általános Iskola
100 éves fennállásának emlékére
1896–1996

Szeged
1997

A nevelőtestület közreműködésével összeállították és szerkesztették:

Elekes Tamás
Hajdu Andrásné
Máté Eszter

A címlapot tervezte:

Horváth András

Köszönetet mondunk:

Marosi Jenőné és Harmath István nyugdíjas kollegáinknak,
Dr. Nagymiklósi Erzsébetnek, a JATE Könyvtár munkatársának,
a Csongrád Megyei Levéltárnak a gyűjtőmunkában nyújtott segítségükért,
és mindazoknak, akik írásaikkal gazdagították kiadványunkat.

ISBN 963 04 8189 8

Felelős kiadó: Máté Eszter igazgató
Tisza-parti Általános Iskola 6726 Szeged, Csanádi u. 4–6.
Telefon: 435-145
Az iskola alapítványának számlaszáma:
Mezőbank RT. 11606002-05645800-06000000

Készült az Officina Nyomdaipari Oktató és Termelő Kft-ben 97-382
6722 Szeged, Tisza Lajos krt. 85–87. 6701 Szeged, Pf. 1121.
Telefon: (62) 313-388
Felelős vezetők: Dr. Kékes Tiborné és Varga József ügyvezetők

Száz év.

Egy évszázad.

Iskola. Elemi, nép és általános.

Benne gyerekek, tanítók, tanárok.

Épület, terem, pad, tábla és kréta.

Táska, könyv és füzet.

Csengőszó.

Örök fogalmak, amik el nem tűnhetnek, csak új értelmet kaphatnak az évek múltán.

Nincs, akinek ne lenne köze hozzá.

Magasztos, szent hely, az ember, a tudás, a jövő bölcsője, de – közönségesen – gyermekeink mindennapjainak, cseppet sem ünnepi életterének fontos helyszíne.

Százéves Újszeged első iskolája.

Tiszteletet parancsoló az eltelt, át- és megélt idő.

Aki az iskolában van, akár tanul, akár tanít, az hat is.

A pedagógus piciny mozzanatokkal neveli, alakítja tanítványát, és közvetíti neki sok száz év tudás-, tapasztalatanyagát. A tanár az, aki mindig újra meg újra, szinte minden nebulóval újrakezdve járja azt az utat, amin évek múltán a tanítvány már nélküle, önállóan fog továbbmenni.

A tanuló társaira, tanáira, a tanár tanítványaira, kollegáira, szülőkre, ők viszont mindannyian egymásra hatnak. Így jön létre az iskola, s lesz annak ezáltal szelleme, lelke, élete.

Hány kezdés – újrakezdés rejlik a száz évben!

Hány kiváló tanár, s náluk hányszor több ragyogó tanítvány!

Ezt együtt látni, érezni, tudni – mekkora erő, mennyi nagyszerűség!

Ez teszi az ISKOLÁT!

Ez által van múltja, jelene és jövője!

Ebből van tartalma – tartása és ereje!

Ezért kell őrizni, óvni s hagyni élni, hogy teljesíthesse be hivatását, mert a legnagyobb szerűbbet, embert és jövőt alakítani hivatott.

Tisztelet mindazoknak, tanítványoknak és tanítóknak, akik előttünk tették iskolává a százéves falakat.

Máté Eszter
igazgató

Féjezetek, érdekességek az iskola múltjából

A XIX. sz. közepén Újszeged sajátos helyzetben volt. A belvárosi plébános joghatósága alá tartozott ugyanúgy, mint Szent-Mihálytelek, Röske és részben az alsó tanya is. Ugyanebben az időben szőregi uradalmi bérlet volt, amelyet Labusz János tisztartó kezelt, később pedig Hódy Sándor, az újszegedi ispán.

Mivel Szeged városának igen fontos lett volna Újszeged, meg is szerezte.

„... az öttömösi 2000 hold pusztáért elcserélt Újszeged birtokra a város 100 000 forintot még rá is fizetett, amely nem tett jót a városi költségvetésnek, hisz a város pénzügyi viszonyai majdnem tarthatatlanná váltak.”

Reizner János: Szeged története
(1899.)

Oktatásügy

„*ÚJSZEGEDI NÉPISKOLA.* Az újszegedi csekély számú tankötelesek régebben Szegedre jártak iskolába. De télen a nagy hidegekben vagy jégzajlásor, lehetetlen volt a Tiszán való átkelés s az iskolások néha hetekre terjedőleg ki-maradoztak. Nyáron délután ismét a hidnyítások gátolták a rendes iskolába-járást.

Minthogy Új-Szeged egyházilag mindenkor Szegedhez tartozott, azért Kremminger prépost, különösen Bakay köteles támogatásával a gyűjtésekből befolyt összegben 1841-ben Új-Szegeden is állított iskolát s oda tanítónak Abranovics Mátyást nevezte ki. Rövid másfél évre az iskola feloszlott, mert az iskola további fenntartását a község nem biztosíthatta. A tanító ekkor Röszkére helyeztetett át.

1861. évi október 28-án Új-Szegeden újra megnyílt az iskola, de két év múlva ismét megszűnt, mert a község nem volt képes a tanítót fizetni.

Az utóbbi időben Mennyei János torontálmegyei tanfelügyelő állami segély útján állított iskolát. A község kivetette a külön iskolai adót, melyet a város is viselni volt köteles, sőt a fenntartást majdnem egészen a város adórészletéből fedezték, ezen felül az iskolának külön épületet is szereztek. Jó ideig azonban tanítót nem kaphattak, s így a tanítás gyakran huzamosabban szünetelt. Az 1877. évi árvíz alkalmával az iskola épen maradt, de az újszegedi partlemetés alkalmával leromboltatott. Tanítója *Lantos Mátyás* volt.”

Reizner János: Szeged története
(1899.)

*„Az iskolai értesítők
bibliográfiái és repertóriumai*

Az iskolai értesítők az iskolatörténeti kutatások alapforrásai. Feltárásukra az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum – ahol ezek különgyűjteményben találhatók – jelentős erőfeszítéseket tett és tesz. Az iskolai értesítők története külön tanulmányt igényelne. Itt csak tájékoztatásul közöljük, hogy a szoros értelemben vett értesítők elődei a „classificatio”-k, „iuventus”-ok, „érdemsorozatok” már a XVIII. század végén megjelentek. Többségük mindössze a tanárok nevét és a tanulóknak a tanulmányi eredmény alapján rangsorolt névsorát közölte. 1850-től az osztrák közoktatásügyi minisztérium rendelete alapján valamilyen középiskola köteles volt értesítőt közreadni. A rendelet előírása alapján az értesítőnek tartalmaznia kellett a tanított anyagot, az iskolaév fontosabb eseményeit, az iskolai gyűjtemények (könyvtárak, szertárak stb.) gyarapodását, a tanárok nevét, a tanulók névsorát. Tudománytörténeti szempontból is jelentős, hogy a rendelet előírta, hogy az értesítőben közölni kell egy-egy szaktanár szaktárgyi vagy pedagógiai tárgyú tanulmányát.

A második világháború után az értesítők kiadását rendelet tiltotta meg, s csak az 1960-as évektől jelennek meg egyre gyakrabban és egyre rendszeresebben az iskolai évkönyvek, értesítők.”

Jáki László: A magyar neveléstudomány forrásai (1993).

Az alábbi adataink nagy része a JATE Egyetemi Könyvtár Különgyűjtemények Osztályán fellelhető iskolai értesítőkből származik.

„Adatok az 1885–86. Iskolai év történetéhez.

A belvárosi községi népiskola áll 6 fiú- és 4 leányosztályból, ide van csatolva az újszegedi vegyes osztály is.”

„Tudomásul a szülőknek.

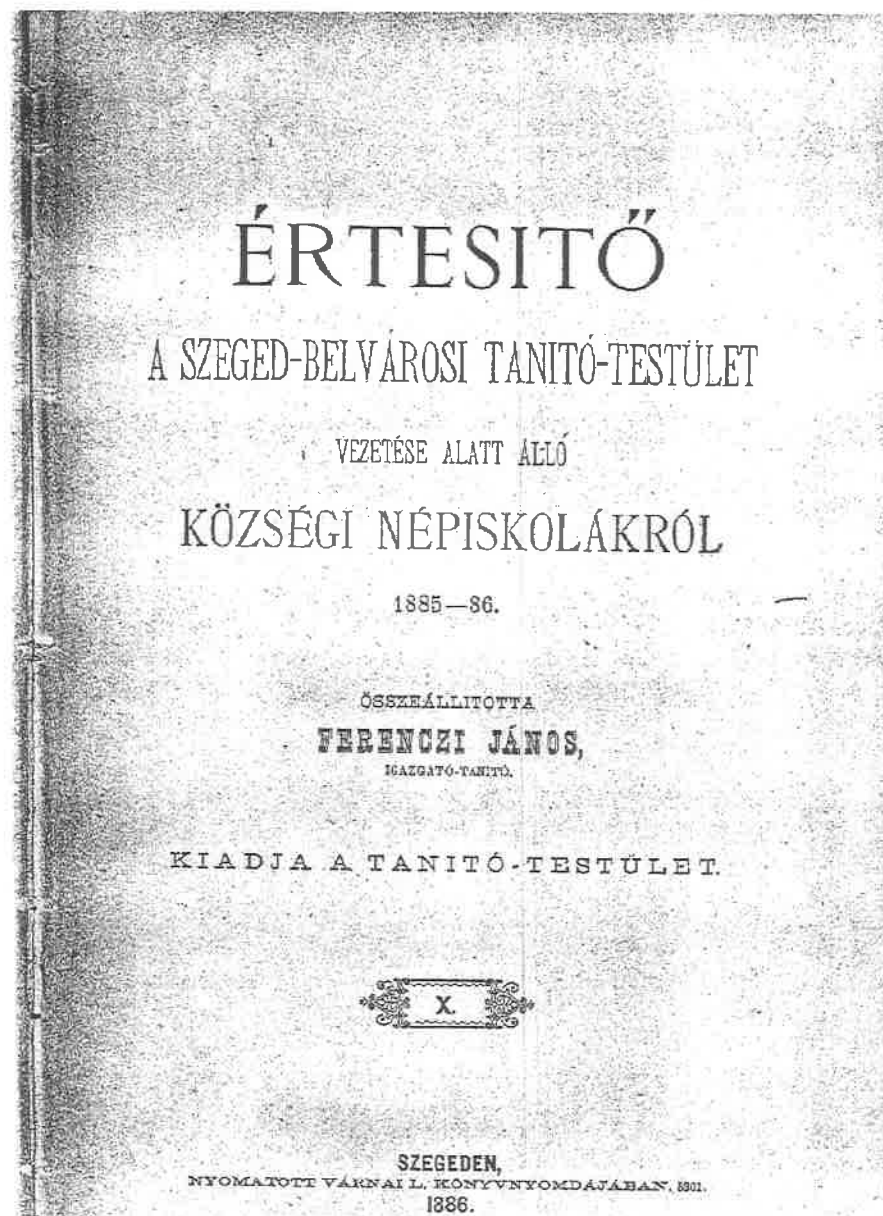
A jövő 1886–87. tanévre a beiratások szeptember hó első napjaiban fognak eszközöltetni, miről a szülők, hírlapok és falragaszok által kellő időben értesítve lesznek.

A pontos iskoláztatás keresztülvitele tekintetéből mindazon szülőkhöz, kiknek első osztályba lépő tanköteles gyermekeik vannak, személyre szóló felhívás fog intézteni avégből, hogy gyermekeik beiratását a kiszabott idő alatt multhatatlanul teljesítsék, mert különben rájuk nézve a törvényben előírt fokozatos pénzbírság fog alkalmaztatni.

Szegény tanulók, kik a beiratási idő alatt be nem iratkoznak, az iskolaszék határozata értelmében semminemű segélyben sem részesíttetnek.

Felhívtnak tehát a szülők, hogy saját és gyermekeik jól felfogott érdekéből azoknak pontos beiratását a kellő időben eszközölni el ne mulasztják.

Az igazgatóság.”
(Értesítő 1885–86)

„A testgyakorlat fontossága a népiskolában.

A gyermek a szülői környezetben családi nevelésben részesül; itt éli cse-csemő és később játszó korát, melyet 6, esetleg 7-ik életévében tölt be. A t. szülőkre hivatkozunk, hogy két évtől egész hat életév betöltéséig gyermekeik élete nem-e csupa játékból áll? S ha ez így van, még is sajnálattal tapasztaljuk, hogy vannak szülők, kik gyermekeiket a játszó korban a természeti törvények ellenére már szellemi óriásokká és született gavalérokká akarják nevelni. Mi e korban a gyermeki természettel homlokegyenest ellenkezően, eme helytelen eljárás a gyermek későbbi korában boszulja meg magát.

A családi nevelés leghelyesebb alkalmazása abban rejlik, ha a szülők ... hagyják kicsinyeiket szabadon mozogni; ... drága csecse-beccsék helyett a gondos szülő lakása udvarára, ... vitessen néhány kocsi homokot s engedje kicsinyeit abban játszani és nézze, figyelje meg azt a sokféle mesterséget, a mit abban űznek...

Azon idő, melyet a gyermek a családi gondos nevelés mellett a játékkal tölt, az előkészítő osztálya az életiskolának!

Betöltötték a kicsinyek játék-korukat, ... bele lépnek a tanulás-korba ... örömsugárzó szemekkel néznek reánk s mintha mondanák: „Én is itt vagyok ám már és nem a homokban” ...

A családi életben jól alkalmazott testi fejlesztés és nevelés után a gyermek a tanulási korba, azaz szellemi világba lép; s hogy az iskolában a nevelés és oktatás csak a *szellemképzés* által egyoldalúvá ne váljék, tanügyi magas kormányunk a paedagogia és didactica helyes elveinél fogva a *testgyakorlat* tanítását annak fontosságánál fogva a rendes és kötelezett tantárgyak sorába vette, hogy az iskolai nevelésnek legyen alkalma a növendékekben fejleszteni azon testi erőket, melyek már a játékkorban a gyermeknél felébredtek és némileg fejlődtek.

... a testi nevelésnek lépést kell tartani a szellemképzéssel s azoknak kellő összhangzásban, egyensúlyban kell lenniök...

Testgyakorlat rendszeres tanítása nélkül a tanuló üvegházi növényhez hasonlítható; mert ... teste meggátoltatik az arányos fejlődésben; ... a betegség különböző nemei ütik fel tanyáját testében; a vidorságot lehangolt szomorúság váltja fel, hiányzik a bátorság s az akaratnak határozottsága...

Hogy ezen nemes tulajdonok növendékeink lelkében felébresztessenek és megerősödjének; úgy az iskolai testi és szellemi nevelés alkalmával, mint a családi környezetben szigorú rendet kell tőlük követelni; ... minél nagyobb a rend, annál jobb a fegyelem. Továbbá a fentebbi nemes célok elérése végett ki kell irtani növendékeinkből minden oly hajlamot, mely elpuhulás – nyegleség – vagy éppen kényelem – szeretetre – vezetne; ellenkezőleg friss, erőteljes és munkás életre kell őket szoktatni, s ha a szükség kívánja, kényszeríteni is...

Testi nevelés nélkül gyermekeink szánandó kinézésű ifjakká csöpörödnének fel, olyanok azok, mint az erőltetve ért gyümölcs. ... midőn ifjaink újoncz állításra vannak behíva, a szemlélő csodálkozásának és megdöbbenésének ad kifejezést, hogy ily elsatnyult és elcsenevészett fiatalságra bízati a haza esetleges

megvédése. No de e tekintetben aggályaink rögtön megszűnnek, amennyiben a behívott ifjúságnak a legtöbb helyt 12 esetleg 15%-ka válik be hadi szolgálatra, s a többi, mint elsatnyult tömeg folytathatja munkáját testfejlődés és erő nélkül...

... ifjaink nevelése mellett egyik legfőbb gondunknak leányaink testi fejlesztésére kell ... irányulnia, ... divatkóros nevelési rendszer mellett felnőnek leányaink ... s ha most mint tükröt elének tartjuk a nőnek a jövőben való *magas-zatos rendeltetését*, arra leszünk utalva, hogy neveljünk ... *testileg* erős, edzett s e mellett szellemileg képzett anyákat; mert életerős fának lehet egészséges, szép és fejlődött gyümölcse. ... minden istenáldotta nap az a szegény leány-gyermek is nagy adagokban nyeri a szellemi táplálékot, ... adjunk időközönként nekik alkalmat a szórakozásra ... a rendszeres nőtornászat által pedig fejlesszük őket természeti rendeltetésüknek megfelelőleg.

... úgy a családi nevelésnek a népiskolai szellemi és testi nevelés kapcsolatosan oda kell hatnia, hogy így ifjúságunk mint jövő nemzedék az erkölcsi tisztaság és vallásosság mellett fejlődjék az emberek előtti méltóságban; ... jellemezze őket férfiúi erő, erély és hősiesség, jellemeszilárdság és erős bátorság; minden nemes munkájában vezesse tetterő, fáradhatlan kitartás; hassa át szívét s lelkét a hazaszeretet szent tüze; s így a család és iskola karöltve nevel oly nemzedéket, mely testi és szellemi erőben gyarapodva kedves hazánk boldogításában s ha szükség kívánja annak megvédésében is mindenkor helyt fog állani.

Ferenczi István.”
(Értesítő 1885–86)

Testgyakorlat 80 évvel később

A szeged-belváros és uj-szegedi községi nép-

Az osztály neve	Beíratott				Vallás szerint						
	helybéli	vidéki	magán tan.	összesen	róm. kath.	gör. kath.	gör. kel.	ág. vall.	ev. ref.	izrael.	unitárius
Mindennapi fiúk: I. a)	50	1	1	52	50	—	—	—	2	—	—
" " I. b)	50	—	—	50	45	—	—	1	3	1	—
" " II.	82	—	—	82	75	—	1	2	3	—	—
" " III.	83	6	3	92	84	1	3	1	3	1	—
" " IV. a)	61	11	—	72	67	1	3	—	1	—	—
" " IV. b)	59	13	2	74	72	—	—	2	—	—	—
" " V.	81	23	—	84	76	—	—	3	1	—	—
" " VI.	19	5	—	24	24	—	—	—	—	—	—
Összesen I—VI.	435	59	6	500	493	2	8	9	11	8	—
Leányok: I.	73	—	—	73	65	—	1	1	2	4	—
" " II.	67	—	2	69	63	—	1	1	2	2	—
" " III.	66	—	—	66	58	—	3	—	2	3	—
" " IV.	66	4	—	70	60	—	4	1	1	4	—
" " V.	34	3	—	37	31	—	—	—	—	10	1
" " VI.	29	2	1	32	19	—	—	—	—	3	—
Összesen I—VI.	346	14	3	363	316	—	10	3	7	26	1
Fiúk és leányok összesen	811	73	9	893	809	2	19	12	18	32	1
Ismétlő fiúk II., III.	4	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Ismétlő leányok I.	14	—	—	14	10	—	1	—	—	3	—
" " II., III.	23	—	—	23	22	—	—	—	—	1	—
Összesen I—III.	37	—	—	37	32	—	1	—	—	4	—
Ismétlő fiúk és leányok összesen	41	—	—	41	36	—	1	—	—	4	—
Mindennapiak és ismétlők együltvéve	852	73	9	934	845	2	20	12	18	36	1
Uj-szegedi vegyes osztály I. fiú	27	—	—	27	26	—	1	—	—	—	—
" " II. "	18	—	—	18	18	—	—	—	—	—	—
Összesen	45	—	—	45	44	—	1	—	—	—	—
Uj-szegedi vegyes osztály I. leány	20	—	—	20	20	—	—	—	—	—	—
" " II. "	7	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Összesen	27	—	—	27	27	—	—	—	—	—	—
Fiúk és leányok összesen	72	—	—	72	71	—	1	—	—	—	—
Uj-szegedi ismétlő isk. : I. főosztály	15	—	—	15	15	—	—	—	—	—	—
" " I. leányoszt.	16	—	—	16	16	—	—	—	—	—	—
Összesen	31	—	—	31	31	—	—	—	—	—	—
Uj-szegedi mindennapiak és ismétlők együltvéve	103	—	—	103	102	—	1	—	—	—	—
Belv. és uj-szegedi mindennapi és ismétlő tanulók együltvéve összesen	955	73	9	1037	947	3	21	12	18	36	1

iskola 1894—95. tanévi statisztikai kimutatása.

Anyanyelv szerint						Nem osztályoztatott				Osztályoztatott								
magyar	német	szlov	román	tót	bolgár	horvát	elköltözött	kínakult	beteg	meghalt	magaviselet		előmenetel szerint					
											diósórtos	jó	tűrelm.	kihasznál.	jelen	jó	előadás	előzetlen
49	3	—	—	—	—	—	3	1	—	—	27	21	—	8	10	10	12	8
49	—	1	—	—	—	—	3	—	1	1	15	21	9	7	13	8	8	9
79	2	1	—	—	—	—	3	1	—	—	54	21	8	10	17	27	14	10
82	7	2	1	—	—	—	5	—	1	—	42	40	2	17	17	24	18	12
61	8	1	2	—	—	—	4	—	3	—	46	17	2	7	8	16	21	13
62	11	—	—	—	1	—	2	—	—	—	42	26	4	4	11	25	19	9
60	21	1	1	—	1	—	6	4	1	—	10	56	7	—	7	22	34	10
19	5	—	—	—	—	—	2	1	—	—	11	6	4	—	4	9	7	1
441	57	8	4	—	1	1	28	7	8	1	247	208	43	57	87	141	181	72
72	—	1	—	—	—	—	4	—	5	—	32	24	8	15	16	21	5	7
67	1	1	—	—	—	—	3	2	—	—	57	6	1	10	24	24	4	2
63	—	3	—	—	—	—	2	—	—	—	50	13	1	10	21	14	14	3
64	3	3	—	—	—	—	4	1	1	—	29	31	4	5	12	28	2	7
56	5	—	—	1	—	—	3	1	—	—	38	22	—	11	10	22	11	4
21	1	1	—	—	—	—	1	1	—	—	16	5	—	2	9	5	5	—
343	10	8	1	1	—	—	17	6	6	—	220	101	14	53	92	114	51	25
804	67	14	5	1	1	1	45	12	12	1	467	309	47	110	179	255	182	97
4	—	—	—	—	—	—	1	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	13	—	—	2	4	7	—	—
23	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	11	6	2	—	5	8	6	1
36	—	1	—	—	—	—	1	2	2	—	24	6	2	2	9	15	5	1
40	—	1	—	—	—	—	2	5	2	—	24	6	2	2	3	15	5	1
844	67	15	5	1	1	1	47	17	14	1	491	316	49	112	184	270	187	96
27	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	17	3	—	2	10	9	0
18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	10	1	—	7	8	2	1
45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	27	4	—	9	18	11	7
20	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	4	14	—	—	—	2	10	6
7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	1	2	—	2	1	4	—
27	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	8	15	2	—	2	4	14	6
72	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	22	43	6	—	11	21	23	13
15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	10	—	4	7	—	4	—
16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19	6	—	4	9	2	1	—
31	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	15	18	6	6	16	2	5	—
103	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	37	59	6	8	27	23	30	13
947	67	15	5	1	1	1	49	17	14	1	528	373	55	120	215	293	217	111

„Az iskolai előjáróság határozata alapján a lefolyt 1891–92. iskolai évre a beiratások augusztus 31. napjától szeptember 4-éig történtek. A belvárosi tanítótestület vezetése alatt álló 8 fiú, 6 leány és az *újszegedi* két tanfolyamú vegyes osztályba be volt írva összesen 907 tanuló és pedig 596 fiú, 411 leány, tehát 165-tel több, mint az előző 1890–91. tanévben.”

Az ujszegedi községi népiskola fiú- és leány-tanulóinak
ÉRDEMSOROZATA.

A tanuló neve	Átlagos osztályzat	A tanuló neve	Átlagos osztályzat	A tanuló neve	Átlagos osztályzat
Második osztály.					
Fűk:					
Bullik Sándor	jó	Csúri János	jeles	Lakatos Ferencz	jó
Csikó István	jó	Dobó Mihály	jeles	Mayer Mihály	jó
		Gyulai Antal	jeles	Molnár István	jeles
		Kallab Sándor	jó	Szabó Ferencz	jeles
Leányok:					
Szanka Lajos	jó	Bertha József	elégs.	Bálint Imma	jó
Szanka Vincze	elégs.	Bozókai József	elégt.	Daróczi Mária	elégs.
Szemerédi Mih.	jeles	Csillag Ilés	elégt.	Dönczi Erzsébet	elégs.
Tanczos György	jeles	Csúri Lajos	jó	Frányó Etel	elégt.
Tanczos József	jó	Daróczi Mihály	elégs.	Frányó Piros	elégt.
Tóth József	jeles	Frányó József	jó	Gazdag Anna	jó
Zombori Ferencz	jó	Frányó Lajos	jeles	Gazdag Erzsébet	elégs.
Zódi József	elégt.	Gyulai István	jeles	Gyulai Rozál	elégt.
		Hallmann Mihály	elégs.	Józó Julianna	elégs.
Leányok:					
Mayer Mária	jó	Lure Károly	elégs.	Juhász Mária	elégs.
Pintér Rozál	jeles	Kasza József	jó	Kováts Ilona	elégs.
Sándor Erzsébet	elégs.	Kopál	jó	Lorász Piros	elkül.
Szabó Mária	jeles	Kopasz István	elégt.	Mihálkovits Erzs.	elégs.
Szanka Rozál	elégs.	Kruzsits Sándor	jó	Nagy Vilma	elégt.
Szankál Julianna	elégs.	Magyar József	jó	Szabó Erzsébet	elégs.
Zsivits Mária	elégs.	Miklós István	jó	Szankál Ilona	elégs.
		Molnár Gergely	jó	Szemerédi Rozál	elégt.
Első osztály.					
Fűk:					
Bába Ilés	elégs.	Pajr Antal	elégt.	Treflik Gizella	elkül.
Bálint József	jó	Pintér János	elégt.	Tóth Etel	elégt.
Berta István	elégs.	Pintér Pál	elégt.	Vanyolcz Jusztó	elégs.
		Pisztróci János	elégs.		
		Savanyka Antal	jó		
		Tapodó János	elégs.		
		Zombori Lure	elégs.		
Leányok:					
		Balog Erzsébet	jeles	Csúri Mária	jeles
		Bálint Julianna	jeles	Hegedűs Mária	elégs.
		Berta Julianna	jó	Káthy Anna	kit.
		Bozókai Mária	jó	Kopasz Anna	jeles
		Bullik Etel	jeles	Molnár Ilona	kit.
		Bullik Piros	jeles	Plosi Rozál	kit.
				Szanka Julianna	jeles
				Szanka Viktoria	jeles
				Szöke Piros	kit.
				Zsivits Rozál	jeles
Összesen: 31.					

(Értesítő 1891-92)

A király látogatása új lendületet adott az oktatásügynek.

„El vannak határozva a mórjai iskolának egy tanteremmel való kibővítése és Új-Szegeden egy teljesen új iskola emelése.”¹

A millennium közelsége lelkesedést ébresztett a tanügy iránt, de nehézségek is akadtak.

„Szeged egyik legpraktikusabb alkotása az a 11 tanyai iskola, amelynek alapját az öszön akarták letenni. Az iskolák építésére azonban elfogadható vállalkozó nem akadt, s az új versenytárgyalást most öszre halasztották, amikor a vállalkozók már kevésbé lesznek elfoglalva. A millenniumi iskolák alapkövét ezek után csak a jövő tavasszal fogják letenni.”²

(1-2. Szegedi Napló 1895. augusztus 14.)

„Iskolai ünnepélyek. A hazaszeretet, a nemzeti érzület s a koronás király iránti hűség felébresztése, ápolása és fejlesztése céljából a lefolyt tanévben két ünnepélyt rendezett a tanító-testület. Az egyiket márczius 15-én a szabadságharcunk évfordulója alkalmából, a másikat hazánk ezredréves fennállásának emlékére. Az első ünnepély alkalmával a tanuló-ifjúság úgy a fiú- mint a leányiskolánál hazafias dalokat énekelt és költeményeket szavalt. Az ezredréves emlékünnepély sorrendjének lefolyása a következő volt:

1.

1. „Hymnus”, Kölcssejtől; énekelték a tanulók.
2. Ünnepi megnyitó beszéd, tartotta főtiszt. Varga Ferencz esperes-plébános.
3. „Ezer év határán”, Szabolcska Mihálytól; szavalta Szedlák Anna VI. oszt. tanuló.
4. „A honfoglalás s a magyar nemzet ezer éves élete”, ünnepi beszéd; mondta Vass Mátyás tanító.
5. Magyarország térképénél elmondandó beszéd, mondta Kertész Mária IV. oszt. tanuló.
6. „Magyarország legszebb ország”, Pósa Lajostól; szavalta Mogán László IV. a) oszt. tanuló.
7. „Árpád és a honfoglalás”, elmondta Fibich Ferencz V. b) oszt. tanuló.
8. „Árpád”, Petőfi Sándortól; szavalta Faragó Ödön IV. a) oszt. tanuló.
9. „A haza”, Pósa Lajostól; szavalta Kiss Vilma III. oszt. tanuló.
10. „Honfidal”, énekelték a belvárosi elemi iskola V. és VI-ik osztályának mindkét nembeli tanulói; két hangra.

II.

11. „A magyar történelem legkiválóbb alakjai”, elmondta Nagy Ferenc, h. igazgató.
12. „Ki volt nagyobb?” Tóth Kálmántól; szavalta Szarvadi Lajos IV. b) oszt. tanuló.

ÉRTESÍTŐ

A SZEGED-BELVÁROSI TANÍTÓ-TESTÜLET

VEZETÉSE ALATT ÁLLÓ

KÖZSÉGI NÉPISKOLÁRÓL

AZ 1895—96-IK ISKOLAÉVRŐL.

MAGYARORSZÁG EZER ÉVES FENNÁLLÁSA ÜNNEPLÉSÉNEK ÉVÉBEN.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:

NAGY FERENCZ,
H. IGAZGATÓ.

KIADJA A TANÍTÓ-TESTÜLET.

XX. ÉVFOLYAM

S Z E G E D.

NYOMATOTT TRAUB D. ÉS TÁRSA KÖNYV- ÉS KÖNYVMDÁJÁBAN.

1896.

13. „Hiszekegy” Ábrányi Emiltől; szavalta Gyuricza Vilma V. oszt. tanuló.
14. „A magyar szabadságharcz”, elmondta Szabó Kálmán VI. oszt. tanuló.
15. „Előre”, Tóth Kálmántól; szavalta Böhm Károly IV. a) oszt. tanuló.
16. „A magyarok Istene”, Petőfi Sándortól; szavalta Detre János IV. b) oszt. tanuló.
17. „Az iskola tanulójának beszéde tanuló-társaihoz”, elmondta Pacher Zsófia III. oszt. tanuló.

III.

18. Faültetés, melyhez az alkalmi beszédet tartotta Fráter Alajos tanító. (A fák a következő elnevezést kapták: Árpád, Szent-István, IV. Béla és I. Ferencz József.) Ez idő alatt a tanulók az „Árpád apánk, ne féltsd ősi nemzeted!” című dalt énekelték.
19. Elnöki záró beszéd.
20. „Szózat”, Vörösmarty Mihálytól; énekelték a tanulók.”

(Értesítő 1895–96.)

„A beírások tartatnak az újszegedi községi népiskola első és második vegyes osztályába az újszegedi iskola helyiségében.”
(Szegedi Napló 1896. augusztus 26.)

1897/98. Iskolai évben: „Új-Szegeden 1 vegyes osztály volt.”

(Értesítő 1897–98.)

1898/99. „Új-Szegeden 42 fiú, 13 leány, összesen 55 tanuló íratott be...”

... Az iskolai év végéig a fiúk létszáma Új-Szegeden 52-re, a leányoké 15-re, összesen 67-re emelkedett.”

(Értesítő 1898–99.)

1899/1900.

„Újszegeden az új iskolai épület a tanév kezdetére fölszereltetvén, az azelőtt itt volt egyetlen osztatlan vegyes I. II. osztály tanulóiból két önálló fiú- és leányosztály alakított.”

(Értesítő 1899–1900.)

1900/1901. „Az újszegedi iskolánál ezen iskolai év elején már a III. osztály is szerveztetett mind a fiúk, mind a leányok számára, azonban mindkettő osztatlan szervezettel.”

(Értesítő 1900–1901.)

A JATE Egyetemi Könyvtárban fellelhető utolsó adatok 1901/1902-ből származnak.

V.

Az 1901—1902-iki tanévben használatban volt tankönyvek és taneszközök:

(Ugyanezen tankönyvek irányoztattak elő a jövő iskolai évre is)

Az I. osztályban.		ml.
Gerely, Kis képes Biblia	50	
Vass és Sziklay, ABC, új kiadás	40	
Köpalatábla vonalozva	—	

A II. osztályban.		
Gerely, Kis képes Biblia	50	
Vass-Tergina-Kerékgyártó, Olvasó-könyv II.	60	
Almási, Magyar nyelvtan II.	36	

A III. osztályban.		
Gerely, Képes Biblia	80	
Kis Kitekintés	32	
Vass-Tergina-Kerékgyártó, Olvasó-könyv III.	70	
Magyarország térképe (Dobrowszky)	24	
Csongrád megye (Traub)	40	
Faludi, Szántan (Lampel) III.	36	
Almási, Magyar nyelvtan III—IV.	40	

A IV. osztályban.		
Gerely, Képes Biblia	80	
Kis Kitekintés	32	
Vass-Tergina-Kerékgyártó, Olvasó-könyv IV.	90	
Tergina, Földrajz IV.	66	
Lange, Kis Atlasz	96	
Faludi, Szántan (Lampel) IV.	40	
Almási, Magyar nyelvtan III—IV.	40	

Az V. osztályban.		
Gerely, Képes Biblia	80	
Székényi, Egyházi szertartás	40	
Vass-Hoffmann, Olvasókönyv V.	140	
Tergina, Földrajz V—VI.	72	

Tergina, Magy. tört. V—VI.	
Dr. Csapodi-Gerlóczi, Egyszerűtan	
Báthori Nándor, Természettan	
Kuttner-Szuppán, Természettan, vegy.	
tan elemei	
Almási, Magyar nyelvtan V—VI.	
Mocnik—Orbók, Szántan V—VI.	
Lange, Kis Atlasz	
Énekes könyv a róm. kathol. elemi	
tanulók számára	
Kürző, Fejcs vonalzó, rajztábla, 2 ha.	
romszög, tus, tisztányér, rajzpapí	

A VI. osztályban.

Jordán, Egyházi történelem	
Vass-Hoffmann, Olvasókönyv V—VI.	
Almási, Magyar nyelvtan V—VI.	
Mocnik—Orbók, Szántan V—VI.	
Tergina, Földrajz V—VI.	
Tergina, Magy. tört. V—VI.	
Báthori Nándor, Természettan	
Kuttner-Szuppán, Természettan, vegy.	
tan elemei	
Dr. Csapodi-Gerlóczi, Egyszerűtan	
Csiky Kálmán, Alkotmánytan	
Lange, Kis atlasz	
Énekes könyv a róm. kathol. elemi	
tanulók számára	
Rajzeszközök mint az V-ik osztályban	

Az ismétlő iskolákban

Az I. évfolyamban: Vass-Hoffmann,	
Olvasókönyv az V—VI. osztály	
számára	
A II. és III. évfolyamban: Emmerich-	
Kiss, Falusi iskolások könyve	

V. I. Összesített számadatok a befűtődött közszegeli elemi iskolák 1901—1902. évi állapotáról

1. A mindennapos tanulókról, iskolák szerint.

Iskolák	Osztályok fokozata és száma	A beírt tanulók száma		Vallásra nézve								Anyanyelvre nézve				Nem osztályoztatott		O s z t á l y o z t a t o t t																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
		helybéli	vidéki	magántanuló	összesen	róm. kath.	gót. kath.	gót. kol. szerb	gót. kol. rom.	ag. év.	unitárius	izraelita	magyar	német	szerb	román	gör.	magyar	alakított	klónaradt	beteg	meghalt	Nam osztályoztatott		magadrs. nézve				előmentetlre nézve																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
																							előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve	előmentetlre nézve

Újszeged a huszadik század első negyedében már „ki is női” az iskolát, ezért új megoldásokat keres a város és a lakosság.

„Az újszegedi iskola

Az újszegediek keservesen panaszkodnak az iskola ellen, mely most is a régi alkalmatlan helyre van beszorítva. Délelőtt hetven-nyolcvan fiút, délután ugyanennyi leánykát zsúfolnak a levegőtlen, portól fülledt szobákba.

Az új iskola építése pedig a jövő zenéje. Nincsen rá most pénze a városnak. Gaál Endre dr. tanácsos az újszegedi iskola kérdését úgy akarja megoldani, hogy a város által megvásárolt Vigh-féle házat rendeztetné be iskolának kellő átalakítás után. Gaál dr. tanácsos örök hálára kötelezné az újszegedieket, hogyha ezt az életrevaló tervét mielőbb végrehajtja.”

(Szegedi Friss Újság 1914. január 24.)

Az iskolának ekkor két tanterme van, 120–160 tanuló jár ide, váltott tanítás folyik.

Az újszegedi elemi iskola építése évről évre késik, mivel a helykérdésben nem tudott a város hatósága a délvidéki földművelők gazdasági egyesületével megegyezésre jutni. Az egyesület ugyanis a népkerttel átellenben egy internátus céljára telket kapott a várostól, most pedig az iskolát szeretnék odahelyezni.

Gaál Endre dr. kultúratanácsos kedden délelőtt tárgyalta ebben az ügyben az egyesület vezetőségével. Az értekezleten Blaskovich Ferenc kanonok is megjelent. A telekkérdést végre sikerült megoldani.

*

Az I. világháború idején

„A háború kitörésével Szegeden is egyre nehezebbé váltak a népoktatás körülményei. Az épülőben volt másik újszegedi ... elemi iskola építését szüneteltették. Az iskolák közül a Szt. György téri, a Szilléri sugárúti, a Csongrádi sugárúti, az alsóvárosi és részben a rókusai iskolát foglalták le katonai célokra.

... A lefoglalt iskolák osztályait összevonták vagy áttelepítették a még le nem foglalt iskolákba, ott másod- vagy harmadnaponként folyt a tanítás...

... Tóth Antal népiskolai felügyelő kimutatása szerint a belvárosi fiúiskola a Jerney házban kapott 5 tantermet, az újszegedi iskolában 2-t; ...

... A népiskolai tanulók száma még ebben a nehéz iskolai évben is elég magas volt. Az 1918–19. tanévben a belvárosi fiúiskolában 417, a leányiskolában 301, az újszegediben 256 ... tanuló volt.”

(Szeged története 3/2. 1991)

Bővül az újszegedi iskola: 1924-ben négy, 1932-ben pedig öt tantermessé.

A 20-as évek kiemelkedő tanítói Hajabács Ernő népiskolai igazgató 1924-től, Károlyi Ödön tanító 1923-tól dolgoztak az iskolában.

1932-ben valamelyest mentesült nyomasztó terhei alól az alsókikötő-sori iskola. Megnyílt a József főherceg telepi fiókiskola. (Az államosítás után József Attila telep, Csiki u. 14., jelenleg Bérkert u. 118. szám alatti óvoda.)

A II. világháború után

A háború nem kíméli Újszegedet (vasúti híd, kendergyár, vasútállomás), s nem kíméli az iskolát sem.

„Újszegedi 9. sz. általános iskola igazgatóságától

Tárgy: Az újszegedi tiszaparti valamint a József fñg. népiskola újjáépítése

Újszegedi Pártközi Értekezlet

A háború pusztításai, amint ismeretes, iskoláinkat sem kerültk el.

A háború befejezése óta mindent elkövettünk az iskolák újjáépítése és használhatóvá tétele érdekében.

1946-ban az iskolaév befejezése után az iskola újjáépítése érdekében gyűjtést indítottunk.

A gyűjtés eredménye a következő volt:

• Újszegedi kendergyártól 92 m vászon, egyenruhához	1598 Ft
• Szegedi Kendergyártól kötéláru	100 Ft
• Badényi és Kopasz kartársak adományaként tízpercjelző-csengőt szereltettünk fel	100 Ft
• Hídépítő munkásoktól hinta és tornaállvány	2000 Ft
• Bölcsházi papírkereskedőtől az újjáépítési album	80 Ft
• Kézpénzgyűjtés	765 Ft
• Újszegedi Ládagyártól elválasztófalhoz faanyag	2000 Ft
	6643 Ft

Azonban a súlyos anyagi helyzet, de jóllehet a felsőbb hatóságok közönye csak részben vezetett eredményhez. A pártközi értekezlet, ill. az egyes pártok közreműködése eddig is sok hasznára volt iskoláinknak.

Éppen ezért most is a Pártközi Értekezlethez fordulunk és kérjük, hogy az alább felsorolt kérdéseinket vegye támogatásba és segítsen bennünket eredmény elérésében:

1. Az iskola vízhúzó motorja (az ígélet ellenére) még mindig nincs meg. Így nem működnek a WC-k.
2. A tanterem ablakai szimplán üvegezettek, így még a jobb idő beálltával sem kezdhető meg mielőbb a tanítás.
3. Az iskola bútorzata a háború alatt csaknem teljesen elpusztult.
4. Az újonnan készült ajtók festetlenül maradtak, ami tanulóink ízlését és szépművészetét károsan befolyásolja.
5. Az új iskolatípus kifejlesztésével kapcsolatban a tanulók és a szülők szabadon választott tárgyként a fiúk részéről gazdasági gyakorlatokat, lányok részéről a háztartási gyakorlatokat választották. Ezen tárgyaknak azonban semmiféle előfeltétele nincsen meg iskolánkban (gazdasági gyakorlóterület, szerszám, konyhafelszerelés stb.).

Az épületek külső tatarozása sem bizonyítja azt, hogy az iskola hatóságai, de Újszeged lakói is sokat törődnének az iskola milyenségével.

6. Nincs egyetlen szemléltető eszköz sem.

Távolabbi cél: az iskola 12 tanterője közül csak egyetlen lakik Újszegeden. Szükséges volna tanítói lakás építése.

Ez összeköthető osztályoknak építésével, miután jelenleg csak 5 osztályterem van.

A következő tanévben 7, két év múlva 8 tanteremre lesz szükség – előre láthatóan – a VII. ill. VIII. ált. osztály megnyitásával.

Megoldható lenne egy emeleti rész építésével.”

*

1947-ben is probléma volt az élő idegen nyelv tanítása a latin nyelv mellett.

Bordás Géza igazgató betérjesztése szerint:

„Iskolánkban választott nyelv a szerb, a hatóságok nem gondoskodtak megfelelő nevelőkről, így a szerb nyelv tanítása helyett szerbnyelvű tanító megérkezéséig német nyelvet vagyunk kénytelenek tanítani.”

Az 1947-es esztendő nemcsak politikai, de szakmai problémákat is felvetett. *A január 17-én megtartott módszeres tantestületi értekezlet jegyzőkönyve* szerint az igazgató ismertette a 75000/1946. sz. rendelet idevonatkozó részét, mely kéri a tanárokat, hogy az általános iskolai tanterv életbeléptetése során szerzett tapasztalataikról, ötleteikről készítsenek feljegyzéseket, jegyzeteket, és ezeket f. év június 1-ig terjesszék be.

Perényi Oszkárné, az iskola nevelője felszólal, miszerint „... az útmutatás csak akkor hajtható végre, ha megfelelő könyvtár áll a nevelők rendelkezésére.”

Az értekezleten politikai, vallási ideológiák is összecsapnak. Felvetődik, hogy „Az ősmagyar mitológiáról, társadalmi helyzetéről nagyon keveset tudunk, mert az ismeretek gyorsan és nyomtalanul eltűntek.” A hozzászóló szerint ennek oka a latin nyelv tanítása, s a katolikus vallás terjesztése.

A beküldött jegyzőkönyvet a tantestületi főigazgató február 6-án rosszálló megjegyzéssel látja el:

„A módszeres értekezletet a szabályok szerint kell tartani.”

Továbbra is vita folyik a szerb nyelv bevezetéséről, szakképzett tanár változatlanul nincs.

Az 1947. tanév félévi osztályzó értekezletének jegyzőkönyve szerint:

Összesen 28 tanuló maradt ki, valószínűleg mezőgazdasági munkák miatt.

- Az iskolában tömeges kanyarós megbetegedések fordultak elő.
- Tavasszal a labdarúgócsapat benevezett a „mezítlábas bajnokságba”.
- Megalakult az iskolai önképzőkör 14 tanulóval, a kis létszámot a hideg időnek tulajdonították.
- Peterdy Lajosné és a római katolikus lelkész vezetésével megalakult a Szívgyárda, amely vasárnap délelőttönként tartotta összejövetelét.
- Dr. Csongor Győző óraadó tanár felveti, hogy az iskolának egyetlen szertára sincs, a szemléltető eszközöket saját szertárából kölcsönzi.

„Mezítlábasok” a második osztályban

1947. február 27-én kelt a tankerületi főigazgató intézkedése Eperjessy Ilona állami polgári iskolai tanár átosztásáról alsóvárosról az újszegedi iskolába. Március 5-én működését megkezdte.

Mozgalmas volt az 1947-es esztendő az iskola életében.

A március 3-i *módszeres tantestületi értekezlet* témái:

- 25 tanuló jutalmazása
- A Magyar Nyelvőr c. folyóirat megrendelése
- Könyvtárost választott a tantestület Kilyén Irén tanítónő személyében

- Kapcsolat létesítésének szükségessége az Állami Gyermeklélektani Állomással
- Az ebéltetés és egyéb juttatások megtárgyalása (ez az újszegedi iskolában 80, a József telepi iskolában 50 gyereket érint).
- Az előző adományok (Qocker) szétosztása elégedetlenséget szült (ruhaneműk), ezért az igazgató kéri, hogy a szétosztás feladatát vegyék ki a tantestület kezéből
- Az új tanterv megvitatása
- Az I–IV. osztályosoknak kirándulás szervezése az Ipari Vásárra

1947. március 21-én Csongrád vármegye és Szeged város tanfelügyelője körlevélben érdeklődik az iskoláktól, hogy március 19-én és 20-án folyt-e rendszeres tanítás, esetleg volt-e rendzavarás.

Az iskola válasza: rendzavarás nem történt.

Vöröskeresztes felhívás érkezett az iskolákhoz, miszerint írassanak a tanulókkal dolgozatot a TBC-ről és a TBC elleni védekezésről.

Felvetődik az iskolák működése ésszerűsítésének problémája, bizottság alakul a nevelők arányosabb szétosztásának érdekében.

Az újszegedi iskola számára a tankerületi főigazgató engedélyezte a női kézimunka és a gazdasági gyakorlat tanítását.

„Siess, adj, segíts” c. újságból 22 példány kelt el.

Érdeességként nézzük meg az iskola egyik pedagógusának fizetését

Eperjesi Ilona	fiz.	220	Ft
lakáspótlék		15	Ft
Összesen:		235	Ft
OTBA járulék		– 4,40	Ft
		230,60	Ft

Az 1947. április 17-i tantestületi ülés főbb témái:

A fakultatív hitoktatás helyett a szülők követelik, hogy a hitoktatás továbbra is kötelező legyen.

„Siess, adj, segíts” levelezőlapok és újságok eladásából befolyt összeg 430 Ft.

A cipősegélyt kiosztották, de az ígért mennyiségnek csak 1/6-a érkezett meg, ezért a szétosztásnál szülői elégedetlenség volt tapasztalható.

Az 1948-as munkatervbe a következő feladatokat vették fel:

- 100 db gyümölcsfa és 48 db hársfa ültetése az iskola elé
- Szabadság-emlékmű elhelyezése az iskola falán az udvar felől
- Formaing és sapka bevezetése
- Az iskola tantermei alatt lévő helyiség tanterem céljára való előkészítése
- A tusolókamra rendbehozása
- A felső udvar fásított területére padok elhelyezése
- Szabadság-zászló elkészítése
- Szabadság-torna megrendezése
- 1948. márc. 15-re nagyszabású ünnepély rendezése
- A fegyelmezés jóval szigorúbb kell legyen, mint általában – „a háború elvadította a tanulókat az iskolától”

Az Eötvös Alap (a szegény sorsú szülők tehetséges gyermekeinek támogatására) újjászervezte ismét megkezdte működését, 1947 októberétől.

A tantestület elhatározza, hogy karácsonykor tombolajátékot szerveznek, amelynek tiszta bevételéből írógépet vásárolnak az iskola számára.

1947 novemberében az iskolának 291 beírt tanulója volt, ebből 158 fiú és 133 leánytanuló.

A hadifogságból hazatért Hajabács Ernő tanító a polgármesterhez fordul kérvényével, melyben öttagú családja számára az egyszoba konyhás altiszti lakás kiutalását kéri. Cserébe a gondnoki teendőket is ellátná. A kérést az iskola igazgatója is támogatja.

Az 1947. nov. 3-i kimutatás az 1945. dec. 31. óta hadifogságból hazatért tanárokról

Sorsz.	Név	Jelleg és állás megn.	Állomás-hely	Mikor?	Milyen fogságból?	Mely táborból?	Elbocsátási indok
1.	Hajabács Ernő	közs. igazg.	Szeged	1946. szept. 30.	angol	Telfernitz Ausztria	hazatérését kérte
2.	Albert József	áll. polg. isk. tanár	Szeged	A Szent József polg. fiúiskolához tartozik			

A hideg tél technikai bonyodalmakat is jelentett, hiszen az öt tanteremből összesen három volt fűthető. A tantestület elfogadja azt a javaslatot, hogy a tanítást naponta három órára korlátozzák s az órák 35 percesek legyenek, így egy tanteremben egymás után három osztály tanítása lenne megoldható.

Újszeged község: általános iskolai terv (tantárgyfelosztás 1947. szeptember)

Tanár	Össz. óra	Szaktárgy	O S Z T Á L Y O K					
			III.	IV.	V.a	V.b	VI.	VII.
Bordás Géza községi igazgató	8	testnevelés (játék és sport)			2	2	2	2
Hajabács Ernő községi igazgató, mint helyettes igazgató az igazgatói teendőkhöz segédkezik.	12	ének	vegyes 2	vegyes 2	2	2	vegyes 2	vegyes 2
Csőke József áll. tanító		Szaktárgyait nem nevezhetjük meg a beosztott tanárnő szaktárgyainak ismerete nélkül						
Kilyén Irén helyettes községi tanítónő								
Perényi Oszkárné sz. Sándor Janka Mária áll. tanítónő	24	osztf.					1	
		gyorsírás			2	2	vegyes 2	vegyes 2
		háztartási ism.				2	vegyes 2	vegyes 2
		játék és sport				2	vegyes 2	vegyes 2
Dr. Király Lászlóné sz. Debreczi Etelka áll. polg. tanárnő középiskolai tanárnő	18	föld- és néprajz			3	3		
		osztf.						vegyes 1
		földrajz- természettan					vegyes 3	vegyes 2
Tarnay Béláné sz. Paulinyi Margit áll. polg. tanárnő, állását még nem foglalta el.		ismeretlen						

Szükséglet: egy tanár
Fölösleg nincs

Nyugta 1947. dec. és 1948. jan. havi kifizetésről:

Dr. Csongor Győző óradíj dec. óra	360 Ft
óradíj jan. óra	360 Ft
karácsonyi segély	90 Ft
Összesen:	810 Ft

*

Az iskolai hitoktatás és felekezeti megoszlás az 1948. év elején a következő képet mutatja:

Újszeged és József telep

Január hó-ban

260 növendéket tanít 32 órában *Teleki Sándor ref. lelkész*
23 növendéket tanít 3 órában

Február hó-ban

Fülöp István róm. kat. lelkész *Farkas Sándor ref. lelkész*
265 növendéket tanít 62 órában 22 növendéket tanít 4 órában

Március hó-ban

263 növendéket tanít 85 órában 22 növendéket tanít 5 órában

Május hó-ban

264 növendéket tanít 84 órában 22 növendéket tanít 4 órában

Június hó-ban

264 növendéket tanít 40 órában 22 növendéket tanít 2 órában

Az 1948. év február 8-i félévi értekezlet jegyzőkönyve szerint a tanulólét-számok a következők voltak:

Kimutatás az 1948. I. félévre beírt tanulókról:

	Beírt	Értékelt	} Újszeged
I. o.	48	43	
II. o.	55	50	
III. o.	29	27	
IV. o.	24	23	
V. o.	44	39	
VI. o.	17	16	
VII. o.	20	19	

I–II. o.	39	36	} József telep
III–IV. o.	23	23	

Ebédeltetés: újszegedi iskola 80 gyerek
József telep 35 gyerek
Felvetődik, hogy a 4 dl ebéd kevés – „a gyermekek éhesek maradnak”.

Az iskola megkapta a címeres névtáblát.

A tüzelő majdnem teljesen elfogyott, legfeljebb febr. 15-ig elég, annak ellenére, hogy tüzelőhiány miatt december második és január első felében tanítási szünet volt. A város kijelenti, hogy több tüzelőanyagot nem tud kiosztani az iskolák között.

A választható tantárgyak osztályzatai V. oszt.-ban nem számítanak az általános osztályzatba, továbbá az ének és testnevelés jegy nem döntő a továbbhaladás szempontjából.

A tavaszi énekversenyen az iskola is szándékozik indulni.
A költségvetést jelentősen le kell „faragni”.

Korabeli levél: „Szeged Város Polgármesterének

Költségvetés az 1948–49. évre

Irodaszerek, papír, világítószerk, takarítószerk költségvetése a Gazdászati Hivatalnak beterjesztve (40 068 Ft)

1. Nagytakarításra munkaerő	500 Ft
2. Nyomtatványok	1 000 Ft
3. Hivatalos lap, folyóiratok	200 Ft
4. Iskola bútortáratának pótlása és javítása	8 000 Ft
5. Épület tatarozása, kerítés pótlása	5 000 Ft
6. Fűtőanyagra (6 osztály, igazgatói szoba, tanári szoba fűtése napi 15 kg fa és 20 kg szén, összesen 225 q fa és 300 q szén á 25 Ft)	13 125 Ft
7. Egyéb előre nem látott kiadások	5 000 Ft
Összesen:	32 825 Ft”

Az iskola felterjesztett költségvetési terve 1–6. pontra 27 825 mindösszesen 72 893 Ft-ot irányzott elő, továbbá tatarozásra 20 000 Ft-ot, újabb 5 tanterem építésére pedig 800 000 Ft-ot kért.

„Miután csak 5 tanterem van, viszont szeptembertől 12 osztály fog működni, elkerülhetetlenül szükséges még 5 tanterem, tanári szoba, szertár és egy tanítói lakás hozzáépítése.

József telepi iskola
1–5 pontban foglaltatik
fűtőanyagra (2 tanterem és tanítói szoba) 4125 Ft

1948. március 20.”

*

A felmérések szerint 1949 szeptemberében a körzetbe beiskolázandó tanulók száma 330 fő, tehát 11 osztályt kell indítani. Ez a létszám Újszeged 3 iskolája között oszlik meg: az újszegedi, a József Attila telepi és a Tanítóképző gyakorló általános iskolája, amely azonban kötött létszámmal (18 fő) működik.

Ezért szükséges az öt tanterem felépítése az Újszegedi Iskolában 800 000 Ft-ért, ebből 400 000 Ft a közületi hozzájárulás, 400 000 Ft a szükséges állami segély.

1948 áprilisában az iskola „minden követ megmozgat” az öt új tanterem építésének ügyében.

- Levél az Újszegedi Kommunista Párt és Szociáldemokrata Párt intézőbizottságához támogatásért
- Levél a Tanfelügyelőségnek segítségért
- Levél a MNDSZ országos elnökéhez (Rajk Lászlóné), hogy támogassák a minisztériumnál a kérelmet, amit ő meg is ígér.

Levél a Vallás és Közoktatásügyi Miniszter Úrnak.

Az iskola vázolja a helyzetét. 1947–48-ban nyolc osztály működött 5 tanteremben. Idén a létszám 236 fő. Jövőre várható létszám: 330 fő.

Ebből 60 tanuló lakik 2 km-nél messzebb.

Kérés: 5 új tanterem, tornaterem, 1 tanári szoba, 1 igazgatói iroda, 1 altiszti, illetve tanítói lakás.

Ha nincs lehetőség, akkor kéri a vakok intézetét, hiszen ott csak 20–30 gondozott van.

Az év gazdasági nehézségeit a takarékosági intézkedések is jelzik, melyeket a polgármesteri utasítás tartalmazott, március 10-én:

- Szabványos írásforma: MOSZ (Magyar Országos Szabvány), lehetőleg írógéppel kell írni a legsűrűbb sorokban. „Mindennemű írásnál a papír teljes kihasználtságára kell törekedni.”

- Takarékoság a távbeszélővel
- Hivatalos gépkocsit csak hivatalos célra lehet használni
- Tüzelőanyag-nyilvántartást kell vezetni
- Takarékosági Bizottság is alakult

Az iskolán belül lázas készülődés folyik a szabadságharc centenáriumi ünnepségeinek előkészítésére.

Az április 22-i értekezlet jegyzőkönyve szerint: Március 21-én leleplezték a „Szabadság Emlékművet”, amit a hidépítők ajándékoztak az iskolának.

- Április 15-én elültették az udvaron a jelképes „szabadság-tölgy” csemetét.
- Az értekezlet további célokat jelöl meg:
 - szükséges lenne a helyi Nőszövetségi Bizottság megalakítása
 - fokozott gondot kell fordítani a magyar nyelv és helyesírás tanítására
 - további terv: tavaszi kirándulás szervezése az újjáépült algyői hídhoz
 - szükséges lenne ping-pong felszerelés beszerzése a tanulók mozgási lehetőségeinek a bővítésére.

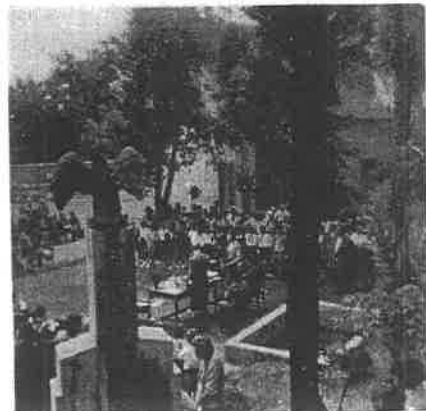
Április 23-án felveszik a kapcsolatot a Magyar Kender-, Len- és Jutaiipari üzemi bizottsággal illetve az újszegedi üzem nőbizottságával, testvérkapcsolatok létesítése céljából.

Május 24-i értekezlet a centenáriumi sportversenyek és iskolán belüli tanulmányi verseny tárgyában:

Javaslat hangzik el az újjáépítési versenyben való részvételtől. A tantestület döntése az, hogy az iskola indul az újjáépítési versenyben. Szükséges ehhez megalapítani a „szülők munkaközösségét”, hogy ki-ki a saját szakmájában segítsen a szülők közül.

*Az 1848-as szabadságharc
100. évfordulójára emelt emlékmű
az iskolánk udvarán*

Az államosítás

„Az államosítás a következő feladatokat teszi szükségessé:

- leltározás
- fizetési kategóriák felfektetése
- felmérni és betervezni, hogy milyen helyreállítási munkákra van szükség
- kiegészítésre szorul-e a tantestület
- adatgyűjtés a szegény gyerekekről, akik nem tudják beszerezni a tanszereket, taneszközöket
- az iskolavezetői megbízás kérdése, új vezetés csak ott szükséges, ahol a vezető nem a tantestületből volt
- az iskolavezető átveszi az iskola ingó és ingatlan vagyontárgyait az 1948. január 1-jei állapotoknak megfelelően, valamint az ezutáni szerzeményeket
- kimutatást kell készíteni azokról a dolgozókról, akiket nem az illetményhivatal fizet”

A két iskola állománya az államosításkor: 3 tanár, 11 tanító: 14 fő
tantermek 5+2 : 7
osztályok 8+2 : 10

Testnevelő tanár nincs, szükséges lenne. Az iskola kéri, mert Albert József tanárt áthelyezték, „labdarúgó tréneri vonalon” Pécs-Komlóbányára.

Tanerősséglet: 1 számtan–fizika szakos
1 testnevelés szakos
1 magyar–történelem szakos tanár

Létrejönnek a patronázs bizottságok, a patronáló üzemeket szétosztják. A szomszédos Újszegedi Kendergyár a Kübekházi iskolát kapja, az újszegedi iskolának nem jut segítség.

A községi iskolaszék megszűnte után a leltári tárgyait kiosztották az iskolák között. Az újszegedi iskola írógépet igényelt, ehelyett kapott 1 db íróasztalt, 2 db széket és 1 db kétrészes tintatartót.

Itt már van írógép! 1960-as évek

Kimutatás

Az újszegedi és a József-telepi iskolák elemi költségvetése az 1949/50. tanévben

I. Írószerek	3 844,- Ft
II. Iskolai nyomtatványok	2 064,01 Ft
III. Bútorok pótlása és javítása (tornateremhez teljes felszerelés 10 000 Ft)	28 548,- Ft
IV. Takarítószer	1 737,50 Ft
V. Fűtés (12 osztály, ig. iroda, tornaterem)	14 685,- Ft
VI. Világítás	875,- Ft
VII. Egyéni felszerelések, szemléltető eszközök	16 143,- Ft
Összesen	54 672,91 Ft
Tatarozás	20 000,- Ft
5 tanterem építése	800 000,- Ft

*

1948 augusztusának történései:

Zsurkán Ferenc napibéres alkalmazása újra lakásproblémákat vet fel, hiszen az altishti lakásban Hajabács Ernő lakik a családjával.

A helyhiány enyhítésére az iskola két tantermet megkap a Vakok Intézetétől, de még hármat igényel.

Kellő jelentkező esetén az iskola szeptember hó folyamán megnyitná a dolgozók iskoláját, ahol elvégezhető lenne az V., VI., VII. és VIII. osztály.

„Jegyzőkönyv (rendkívüli értekezlet) 1948. aug. 29.

Jelen vannak: Bordás Géza igazgató, a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége részéről Dr. Száva Lajosné, az MDP részéről Dr. Száva Lajos és a tantestület tagjai.

Az üzemek részéről küldött nem érkezett.

Patronázs Bizottságot kell alakítani.

A bizottság megalakul, elnök Dr. Száva Lajosné, titkár Bordás Géza akik tagjai a tantestületnek.

Megalakul az Intéző Bizottság is. Feladata a kultúrdélután megszervezése. Az MNDSZ szombaton és vasárnap gyűjt az iskoláért. Három urnát állítanak fel Újszegeden a hídnál, a SZUE-nál és a Vigadónál.

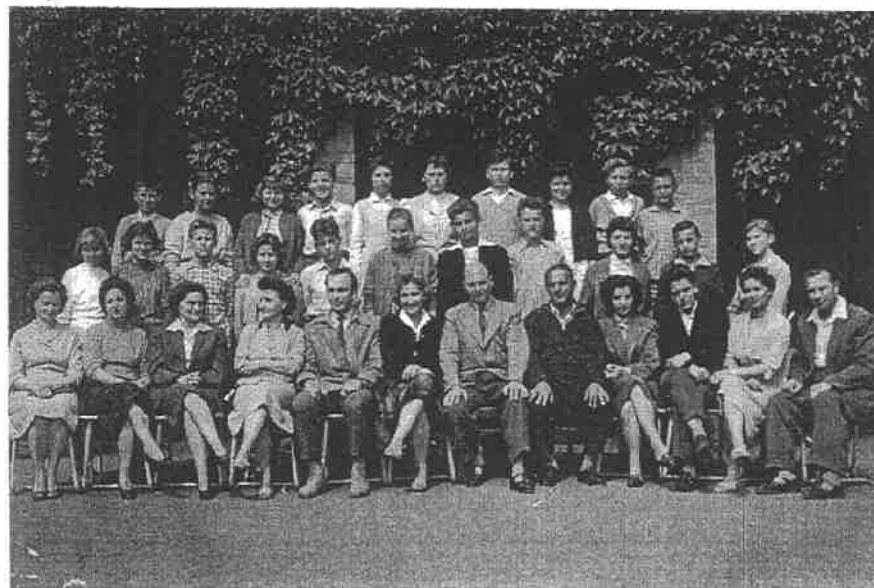
Az Ipari Vásár idejére az iskolákat versenyszerűen díszítsék fel (az igazgatói értekezlet határozata).

Javaslatok: az épület gerincére felirat kerüljön, mely a városból is jól látható – esetleg kivilágítással.

A kapu fölé Dr. Ortutay Gyula képe kerüljön.

Az ablakok virággal való díszítése.

kmf.”

Osztálykép 1958–59.

Bordás Géza igazgatót átírányítják a Madách utcai állami általános iskolába, utódául Süli Dezsőt nevezték ki.

„Jegyzőkönyv

1948. okt. 30-án tartott I. nevelési tárgyu értekezletről.

Jelen vannak: Süli Dezső mb. ig., Csókás Auguszt, Demeter Béláné Vöröss Margit, Édl Istvánné Gáspár Rózsa, Hajabács Ernő, Horesnyi Mihályné Soltész Margit, Jármái Éva, Dr. Király Lászlóné Debreczy Etelka, Kopasz András, Perényi Oszkárné Sándor Aranka, Szentágotai Károlyné Nagy Magda, Veidner János, Veress Zoltán testületi tagok és Fülöp István r. k. óraadó hitoktató.

Okt. 3-án iskolaátadási ünnepség keretében köszöntük meg a patronázsbizottságnak, valamint az újjáépítést végző fizikai dolgozóknak iskolánk külső és belső rendbehozatalát.

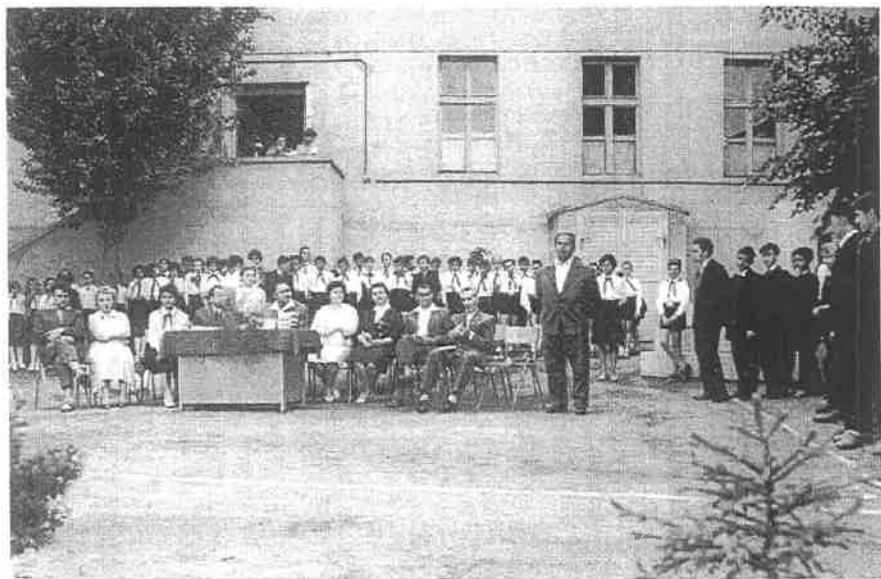
Okt. 6-án József Attila telepen villanybekapcsolási ünnepségen vettünk részt.

Ifjúság: Egyesületek munkája

Megalakult a 115. Móra Ferenc úttörőcsapat.

Úttörők létszáma: 60.

Szeptember 5-én falujáró csoportunk műsorszámokkal vett részt a kübházi iskola átadási ünnepségén.

MDP Belváros XV. Szervezete vállalta csoportunk védnökségét okt. 21-én.
 Őrsvezetőképző tanfolyamunk megkezdődött okt. 25-én.
 Avatjuk úttörőotthonunkat nov. 14-én.
 kmf.

November elején beindult a dolgozók általános iskolájának különbözeti vizsgára előkészítő tanfolyama 20 hallgatóval. Csoportvezető: Perényi Oszkámé.
 Gépírást tanulnak 12-en.”

„Jegyzőkönyv

Készült Szegeden 1948. december 12-én az újszegedi szőregi úti állami általános fiókiskola ügyvitelének átadása és átvétele alkalmával.

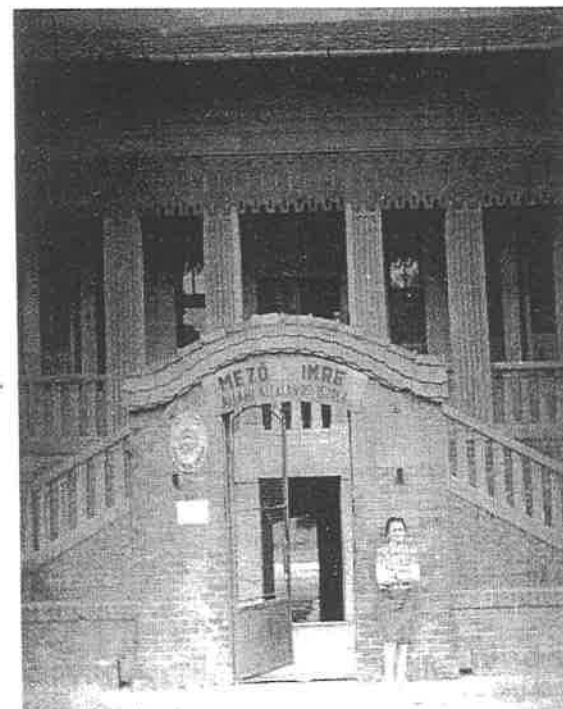
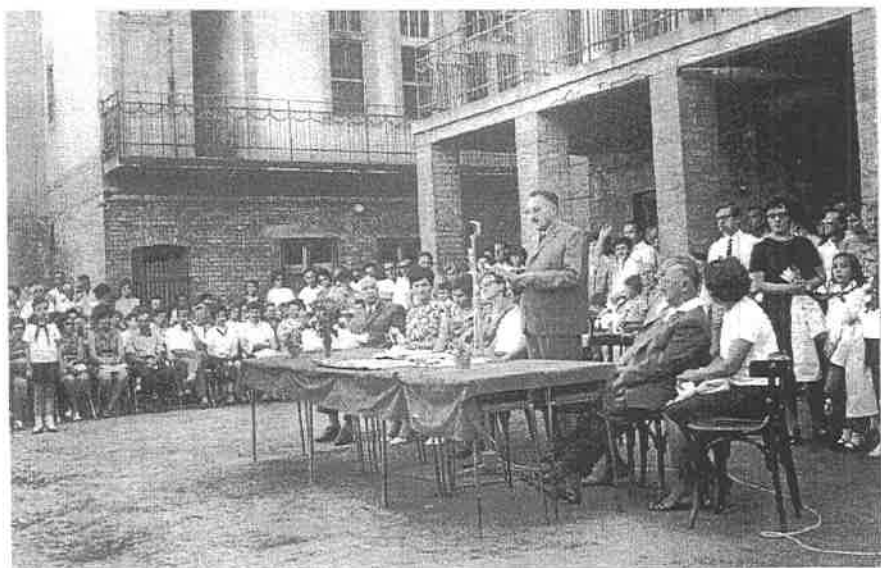
Jelen vannak: Rosner Ernő iskolavezető és Süli Dezső átvevő mb. igazgató átvétel előttről maradvány 139,58 Ft – Rosnernél marad tüzelővásárlásra.

Átvételt nyert az iskola bútorzata, ill. felszerelési tárgyai, leltárhiány nincs.
 Vízhúzó motor okt., havi villanyszámlája (1948.) 764 Ft.”

*

A Tisza-parti Általános Iskola 1960. május 25-én a mártírhalált halt Mező Imre emlékére felvette a Mező Imre Általános Iskola nevet.

Ünnepély az 1960-as években

Képek a hatvanas évekből

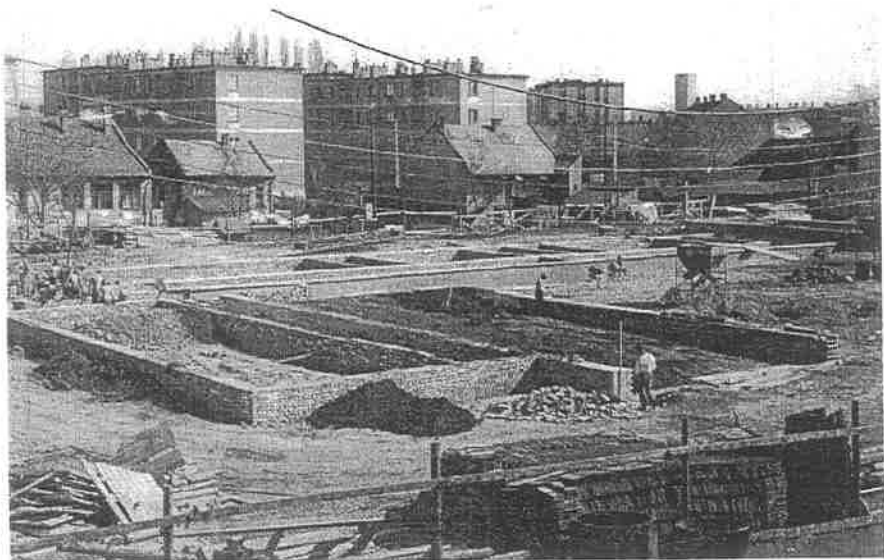
Képek a hatvanas évekből

Iskolaépítés

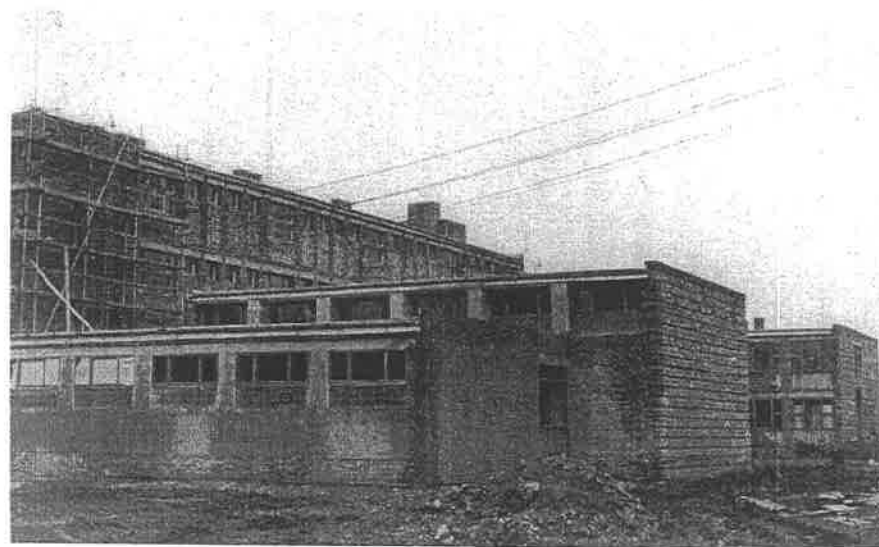
Míg az 1960-as években Szegeden az új lakótelepen – Tarján városrészben – sorra épültek az új iskolák, addig a belvárosban elhasználódtak az iskola-épületek.

1967-ben az év végi tanácsülésen döntöttek arról, hogy a „Mező Imre iskolát jövőre 16 tanteremmel bővítsék.” (idézet: Délmagyarország 1967. december 28.)

A terv szép volt, de az akkori anyagi helyzet miatt „csak” 12 tantermes lett az iskola, amely akkor a tanulók és az iskolában tanító tanárok számára csodának tűnt. Természettudományi előadó! Szaktantermi rendszer, amelyet addig csak irigyelve néztünk más új iskolában! Parkettás tornaterem! A régi épülettel összehasonlítva melegséggel töltött el bennünket a világos, parkettás termek látványa, előtte olajos padlós teremben tanultak a gyerekek. A magasföldszinten pedig könyvtár, ami ma már 13 000 kötetes! Külön úttörőszoba, ma diákszoba! Tágas tanári az igazgatói irodával, helyettesi és gazdasági irodákkal!

1969. április 2-án vettük boldogan birtokba az új iskolát, ami azóta egyre szűkebbnek bizonyul.

*Írd gránitlapra, a szívedbe vésd
az emberiség boldog terveit –
A kommunizmus szép eszményeit!*
(Kónya Lajos: Két iskola)

ISKOLAÁVATÁS SZEGED – 1969. ÁPRILIS 2.

A MEZŐ IMRE ÁLTALÁNOS ISKOLA TANULÓIFJÚSÁGA,
NEVELŐTESTÜLETE ÉS IGAZGATÓSÁGA MEGHÍVJA ÖNT

HAZÁNK FELSZABADULÁSI ÜNNEPSÉGÉNEK KERETÉBEN

1969. ÁPRILIS 2-ÁN (SZERDÁN) DÉLUTÁN 1 ÓRAI KEZDETTEL RENDEZENDŐ

Iskolaavató ünnepélyre

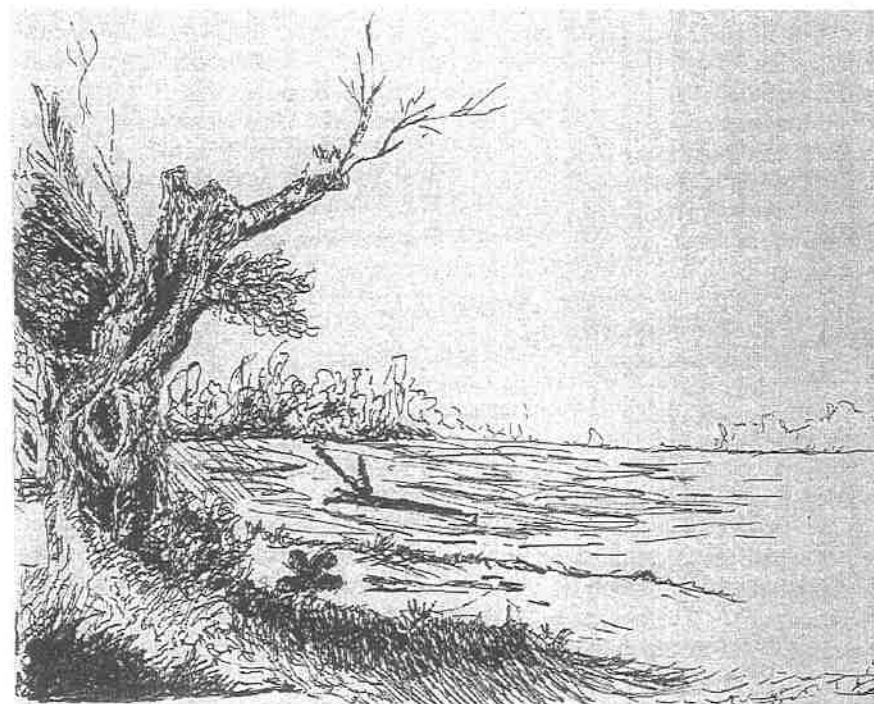
AVATÓBESZÉDET MOND: **DR. BICZÓ GYÖRGY**

SZEGED M. J. VÁROSI TANÁCS VB-ELNÖKE

AZ ÜNNEPÉLYEN KÖZREMŰKÖDIK: A MEZŐ IMRE ÚTTÖRŐCSAPAT
IRODALMI SZÍNPADA ÉS ÉNEKKARA,
VALAMINT A TESTVÉRISKOLA:
A TÖMÖRKÉNY ISTVÁN GIMNÁZIUM
ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA ÉNEKKARA

Szárnybontogató idején a matektanár és a tanítvány (is)

Megyesi Tünde: Tisza-part (tusrajz)

Az Odessza lakótelep bővült, és egyre több gyermek járt hozzánk. Arra kényszerült az iskola, hogy ismét váltott műszakban tanítson. Évfolyamonként három párhuzamos osztályunk is volt, és a mi két épületünk együtt sem volt elegendő a csak délelőtti tanításra.

Az Odessza II. számú iskola 1978-ra épült fel, és ez enyhített gondjainkon. Az iskolavezetésünknek az volt az elve, hogy minden C osztály kerüljön át az új iskolába, – az alsósok osztálytanítóikkal együtt.

A felsős szaktanárok közül – tantestületi megegyezés alapján – azok kerültek át, akik az utóbbi időben lettek a tanári kar tagjai.

A különválás szükségességét éreztük ugyan, mégis nagyon fájlaltuk.

A rendszerváltás után intézményünk újra Tisza-parti Általános Iskola lett.

Kothencz Jánosné

Negyedszázaddal később az 1969-es iskolaavatás után

Harc a megmaradásért

Miközben a tantestület lelkiismeretesen végzi munkáját, új módszereken töri a fejét, a színvonal emelésén munkálkodik, utoléri a gazdasági karcsúsítás árnya. És hirtelen fedi be az iskolát.

1994 februárjában derült égből lecsapott a villám, majd viharfelhők kezdtek megjeleníteni felettünk. Összevonás a „szomszéd” iskolával, pénzügyi, takarékosági okokból. Tartalmi munka, színvonal nem szempont.

Mély csend, döbbenet. Majd óriási felháborodás. Olyan hirtelen és gyorsan történtek a dolgok, hogy már nem lehetett „a vihar elé harangozni”. Az összevonás az iskola teljes megsemmisülését jelentette volna: az összehangolt oktatónévelőmunka színvonalának visszaesését, összezokott tantestületünk és sajátos arculatunk eltűnését. Az ellenérdekelt fél nagy erőket vonultatott fel: Köznevelési és Közművelődési Iroda, Oktatási bizottság. *Takarékoskodni kell.*

A továbbiakban érdemes a dátumokra figyelni, és érthetővé válik szülők, tanárok és tanulók megdöbbenése. A dolog egy hírrel kezdődött: összevonásunkat tervezi az önkormányzat az Odessza II. Általános Iskolával.

„Jegyzőkönyv

Készült: 1994. február 11-én a Tisza-parti Általános Iskolában megtartott rendkívüli tantestületi értekezletről.

Dr. Puskás Albertné a megbízólevél alapján ismerteti jövetelük célját, hogy a szerkezeti átalakítással, összevonással kapcsolatos véleményeket meghallgassa, és azokat továbbítsa. A közgyűlés elrendelte az intézmények felülvizsgálatát abból a célból, hogy ahol lehet, bizonyos ésszerűsítéseket terjesszenek a közgyűlés elé. Ezen közgyűlési határozatot követően az oktatási bizottság már konkrét javaslatokat tett arra, hogy mely intézményeket vizsgálják meg átalakítás szempontjából. Így került sor az Odessza II. sz. Általános Iskola és a Tisza-parti Általános Iskola összevonási javaslatára, amelynek lényege az, hogy

amennyiben a közgyűlés egyetért vele, akkor egy 12 évfolyamos, tehát érettségivel záródó iskolát hoznának létre, amely egy igazgatás alatt működne két épületben. A bizottság február 3-i határozatában utasította az irodát, hogy február 17-re készüljön el az előterjesztés, amit a február 23-i közgyűlés fog tárgyalni. Majd körvonalazta az átszervezés személyi konzekvenciáit.

„A következőkben a szülők képviselőjében megjelent Dr. Sas György – az iskolaszék megválasztott tagja –, közvetítette a szülők véleményét.

1. A szülők maguk választották ezt az iskolát, ebbe a 8. osztályig szeretnék járattatni gyerekeiket. Úgy érzi, az önkormányzat a szülők megkérdezése nélkül állította össze javaslatát.

2. Semmi garanciát nem lát arra, hogy a megkavart közösség jobb eredményeket érne el.

Kiss Jánosné, az iskolaszék szülői képviselőjének póttagja elmondása szerint tudatosan hozta át éppen az Odessza II. Általános Iskolából gyermekét ebbe az iskolába. A gimnázium érdekében történő összevonás ennek az iskolának a pozitív arculatát tenné tönkre.

Kaszás Mihály megválasztott szülői iskolaszéki képviselő: „Szeretnénk megvédeni a szülők részéről a kollégákat, akik – úgy érezzük –, méltatlan helyzetbe kerültek. A késedelmes tájékoztatás miatt eldöntöttnek éreztük az összevonást, nem értjük, mi sürgeti ennyire az azonnali döntést, hiszen ennek konzekvenciái már a jövő tanévet is érintenék. Nem értem, hogy az Oktatási Bizottság tagjai miért gondolják, hogy az általuk jónak, vagy kevésbé jónak ítélt intézmények összevonása miatt kecssegtetne minőségi változással. Sok szülő fog úgy dönteni, hogy gyermekét elviszi más intézménybe.”

Dr. Vass Zoltánné: „Három unokám járt ill. jár ebbe az iskolába. Az iskolának jó hírneve van, igen sokan messziről hozzák ide gyermekeiket. Jól kialakult közösséget tenne tönkre az összevonás. A gyerekek büszkék az iskolára, szeretnek idejárni, nem szabad gyökértelenné tenni őket!”

Aztán felvetődik a meglepő gyorsaság, az időtényező. Mit mond a jogszabály? Herpai József, az iskola tanára: „A jogszabály szerint az iskolát érintő szerkezeti változások tervezetét egy évvel előtte az érintettek tudomására kell hozni. Mikor tárgyalt erről az iroda először, s miért nem tudott róla senki?” Az Oktatási Bizottság iskolánkat képviselő tanácsadója következik.

„Vincze Tibor, az iskolaszék önkormányzati képviselője nem kételkedik Szalontai Balázs jóakarátában, de az iskola rámenne az összevonásra. Ezt nem szabad megtenni! Sajnálatos, hogy a tantestület, a szülők, a gyerekek rosszul érzik magukat ebben a helyzetben.”

„Szalontai Balázs: Tavaly elfogadta a közgyűlés a közoktatási koncepciót, s erről beszélni kell. Ezt az elképzelést egy feltérképezés előzte meg. Nem tudni, hogy ez a közgyűlés elé kerül-e.”

Máté Eszter rámutat az akták és emberek közötti ellentétre, az ésszerűsítés és minőség harcára.

„Máté Eszter tanár: „Az iskola az lehet statisztika és költségvetés. Nálunk ebből minőség jön ki. Számunkra az iskolát a gyerek és a pedagógus teszi isko-

lává. Itt sok gyerek van, sok jó pedagógus, és minőség, amit tisztelni kell. Megbántottak és sértettek vagyunk. Azt kérjük, hogy amíg ebben az iskolában van gyerek, és minőség, addig bízzák ránk a sorsunkat!”

Nyílt összecsapás:

„Kaszás Mihály: Szeretnénk tudni, milyen javaslatot visznek innen Önök tovább. A vélemények alapján kérjük állásfoglalásukat!

Dr. Puskás Albertné: A polgármester megbízásának értelmében a véleményeket továbbítom. Irodavezetőként szakmailag is egyértelműen állást kell foglalom. Tökéletes ellenállást tapasztaltunk az alkalmazotti közösség részéről, ilyen áron ezt az összevonást véghezvinni nem szabad. A döntésről határozat formájában kapnak értesítést.”

Az értekezlet befejeződött, a felháborodás, a bizonytalanság maradt. A szülők még aznap léptek.

Dr. Lippai Pál
Szeged Megyei Jogú Város
Polgármestere

Tisztelt Polgármester Úr!

A mai napon a Tisza-parti Általános Iskola tanári kara és mi, az iskolaszékbe megválasztott szülők tájékoztatást hallgattunk meg Dr. Puskás Albertné, a Köznevelési és Közművelődési Iroda vezetője és Szalontai Balázs, az Oktatási Bizottság külső munkatársa részéről az iskolát érintő összevonási tervről.

A tanácskozáson is kifejtettük és ismételten hangsúlyoztuk, hogy az elképzelést a feltételek és a garanciák teljes hiánya miatt, továbbá a pedagógusokra, gyerekekre és szülőkre egyaránt hátrányos volta miatt nem tudjuk elfogadni. Sőt, tekintettel arra, hogy a tervezetről sem a tanácsületet, sem a szülőket nem kérdezték meg, tűrni sem vagyunk hajlandók. Az Odessza II. Általános Iskolával történő – még ha esetleg távlatos célt is szolgáló – összevonás Szeged patinás és széles körben elismert oktatási intézményét zilálná szét, politikai viharokat is kavarva.

Kérjük Önt, hogy megértve és elfogadva elhatározásunkat, ne támogassa a két iskola összevonását. Amennyiben a közgyűlés mégis jóváhagyná e tervet, minden törvényes eszközt föl fogunk használni, hogy végrehajtását megakadályozzuk.

Tisztelettel: Dr. Demeter Anna
Kaszás Mihály
Dr. Sas György

A Tisza-parti Általános Iskola
Iskolaszékébe megválasztott szülők

Szeged, 1994. február 11.

Szeged Megyei Jogú Város
Oktatási és Ifjúsági Bizottsága

Szeged
Széchenyi tér 11.

A Tisza-parti Általános Iskolában 1994. február 11-én a Köznevelési és Közművelődési Iroda által összehívott rendkívüli testületi értekezleten értesítettünk az iskolát érintő, külső kezdeményezésre történő, az Odessza II. sz. Általános Iskolával való összevonásról.

A tervezett összevonás ellen a teljes testületünk határozottan tiltakozik.

Érveink:

- Az iskolánk – hosszú évek óta – kiegyensúlyozott tanulói létszámmal működik. (423 tanuló, 8 évfolyam, 16 tanulócsoporthoz, 8 napközis csoport).
- Az intézmény szakos ellátottsága és annak kihasználtsága 100%-os.
- Gazdaságos működésünket a központosított költségvetési keret ésszerű, előrelátó felhasználása biztosítja. Ezt a tanfolyamainkból befolyó jövedelmeinkkel egészítjük ki.
- Az iskolánkban folyó munka a felettes szerveink által városi viszonylatban elismerten is a legjobbak között van.
- Beiskolázási statisztikánk az előző tanévről: diákjaink 37%-a gimnáziumban, 35%-a szakközépiskolában, 26%-a szakmunkásképző intézetekben tanult tovább. Egészségügyi okokra hivatkozva egy fő nem tanult tovább.
- A nálunk kialakult műhelymunka az évek alatt összeforrt, egymás munkáját erősítő-segítő tantestületi közösség más közegbe való áthelyezésével nem azt az eredményt hozná, amit ettől az intézkedéstől remélnek.
- A tantestületünk a nevelési folyamatot nyolc évre tervezi, ebben nagyon lényeges az alsó és felső tagozat egymásra épülő összhangja. Ennek megbontása veszélyeztetné az oktatási folyamat jelenlegi minőségét.
- Iskolánk átszervezés nélkül is képes biztosítani tanulóinknak azokat a lehetőségeket, amelyekkel a szülői és társadalmi igényeknek megfelelően kiegyensúlyozottan fejlődhetnek.
- Munkánkban a szülők elismerő támogatását élvezzük. Tájékozódásunk szerint a hozzánk beíratott gyermekek szüleinek ez az iskolai struktúra a megfelelő. Amennyiben változás következne be, tanulóink egy részét elviszik más intézményekbe.

Összegezve: Az elmúlt évtizedekben iskolánk városi, megyei, országos, nemzetközi eredményeivel is igazolja az intézmény további önálló működésének létjogosultságát. Tehát sem szakmai, sőt a mi intézményünkre vonatkoztatva semmiféle gazdasági érvelést nem tudunk elfogadni iskolánk működési kereteinek megváltoztatására.

Szeged, 1994. február 14.

A Tisza-parti Általános Iskola
közalkalmazottai

Rendkívüli szülői értekezlet, 1994. február 14.

A szülők a váratlan értesítés és a szokatlan időpont ellenére szinte teljes számban megjelentek. Jelen voltak újságírók és iskolánk tagjai is. Nagy Károlyné igazgatónő ismertette a helyzetet, az önkormányzat elképzelését, és kérte a szülők véleményét illetve segítségét.

A szülők felháborodása határtalan volt. Több, mint ötszáz aláírás gyűlt össze az összevonás ellen. Parázs hangulatban váltunk el.

A sajtó a segítségünkre siet!

Délmagyarország, 1994. február 16.

Tanári és szülői tiltakozás a Tisza-parti iskolában

„Iskolaösszevonás készül Újszegeden?

... Ez a javaslat a Tisza-parti Általános Iskolától elvenné az 5–8. osztályokat, megbontaná az iskola kiváló eredményeket elért nevelési folyamatát, (egyáltalán: távlattalanná tenne egy eddig jó munkát végző közösséget), s ezért az összevonást a tantestület is, a szülői képviselő is egyöntetűen és igen határozottan ellenzi...

... A Tisza-parti Általános Iskola és szülői képviselője a bizottsági ülést megelőzően tegnap délután rendkívüli szülői értekezletet hívott össze, hogy az iskola 423 tanulójának szülői közössége előtt ismertesse az önkormányzat iskolaösszevonási javaslatát, és közös tiltakozásra kérjen fel ellene.

A zsúfolásig megtelt tornateremben rendezett összejövetelen Nagy Károlyné, az iskola igazgatója elmondta: az intézmény műhelymunkája az évek alatt összeforrt, egymás munkáját segítő tantestületi közösség alakult ki, amelynek más közegbe áthelyezése nem azt az eredményt hozná, amit ettől az intézkedéstől remélnek...

Panek Sándor

„Iskolabotrány Szegeden

Népszabadság, 1994. február 16., szerda

SZEGEDI TUDÓSÍTÓNKTÓL

Meg akarják szüntetni Szeged egyik legjobb iskoláját, a Tisza-parti Általános Iskolát. A Polgármesteri Hivatal Köznevelési és Közművelődési Irodájának előterjesztése szerint az iskolában gimnáziumi képzést lehetne megvalósítani.

Ez a jelenlegi gyermekközösség és a tantestület feloszlásával járna. A tervet az önkormányzat Oktatási és Ifjúsági Bizottsága erőlteti. Információk szerint azért akarják gyorsan közgyűlés elé vinni a javaslatot, mert a háttérben meg egyezés született az MDF és a Fidesz képviselőcsoportjai között.

A Fidesz régóta javasolja, hogy a Csongor téri általános iskolában gimnáziumi oktatás legyen. Ehhez azonban a tantestület kétharmadának szavazatára volna szükség. Az MDF cserébe szeretné elérni, hogy a Tisza-parti iskola ugyancsak gimnázium legyen. Ezért a két előterjesztést azonos időpontban tárgyalják. A Tisza-parti iskola tantestülete az oktatási intézmény eredményeire hivatkozva tiltakozik a terv ellen. A szülők aláírásokat gyűjtöttek annak érdekében, hogy megakadályozzák a készülő döntést.

„Tisza-parti szekunda

Megint iskolabotrány?

DÉLVILÁG, 1994/40. február 17., csütörtök

... Mi ütötte leginkább szíven a tantestületet? – kérdeztük az igazgatónőtől.

– Az illetékeseket, úgy tűnik nem érdeklik a tények. Továbbá a hátunk mögött, a megkérdezésünk nélkül akarnak dönteni a sorsunkról. Mi több, még engem is arra akartak rávenni, hogy fogjam be a szám, sehol és senkinek ne nyilatkozzam.

– Mennyire elszántak?

– Ha kell, kivonulunk a városháza elé, visszük a szülőket, gyerekeket is. Egyébként a kérésünk nyomatékául több száz aláírást is gyűjtöttünk...”

„Határozat

Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése megvitatta a Köznevelési és Közművelődési Iroda vezetőjének 16456/1994. sz. előterjesztését az intézmények átszervezéséről, és az alábbi határozatot hozta:

Az Odessza II. sz. Általános Iskola és a Tisza-parti Általános Iskola összevonását nem tartja időszerűnek. Erről a tisztségviselőket, a jegyzőt, a Jegyzői Irodát, a Közgazdasági Irodát, a Köznevelési és Közművelődési Irodát, az Odessza II. sz. Általános Iskolát és a Tisza-parti Általános Iskolát jegyzőkönyvi kivonaton értesíti.

Dr. Lippai Pál s. k.
polgármester

Dr. Tóth László s. k.
jegyző”

Visszaemlékezések

Hetvenes évek

„Csak a szépre emlékezem”

1962 szeptemberében kerültem az iskolához napközis nevelőnek. Így vált lehetővé a felsőtagozatos csoport megosztása 5–6. és 7–8. osztályokra. Ezzel vehette kezdetét a napközis csoportok és a napközis ellátást és foglalkoztatást igénylő tanulók számának növelése. A következő években már három párhuzamos osztály indult az egyes korcsoportokban, néhány év múlva pedig megalakultak – előbb csak az első, később a második osztályban is – kísérleti jelleggel az iskolaotthonos osztályok, így fokozatosan hétre emelkedett a napközis csoportok száma.

Az iskolai tanulók számához viszonyítva a napközis tanulók száma átlagosan 20–24% volt. Nálunk ez az arány elérte a 41%-ot.

A mi iskolánk napközis csoportjaiban elismerten jó és eredményes munka folyt. Ennek magyarázatát a következőkben látom:

1. Igazgatónk nem mellékes feladatként kezelte az ott folyó nevelőmunkát, hanem komoly segítséget adott a nevelőknek, biztosította a csoportok megfelelő elhelyezését, megteremtette a szükséges eszközök, játékok beszerzéséhez az anyagi feltételeket, meghallgatta problémáinkat, elfogadta javaslatainkat, és figyelemmel kísérte egész évi munkánkat.
2. Nagyon sok jó képességű nevelő került napközis beosztásba, akik
 - vállalták a „másodhegedűs” szerepét – mert az osztálytanító néni volt a „rendes” tanító néni,
 - mindenkor jó kapcsolatot tartottak fenn az osztálytanítókkal, segítettek annak munkáját, és arra törekedtek, hogy már a napköziben elkészüljenek a házi feladatok (ez volt különben az igazgató kérése – kívánsága is),
 - igyekeztek a tanulók számára változatossá, érdekessé, játékosá tenni a tanítás utáni vagy előtti órákat a különféle foglalkozások keretében,
 - keresték a szülőkkel a jó kapcsolat megteremtésének lehetőségeit, éppen a tanulók érdekében,
 - és végül megpróbálták pótolni – főleg az alsó osztályokban – a dolgozó anyuka gondoskodását, törődését, szeretetét is.
3. Rendszeresen részt vettünk szakmai továbbképzéseken, hogy a ránk bízott korosztály neveléséhez, oktatásához, a tananyag sokoldalú bemutatásához minél szélesebb körben ismerjünk meg újabb, a napköziben is alkalmazható módszereket, hatékonyabb lehetőségeket. Ennek érdekében alakítottuk ki az alsó tagozaton már alkalmazott és bevált ún. kisszakaszos felvezető rendszert. A tanításhoz hasonlóan a napköziben is évről évre ugyanazok a nevelők vezették az 1–2. osztályos valamint a 3–4. osztályos csoportokat. Iskolánkban jól működött az egyazon tárgyat tanítók munkaközössége mellett a napközis nevelők munkacsoportja is. A munkaközösség-vezető már a tanév megkezdése előtt előterjesztette az igazgatónak elképzeléseit, terveit jóváhagyásra. Az általános tervek mellett kéthavonként tartott nevelési témákról megbeszélést a munkaközösség. Elsők között tárgyaltuk meg az új Rendtartás tervezetét, és hasznos módosításokkal egészítettük ki. Javaslatainkból jónéhányat felhasznált az igazgató. Napközis nevelőnk tagja volt a Pécsre, tapasztalatcserére utazó tíztagú küldöttségnek is. A pécsi Művelődési Osztály vezetőjének irányításával Szegedre érkező pedagógusoknak a mi iskolánkban is tartottunk bemutató foglalkozást az 5–6. osztályos napközis csoportban.

Szegeden a napközis szakfelügyelő nyugdíjba vonulása után a mi iskolánkban került új szakfelügyelő a Művelődési Osztályra (Kecskésné). Iskolánkban működött napközis vezetőként a Művelődési Osztály későbbi művészeti főelőadója (Papp Györgyné). Nálunk volt tanulószobás az a biológus kartársnőnk, akinek bemutató óráját TV kamera vette fel és később ország-világ előtt mutatták be (Keresztesné). Úgy tudom, nyugdíjazásakor kiváló kitüntetést kapott Tóth Margit kollegánk is, Marosiné igazgatóhelyettes lett.

Napközis nevelőink közül többen magyar szakos diplomával rendelkeztek. Az iskolában sokan dolgoztak hasonló képesítéssel. Ennyi szakos tanárt nem tudott foglalkoztatni az intézmény, de nevelőink jól hasznosították szakmai ismereteiket a napközis foglalkozásokon. Néhány konkrét példa: közösen elolvasták és feldolgozták a kötelező olvasmányokat (Egri csillagok), részleteket dramatizáltak a történetekből. (Csoszogi, Mici Mackó).

Népdalokat tanultunk, népi játékokat énekelünk, játszottunk. (Máig is sajnálom, hogy feljegyzéseim elkallódtak, több, mint 160 énekes játékot ismertem, és sokat betanítottam). Nagyobb örömmel hallottam kollegáimtól, hogy a napköziben tanult játékokat a gyerekek otthon is énekelgetik, és játsszák a ház körül. Feledésbe ment a Mese-vetélkedő, amit 1–2. osztályosokkal csináltunk. Az éppen látogató igazgatóhelyettes, Marosiné, azért értékelte az elért eredményt, mert maga is volt napközis nevelő és tudta, mennyi munka volt mögötte.

Magamról:

Magyar szakot végeztem én is, de kissé megkésve, már felnőtt koromban. Volt annyi önkritikám, hogy gyakorlat híján nem pályáztam tanári babérokra, beértem a napközivel, ott hasznosítottam szakmai ismereteimet a kisgyerekek között. A 8. osztályon kívül minden korcsoporttal foglalkoztam. Voltak olyan évek, amikor a 3. osztálytól a 7.-ig vezettem ugyanazokat a gyerekeket napköziben. Szívemhez mégis az első osztályosok álltak legközelebb. Annyi szorgalmat a tanulásban, igyekezetet a feladatok elvégzésében, annyi őszinte örömet, vidámságot a játékokban, szabad foglalkozásokon, annyi ragaszkodást és szeretetet az összes korábbi években nem tapasztaltam, mint a kis elsősök között töltött hét évben! Nagyon jó társam volt Kenéz Zsuzsi, a „rendes” tanító néni. Óráit gyakran látogattam, hogy megismerjem módszereit, és hasonló követelményekkel lépjek fel én is a tanulókkal szemben. Nála tapasztaltam, milyen gondot fordít a gyerekek figyelmének fenntartására. Észreveszi azonnal a jelentkező fáradtságot, levezeti egy-egy ügyes mozgásgyakorlattal, felfrissíti a fáradó kis kezeket újgyakorlatokkal, játékosan, kedves szóval, mosolyogva. És milyen pontos, szabatos minden mondata! Nincs egy felesleges szó, amit mond, annak súlya van. Jó volt vele együtt dolgozni!

Részt vettem olyan továbbképzéseken, amelyeket kifejezetten az első osztályban dolgozó nevelők számára szerveztek. Nagyon sokat tanultam ezeken a foglalkozásokon, és nem volt gond, ha egy-egy betűt nekem is újra be kellett mutatni a leckeírás során. (Igazgatóhelyettesem egy ilyen leckeírás-látogatás után megkérdezte: „Ezt hol tanulta?”)

A lecke-füzetek tiszták, szépek voltak. A legszebbek az asztalomra sorakoztak, piros pont járt a szép munkáért, és ragyogott a szeme annak a gyereknek, akinek mondtam: „Ezt kiviheted az asztalomra!”

Volt időnk az olvasás gyakorlására is, a verseket pedig addig mondogattuk, amíg mindenki megtanulta, és fel is mondta. És boldog voltam, amikor másnap azt mondta a kollegám: „Minden napközis tudta a verset! Köszönöm!”

Akkoriban nagyon jó eszű, értelmes gyerekeink voltak. Tanulmányi eredményük átlagosan elérte a 4,2-t. Nem volt látványos a munkám, de a kollegáim is érezték, milyen szívesen foglalkozom a napközis gyerekekkel. Annak nagyon

örültem, amikor azt mondta egyik tanárnőnk, hogy rám merné bízni a gyermekét. A másik kolleganő gyereke mindig bejött a napközibe, és mikor anyja kérte, ne zavarja a foglalkozást, azzal próbálta meggyőzni szüleit, hogy nem zavar, és szívesen bejönne máskor is, mert „olyan szépen olvas a tanár néni!” Amikor a zenepedagógus anyukának megemlítettem, hogy a csendes, sokszor visszahúzó-dó kisleánya milyen boldogan mesélte el a család szombat délutáni élményeit, azzal válaszolt: legyen büszke erre a bizalomra, mert a kislány nagyon nehezen nyílik meg idegeneknek. Én tehát már nem voltam idegen.

A kicsik között éreztem magam a legjobban. *A dolgozó, elfáradt anyukákat szerettem volna némiképp pótolni egy-egy biztató szóval, simogatással, a déli mesés pihenőkkel. Hagytam elaludni a fáradékonyabbat, észrevettem, ha lehanygolt, kimostam a tintás ruhácskát, babaruhát varrtam, megfésülgettem őket és a beszélgetések közben előfordult, hogy anyukának szólított valamelyik gyerek. Otthon érezte magát. A most már óvónő kislány is úgy árulkodott a pajtására, hogy „azt mondta az Éva, olyan a Tanár néni, mint egy nagymama!”*

Voltak persze nehéz napok, nehéz szülők, nehéz esetek is, de most csak a szépre emlékeztem.

Rácz Józsefné ny. napközis nevelő

*

Hetvenes évek

Hetvenes évek

1946-ban kerültem az iskolába. A „hőskorban” két óra kötelező játéktanítás volt. „Játszani” tanítottuk a gyerekeket.

1946 őszén igencsak szűkében voltunk a felszerelésnek. Nagy szó volt akkoriban a kréta. Vigyáztunk is rá nagyon. Nem volt térképünk. Emlékszem, Dél-Amerikát csomagolópapírra rajzoltam, hogy szemléltetni tudjak, hogy a gyerekek jobban megértsék, jobban el tudják képzelni.

1948-ban az államosítás idején egyik vasárnap nyolctól tizenkettőig kellett leltározni. A részfeladatom elvégeztem, de az ajtókat bezárták, nem engedtek haza, mert a fenti négy órában kellett elvégezni a munkát az előírás szerint. Lélek az ajtón se ki, se be. Nekem sietnem kellett volna haza kisgyerekemhez, de nem mehettam, mert nem volt még 12 óra. Végül a hivatalsegéd megszánt és kiengedett az ablakon.

Egyszer a pedagógusok tiszteletére szerveztek előadást, az Aidát néztük a színházban. A megjelenés kötelező volt. Aki elmaradt, arra könnyen rásütötték, hogy rendszerellenes.

Íme néhány emlék az akkori pedagógus életéből.

Dr. Király Lászlóné (természettan, földrajz szakos polgári iskolai tanár)

*

Az énekkar történetéből: Az iskola nagy hagyományokkal rendelkezik a zenei nevelés területén. Hajabács Ernő 1924-ben lett az intézmény igazgatója. Az Újszegedi Kendergyárban is működött karnagyként, az iskolában pedig megszervezte az öntvény gyermekkorust. Később heti két órában az énekkari foglalkozás bekerült a tantervbe kötelező jelleggel. Majd Waldmann József igazgató vezeti az iskolai énekkart, aki

1959-ben a Tanárképző Főiskola Népművelési Tanszékére került. Ezt megelőzően már 1958-ban Marosi Jenőné (Szurdi Józsefné) vette át a zenei nevelést. Mindjárt működése elején a kórus emlékezetes fellépésére került sor. A szegedi nagyárvíz 80. évfordulóján (1959-ben) egyetlen kórusként léptek fel a Városházán. Az előadott népdalcsokrot a rádió rögzítette, s többször műsorára tűzte. Az 1960-as években Dr. Kardos Pál főiskolai docens, országos hírű karnagy patronálásával az iskolában négy kórus működött. A nagykórus 90 fővel, két kamarakórus és egy fiúkórus. A nagykórus és a kamarakórus egy ízben ezüst, majd minden további alkalommal arany minősítést szerzett. A 70-es évek elején Papp Györgyné énektanár vezetésével „Az év kórusa” kitüntető címet nyerték el. Varga István majd Bánhidi Éva énektanárral folytatódott a „megszállott” énekkari munka, rendszerint arany minősítéssel. A jelenben Farkas Lilla folytatja a megkezdett munkát nagy lelkesedéssel, hozzáértéssel és munkabírással.

Iskolánkban a nyelvoktatásnak szép hagyományai vannak. Évtizedeken át az orosz nyelv oktatásában értünk el jelentős sikereket, majd ennek megszüntetésével angol tagozatot indítottunk.

Diákjaink egy része nagy kedvvel és eredményesen tanulta az orosz nyelvet. Orosz tagozatos iskola lévén minden megmérettetésen ott voltunk.

Sok-sok éven át magunkénak mondhattuk a városi, megyei I. és II. helyezéseket. Többször szerepeltünk országos versenyeken is (egyéni és csapatban), ahonnan igen előkelő helyezéseket hoztunk haza.

Kiterjedt levelezést folytattunk orosz gyerekekkel. A jól működő levelező és műfordító szakkör sok diákot vonzott évről évre.

Több éves eredményes munkánkért – tanárok és diákok – jutalomként részt vehettünk Moszkva–Leningrád–Kijev útvonalon egy 10 napos kiránduláson a „Barátság-vonaton”, ami gyermeknek, felnőttnek nagy élmény volt.

Sok jó képességű tanulót adtunk a Ságvári Gimnázium orosz tagozatának. Volt olyan év, amikor a mi diákjaink miatt indítottak orosz tagozatos csoportot.

Évtizedeken át a város „bázis-iskolája” voltunk orosz nyelvből. Továbbképzéseinkre és bemutató óráinkra sokszor láttuk vendégül Szeged város és környéke tanárait, szakfelügyelőit. Volt olyan óránk, amit videóra vettek, s ez továbbképzésként szolgált megyén kívüli kollegáinknak is.

Diákjaink visszajárának hozzánk hol anyagot, segítséget kérni, hol azért, hogy beszámoljanak újabb sikereikről. Sok tanítványunkból lett nyelvtanár, idegenvezető, műfordító, s mi erre nagyon büszkék vagyunk.

Tanáraink ebben az időszakban:

Hajdú Andrásné
Kocsis Józsefné (több évig városi mk. vezető)
Nemes Mária és
Szepesy Kornélné (szakvezető).

*

1996-tól a szülők és tanulóink igénye alapján újból lehetőséget teremtettünk az orosz nyelv tanulására a 7. osztálytól. A csoport nagy lelkesedéssel tanulja a nyelvet.

Az újraindított nyelvtanítással mód nyílt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanárjelöltjeinek a gyakorló tanításra.

Kocsis Józsefné

*

Dr. Tandori Károly – Kossuth-díjas akadémikus, a József Attila Tudományegyetem TTK Matematika Tanszékének professzora – **visszaemlékezése:**

1932–36. között jártam a Tisza-partiba, majd a nyolcosztályos Baross Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat. Sem az elemiben, sem a gimnáziumban nem voltam „matekos” irányultságú. A tanulás könnyen ment, mindent szívesen elsajátítottam, de elsősorban irodalmi érdeklődés jellemzett, a humán

műveltségi terület vonzott. Ma is „mániákus” irodalmi vitázó és Wagner-rajongó vagyok. Az osztálytanítóm az elemiben Pauer Ilona, az igazgató Hajabács Ernő bácsi volt. A Tisza-parti nem volt „gyilkos” iskola. Sok szabadidővel rendelkezünk, rengeteget játszottunk. Iskolai feladataink nem voltak megterhelők, könnyen, gyorsan tanultunk. Iskola után sokat játszottunk a szabadban, a deszkatelep és a gyermekkórház környékének nagy, zöld, üres területén. Önálló munkára, a természet szeretetére nevelt bennünket az iskola, ma is rendszeresen kertészkedem. Két lányomat, Maricát és Julikát boldogan adtam régi iskolámba, az akkori Mező Imrébe. Egyik sem csalódott. Kitűnő alapokkal indultak a középiskolába. Ma mindketten a JATE dolgozói: történelemtudományi könyvtárosi, illetve biofizikai doktori cím elnyeréséért küzdenek munkájuk mellett.

Gyermekkorom szép emlékei közé tartozik a Tisza-partiban eltöltött 4 év.

*

A „MEZŐ...”. Mert nekem csak az marad. Fogalom. Gyakran van úgy, hogy évek óta nem látott iskolatársakkal találkozva ez a varázsszó minden távolságot áthidal. Örökig lehetne idézgetni az emlékeket: az olajos padlót, a széntüzelésű, duruzsoló cserépkályhát, a kisdobos- és úttörőfoglalkozások, a tömegsport hangulatát, az első szerelmet, a csintalanságainkat, a kötelező egyenruhás ünnepségeket, a bulikat, ... a tanárok egyéniségét...

Én ez utóbbit emlegetem legtöbbször. Tanítóságomat a pálya iránt, 6-7 éves koromtól érzett elhivatottságomat ugyanis volt tanító nénimnek, Gubanovich Imréné Olgi néninek köszönhetem. Köszönöm is – nemcsak a magam nevében –, az anyai gondoskodást, szeretetet, amit tőle kaptunk. Reggelenként már az osztályban várt bennünket. Türelmes, megfontolt, határozott, kiegyensúlyozott ember kezei alatt tanulhattunk négy éven keresztül. Mindig sóvárogva néztem, ahogy osztályfőnöki teendőit rendezte: takarékbélyeget osztott, adminisztrált, élményeinket, problémáinkat kezelte...

Hányszor, de hányszor megköszöntem már ezt neki, hogy példája nyomán megéreztem, megtanultam, mi ennek a hivatásnak a lelke.

A napokban találkoztunk is. Megint a tudtára adtam, hogy mennyire szeretem a szakmámat, mennyire lelkesedem a gyerekekért, s természetesen azt is, hogy mindezt neki köszönhetem. Nem először hallotta tőlem ezt a néhány szót, de soha nem akarta elhinni. Pedig az együtt töltött évek alatt tanultam meg tőle azt, hogy egyetlen egy titok van: szeretni kell – ennyi az egész.

Hányszor, de hányszor...

Tanulni persze – nemcsak a szó szoros értelmében – sokaktól lehetett még azalatt a néhány „Mezős” év alatt.

Szívesen emlékszem Vastagh Józsefné tanárnőre is, aki szigorúsága és látzólagos nyers, katonás modora, cinikus humora mellett sok-sok türelemmel taníttatott bennünket kötni, horgolni, varrni, barkácsolni. Csupa olyan dologra, aminek ma is hasznát veszem. Azt is tudom róla, hogy igen jó, megértő osztályfőnök volt. Húgom évekkal azután is visszajárt hozzám.

Gyakran meglátogatják tanítványai Kothencz Jánosét is. Temperamentuma, vidámsága sokunkat ösztönzött hasonló viselkedésre. Nekem „csak” matematikát tanított. Mindig logikus, tiszta és világos volt minden szava. Az általa lerakott alapokra a főiskolán is tudtam támaszkodni.

Az orosz elkísért bennünket a felső iskolába. Sajnos sosem vettük igazán komolyan. Kocsis Józsefné pedig mindent megtett annak érdekében, hogy felkeltse iránta az érdeklődésünket. Persze a legklasszabb órák azok voltak, amelyiken „Bezdán tanbá” helyettesített. Biztos, hogy végignevettük, no meg az oroszhoz sem volt sok köze igazán egyiknek sem.

Bezdán tanár úrnál szerettük meg a sportot, és vált létszükségletünké. Néhányan délutánoként is edzettünk nála. Hétvégeken sokszor a saját kocsijával vitt bennünket versenyre. Úgy gondolom, hogy eredeti humorával, gyerekszeretével, közvetlenségével ma is ő az egyik legnépszerűbb tanára iskolánknak.

A mi „C” osztályunkban azonban Papp Györgyné Ildi néni volt a legnépszerűbb. Már az alsó tagozatban megismertük, éneket tanított. Finomsága, kedvessége hamar szimpatikussá tette. Úgy látszik, ő is hasonlóan érzett irántunk, ötödik osztálytól kezdve ő „vigyázott ránk”. Sokáig éreztük a hiányát, amikor hetedikben elhagyott bennünket. Jól kézben tartotta azt az igencsak vegyes társaságot, szeretett bennünket. Mi is őt. Azt is, ahogy a magyart tanította. Szerencsére az őt követő Dr. Kalmár Sándorné módszerei is hasonlóak voltak.

Nyolcadik osztályban Battancs tanár úr főnöksége alatt koptattuk az iskolapadot. Sosem fogom elfelejteni, hogy miként zajlottak a fizika felelések. Izgalmas, nagy erőfeszítést igénylő percek voltak ezek, elsősorban azért, mert félő volt, hogy valakiből kibuggyan a nevetés. Nem tudom, a tanár úr észrevette-e, hogy minden eszközt megragadva, kézzel-lábbal súgtunk, az „áldozatnak”. Akkoriban biztosak voltunk az észrevétlenségünkben, de ma, amikor én már a „másik oldalon” állok, nehezen hiszem, hogy tanár bácsink nem látta, hallotta nyüzsgésünket.

A kémia- és biológiaórákon eszünkbe sem jutott, hogy súgjunk. Egy darabig – amíg Dr. Szigeti Sándorné ki nem mondta az aznapi felelő nevét – még levegőt sem igen mertünk venni. Szigorú, követelő, nagytudású embernek ismertük meg őt. Pont olyanak, akinek nevét hálával emlegeti a diák felsőbb iskolákban is. Egy-egy ilyen „zabszemes” óra után bizony nagy megkönnyebbülést, örömet jelentett beülni rajzórára.

Harmath Istvánné tanár nénihez még a kevésbé tehetséges rajzoló, mint például én is, ragaszkodtak. Nyugodt lényével, meleg hangjával igazi kikapcsolódást jelentett. Megengedte, hogy alkotás közben halkán beszéljünk a szomszédunkkal. Közlelőnk pedig mindig akadt, pláne óra közben.

Ahogy emlékeimet idézgetem, egyre több és több jön a felszínre. Oldalakon keresztül lehetne mesélni arról a nyolc évről, amit gyerekként az iskolában töltöttem. Hogy mennyire szerettem itt, annak legékesebb bizonyítéka, hogy eszembe sem jutott soha, hogy máshol is taníthatnék.

Legfeljebb a Tisza-partiban.

Széllné Magassy Katalin
tanító

*

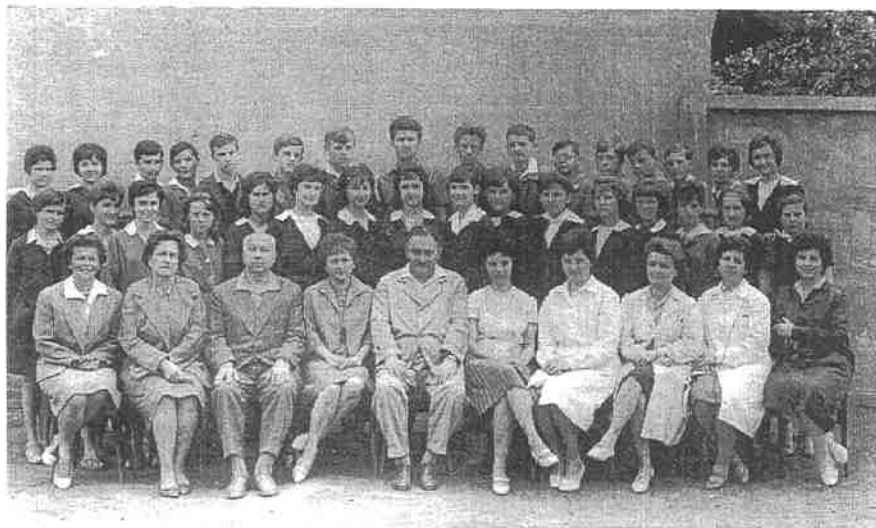

Emlékfoslányok MEZŐS-diákkoromból

Május. 1964. Ó, mennyi bús és vidám tavaszom volt azóta! Iskolánk jelenleg régi, akkor egyetlen épületének alsó folyosóján óriási a nyüzsgés és hangzavar. Tízperc van. Annak idején így neveztük az óráközi szünetet. Nem is tartott tovább egy pillanattal sem. Jó lenne már egy nappal öregebbnek lenni! Teljes az izgalom a VIII./A terme előtt összezsúfolódtott vén diákok körében. Magyaróra következik ugyanis, s ez még nem lenne különösebb ok az aggodalomra, az viszont már inkább, hogy dolgozatot fogunk írni. Persze osztályfőnökünk, Margitka néni, lelkiileg és szellemileg is felkészített bennünket e próbátételre, azért a dogairás sosem tartozott a diák kedvenc időtöltései közé. Szóval jó lenne egy nappal öregebbnek lenni! Istenem! Hányszor egy nappal is lettem öregebb azóta?! (Kiszámoltam: Tizenkétezer-negyvenötlettel!)

Szóval betódulunk az olajos padlójú tanterembe, elhelyezkedünk, és megkezdődik az elmélyült munka. Pontosan nem emlékszem már, hogy miről is kellett írunk, de valami összetettebb feladatot oldottunk meg. Leírást is kellett tartalmaznia a nagy műnek, és egyéb buktatók is vártak ránk. Körülöttünk csodálatos a tavasz, a dolgozatba is belecsempészem, s úgy belefeledkezem, hogy mire elkészülök, teljesen elborítanak a virágszirmok. A nagy hevületben pillanatok alatt eltelik az idő. Margitka néni figyelmeztet bennünket, hogy nézzük át a munkánkat, mielőtt beadjuk. Megtörténik, s kicsit fellélegzik a társaság. Nem is volt olyan nehéz. Csakhogy fog-e tetszeni az oszifőnek? Ez itt a kérdés. Erre

még várhatunk pár napot. Ám az is eljön gyorsan, s megkezdődik az „eredményhirdetés”. Margitka néninek szerencsére tetszett az írásom, de van egy apróska kérése: máskor gondosabb legyek, s ne hagyjam benne a puskát. Micsoda malőr! Hogy szégyellem magam! Igazán rendes, hogy nem adott karót! Puskázási technikámat ezután megpróbáltam a középiskolában továbbfejleszteni, de bevallom valahogy mindig balul ütött ki ezirányú tevékenységem. Be kellett látnom, jobb, ha megtanulom az anyagot. Felhagytam hát a kísérletezéssel.

A VIII./A 1964-ben

Újabb emlékkép. Délutánosok vagyunk. Az ilyen hetet utálom. A délelőtti készülés után eleve fáradtan jövünk a suliba, s mivel orosz tagozatosok vagyunk, nekünk bizony gyakran van hat óránk. A „műszak” 3/4 1-től este 1/2 7-ig tart. Persze a tanároknak is nehezebb ilyenkor. Szóval mindenki fáradt és alig várja, hogy vége legyen már a napnak. 1963 ősze. Azon a bizonyos napon kissé felbolydulva érkeztünk. A déli hírekben hallottuk, hogy az Egyesült Államok vezető emberét, Kennedy elnököt meggyilkolták. Persze nemigen érdekel még a politika bennünket, de ez a hír mindannyiunkat megdöbbent. Tízpercekben az udvaron – aminek határa a jelenlegi tornateremre merőlegesen, annak végében húzódott – csoportokba verődve tárgyalta a diáksereg a véres eseményt.

Más. A biológiával való kapcsolatom nem volt felhőtlen. Hanna néni érdekesen magyarázott ugyan, de mindig az volt az érzésem, hogy vannak kedvencei, és én sajnos nem tartoztam ezek közé. Így azután megtörtént, hogy egymás utáni órákon (ez emlékezetemben már legalább 7-re, azaz hétre rúg – borzalom, s ez a szám egyre csak nő, ahányszor visszagondolok rá!) szúrópróbaképpen rendre kihívtak felelni. Már tiszta görcs voltam az idegességtől azon a napon,

amikor „bigyó” óránk volt. Feleleteim hol jól, hol kevésbé jól sikerültek, de amit közben kiálltam, mondhatom, maga volt a pokol. El is határoztam, ha valaha erre a pályára sodor a végzet, nálam nem fog félni egyetlen diák sem. Persze az élővilághoz való „fenntartásos” viszonyuláson más esemény is negatívan befolyásolta, de tulajdonképpen ez is kapcsolatban van az iskolával. Annak idején még növény- és bogárgyűjteményt kellett beadnunk, akkurátus gonddal elkészítve a preparátumokat. Ebben leginkább édesapám volt segítségemre, mert magamban jól elbénáztam volna a dolgot, meg szívesen is jött velem a gyűjtőutakra, hiszen ez jó alkalom volt az együttlétre. Történt egyszer, hogy megkaptuk az új feladatot: májusi cserebogár. Egy osztálytársnőmmel partizánakcióba fogtunk, s miután édesanyám elengedett, birtokunkba vettük a töltésoldalt. Hű, milyen gyűjtőmunka vette kezdetét! Teljesen belekésedtünk, s mindenről elfeledkeztünk közben! Ó, egek! Micsoda szenzációs példányok voltak! Csodálatos gyűjtemény lesz ebből! Egyszerűen nem tudtuk abbahagyni, pedig már alkonyodni kezdett. Mire hazaértünk, teljesen besötétedett, s jóapámtól kaptam két akkora pofont, hogy ma is itt csöng a fülemben.

Hajdu Andrásné Sipos Ágnes

*

Első diákolimpiai fociélményem

Ötödik osztályba jártam akkor. A tanév elején még nem voltam benne az iskolai keretben, hisz a nálam idősebbek jobban érvényesültek a nagyobb pályán. Persze imádok focizni. Jó lenne bekerülni az iskolai válogatottba! Egyik délután Herpai tanár úr nekem is szólt, hogy mérkőzés lesz, s mivel sok kerettag jelezte, hogy nem tud játszani sérülés vagy egyéb ok miatt (diákéknál ez gyakori, dolgozat, különóra, szolfézs stb.), szüksége van néhány játékosra. Engem is megnézne, vajon hogy játszom. Örömmel, de szorongva mentem próbajátékra. Reményem valóra vált, bekerültem a kezdőcsapatba. Hátvédnek kellettem. Eleinte elveszttem a pályán. Nekem ez túl nagy, gondoltam.

Hátvédtársaim sokat segítettek. Megmutatták az emberemet, kit kell fognom az ellenfél csatárai közül, de azt is lellemre kötötték, hogy mekkora területen mozoghatok a pályán. Az első félidőben elég sikeresen helytálltam, teljesítettem a feladatomat, „emberem” nem sokat tudott ártani a kapunak. Sőt, semmit! Lövéshez sem igen jutott. Szünetben persze cserélt az ellenfél. Az én csatárom „átalakult”, mint utóbb kiderült erősebb, gyorsabb játékosra. Ezt már csak akkor vettem észre, amikor megugrott egy labdával, s én kezdtem a hátát egyre kisebbnek látni. Fel lehetne még rúgni, gondoltam, de elhessegettem magamtól a gondolatot, hisz edzőnk mindig sportszerűsége tanított bennünket. Gólt kaptunk, kikaptunk. Szorongva baktattam az öltözőbe. Mit szólnak? Milyen tekintetekkel találkozik majd bizonytalan pillantásom. Tanárunk nyugodt hangját hallottam: „Jól tetted, hogy nem szabálytalankodtál.” Valami legördült a szívemről. Jókedvűen ballagtam haza.

Gyarmati Ádám

8.a

Útravaló

A Tisza-parti Általános Iskola még mindig fel felbukkan gondolataimban. Megpróbálom felidézni az itt eltöltött négy év emlékeit.

Ez az időszak – kem is meghatározó volt. hogy ez az idő a „leghasználni minden percét, válunk, egyre kevesebb nem hittem el. Most már hogy ebben az iskolában ni az időmet.

Legnagyobb élmésvoltak, osztállyal vagy kán az úttörőtáborban dobos-avatás). Történelhelyezettjeként Erdélybe ott voltak még a szakban a kötelező tanórák is, melyeket a tanárok próbáltak érdekessé tenni. A délutáni órák azonban jobban érdekelték: matematika-szakkör és versenyek, TIT

mint mindenkinek – nek. Akkor akárki mondta is, felhőtlenebb”, s ki kell – mert ahogy felnőtté dologra érünk majd rá – tudom ezt, s úgy érzem, nem hagyták elfecsérel-

nyeim a kirándulások jutalomból. Voltam Zán(még volt úttörő- és kismi csapatverseny első mentünk. Időtöltésnek körök, s nem utolsó sor-

történelmi verseny, énekkar, a meg nem nyert kézilabda-mérkőzések és a „Mezős-napok” vetélkedői. Amikor négy évvel ezelőtt felvettek pedagógia szakra a Széchenyi István Gimnázium és Szakközépiskolába, újabb kihívást kerestem. Elkezdtem kendőzni. *A Mezős versenyszellem* máig megmaradt bennem, és úgy érzem, kísérimi fog.

A sokadik segítség, amit a „Mezőben” kaptam, az a tanárokkal való jó kapcsolatom. Még sok minden van, amit nem tudok (vagy nem akarok) itt leírni, mert annyira személyes jellegű. Ezúton szeretnék mindent megköszönni és további jó eredményeket kívánni!

Miskolci Orsolya

„Virágos Tisza-part..., ... a szívünk itt marad...”

Az első... az első, mindentől felejthetetlen marad. Az első lépések, az első szavak, az első szerelem, az első iskola és még sok minden más „első”.

Az első iskola... ez voltál te nekem, Tisza-parti. Az első nap az iskolában. Milyen nagynak tűnt az iskolapad, amibe beleültem. Aztán persze, ahogy múltak az évek, egyre kisebbedtek ezek a hatalmas padok! Az első ebéd a napköziben még mindenkinek ízlett! Ritka eset volt! Az első pirospont az üzenőfüzetemben! Milyen szépen virított! És az első tanító néni, meg a többi! Az egyik aranyos volt, a másik még aranyosabb, vagy ne adj’ Isten nem is voltak olyan drágák, de most már így, utólag mindegy! Aztán az első osztálykirándulás! Emlékszem, mi főztünk. Lett is utána mindenkinek gyomorrontása! Évzárók, mi talpig díszben, bizonyítványok, elég egyhangúak, könyvjutalmak, csupa szép és jó dolog. Igaz, ezt várta otthon a t. család, és végeredményben igazuk is volt! Az első „komoly” barátságok itt kötődtek, csakúgy, ahogy az első szerelmek. De szép is volt!

Azért persze voltak félelmetes órák is, itt születtek az első rosszabb jegyek. Például a történelem órákon. Ám ezeknek is meglett az eredménye, legalább megtanultuk. Mindezek mellett azért az itt eltöltött legkellemesebb órákról sem szabad elfeledkezni, az első „igazi diszkókról”, a sulis diszkókról. De ez már mind a múlt. Mire mindezek megtörténtek, eltelt hat év! Vége!

Búcsúzik az osztály egyik fele a másik felétől. Ilyen még nem volt előtte, és azóta sem fordult elő: az egyik hatodik osztályból az osztály fele eljött különböző 6+6-os gimnáziumokba. Fájt nagyon a búcsúzás, de azért kíváncsian vártuk az újat. És higgyétek el, mindannyian a Mező alias Tisza-parti hírnevét öregbítettük és öregbítjük. Jó volt a honnan jöttél kérdésre így válaszolni: „A Tisza-partiból!” Nem hoztunk szégyent régi iskolánkra. Biztosan állíthatom ezt, ha kell kitűnő bizonyítványokkal alátámasztva. Mi, régi MEZŐSÖK, mindig büszkéek leszünk arra, hogy ide jártunk! Jó volt MEZŐSNEK lenni, köszönjük!

Kovács Györgyi
JATE Ságvári E. Gimnázium

A legjobb osztálykirándulás

Az ötödikes osztálykirándulásunk Szepesy tanárnővel nagyon jól sikerült. Úticélunk Rudolf-tanya volt. Reggel 7-kor indultunk az iskola udvaráról. Mindenki nagy lázban várta a busz érkezését. Mikor az iskola udvarára berobogott a leendő járművünk, mindenki begyömöszölte a buszba a csomagját, majd végül elfoglalta a helyét. Odafele vezető utunk elég „sikeresen” telt, mindössze háromszor robbant le a busz. A kirándulás minden napján elmentünk valami közeli helyre. Voltunk Kékestetőn a Kilátóban, Hollóházán, Sás-tónál, Galyatetőn (ez éjszakai kirándulás volt). Kísérőink, Kocsis Józsefné, Szepesy tanárnő és egyik osztálytársunk – Ádám – édesapja, Gábor bácsi rengeteg érdekes programot szerveztek nekünk, a csapatversenytől az éjszakai túrán keresztül a célbalövésig. A kirándulás fénypontja egy óriási tábortűz volt. Már sötétedés előtt elkezdtük gyűjteni a mellettünk lévő erdőből a gallyakat, fákat. A tábortűz lángja a két métert is meghaladta. Így az utolsó napunk is nagyon emlékezetes volt. Öt napig tartott a kiruccanás. Sajnáltuk otthagyni azt a varázslatos helyet. Visszafele a buszon síri csönd volt, mindenki kimerülten aludt, tele élményekkel.

Szerényi Zita, Madarász Viktória 8.a

Diákok nélkül is jó kirándulni

Egy ügyeletes viszontagságai

Ügyeletátadás. Az előző ügyeletes csoport megkönnyebbült sóhajjal hagyja el posztját. Az új csoport – péntek délután lévén – türelmetlenül, fáradtan áll sorba, a 6. órára gondol. Az elkövetkező hét hétfőjén általában már túl későn jut eszébe a tanulónak, hoppá!, ügyeletre kell menni. Ilyenkor jön a rohanás. Vegyük például a mai reggelt. Reggelizés, öltözködés stb. után az embernek eszébe jutnak dolgok pl. a fogmosás, amit sürgősen el kell végezni, mielőtt elindulunk a suliba. Ebből persze az következik, hogy a busz az orrunk előtt megy el. A történetek után dühös lettem. Anyám kitalálta, hogy ha gyorsan hazavágtatunk, és kocsiba ülünk, akkor még beérhetek fél nyolcra. Miután hazaértünk, és nagy nehezen megtaláltuk a kocsikulcsot, bevágódtunk az autóba, de az 10-15 indítás után sem akart indulni. Már majdnem feladtuk, amikor végre hajlandó volt... Persze semmi sem lehet tökéletes, drága szülőanyám leverte a visszapiillantó tükröt a kocsiról. Néhány igazítás után már az úton kocsikáztunk, és beértem fél nyolcra! Fő az ügyelet! Ezután pedig átadhattam magam a kicsikre ügyelés gyönyörűségének. Délben, a heti ügyelet átadása után már én is megkönnyebbült sóhajjal távoztam.

Gulyás Eszter 8.a

Az 1996. évi megyei sakk-diákolimpia

A városi fordulóról két alsós és egy felsős fiúcsapatunk jutott ide. Az alsós „A” csapat (Kiss Márton, Nemesi András, Duba Tamás) biztos győztesnek látszott. Kevesebb esélye volt helyezésre az alsós „B” csapatnak (Kiss Ádám, Magossy Tibor, Szénási István) és a felsős csapatnak (Magossy Imre, Guld Attila, Kiss Balázs, Kiss Miklós, Szögi Zoltán).

Kezdődik a verseny. A felsősök először a legerősebb ellenféllel, a Zrínyi Ilona Ált. Isk. csapatával játszanak. A papírforma szerint ki is kapnak 3:1-re. A következő meccsen azonban felébred a csapat és nyer, majd egyre bátrabban, egyre jobban játszik. Közben az alsósok szorgalmasan gyűjtögetik pontjaikat, biztos lépésekkel haladnak az első hely felé. A felsősöknél baj van az erőssorrenddel, ketten rossz helyre ülnek, ezzel majdnem elveszítjük az összes pontot, amit szereztünk. Ráadásul így a beírt eredmények sem stimmelnek, teljes a káosz. Végül minden tisztázódik, és folytatódik a játék. A verseny hátralévő részében már felszabadultan, görcs nélkül játszik a csapat, egyre több pontot csípvé el ellenfeleitől. Sajnos végül nem tudja behozni kezdeti hátrányát a Zrínyi Ilona Ált. Isk. csapatával szemben, de a 2. helynek is örülhetünk. Még nagyobb az öröm az alsósoknál, mikor kiderül: iskolánk alsós „A” csapata megyebajnok és bejutott az országos döntőbe! Alsós „B” csapatunk a 3. helyen végzett! Az országos döntőn az „A” csapat az 5. lett.

Diákszemmel az iskoláról

Az összevonási kísérlet ellen – teljes biztonsággal állíthatom, hogy – mind a diákság, mind az oktatók egy emberként léptek volna fel. A tantestület eredményes munkája leginkább az országos tanulmányi versenyeken, pályázatokon nyilvánul meg.

Ha a szünetben a folyosóról kinézünk az ablakon, az ártér zöldjét pillantgatjuk meg. Ez sokunk figyelmét elkerüli, de biztosan észrevennénk a különbséget, ha csak egy napot is egy belvárosi iskolában töltenénk. Így diákszemmel (a tanulást leszámítva) igazi diákparadicsomban élek már lassan nyolc éve. E Tisza-parti építménynek a tradíciói bizony 100 évre nyúlnak vissza, de a környezetünk megőrizte természetes jellegét.

A társaim egyéni tulajdonságai színesebbé teszik a hétköznapijaimat. Jók az osztályközösségek. Megpróbálunk összetartani és iskolán kívül is ápolni a remek kapcsolatokat...

Terhes Nóra 8.a

Kirándulás Angliába

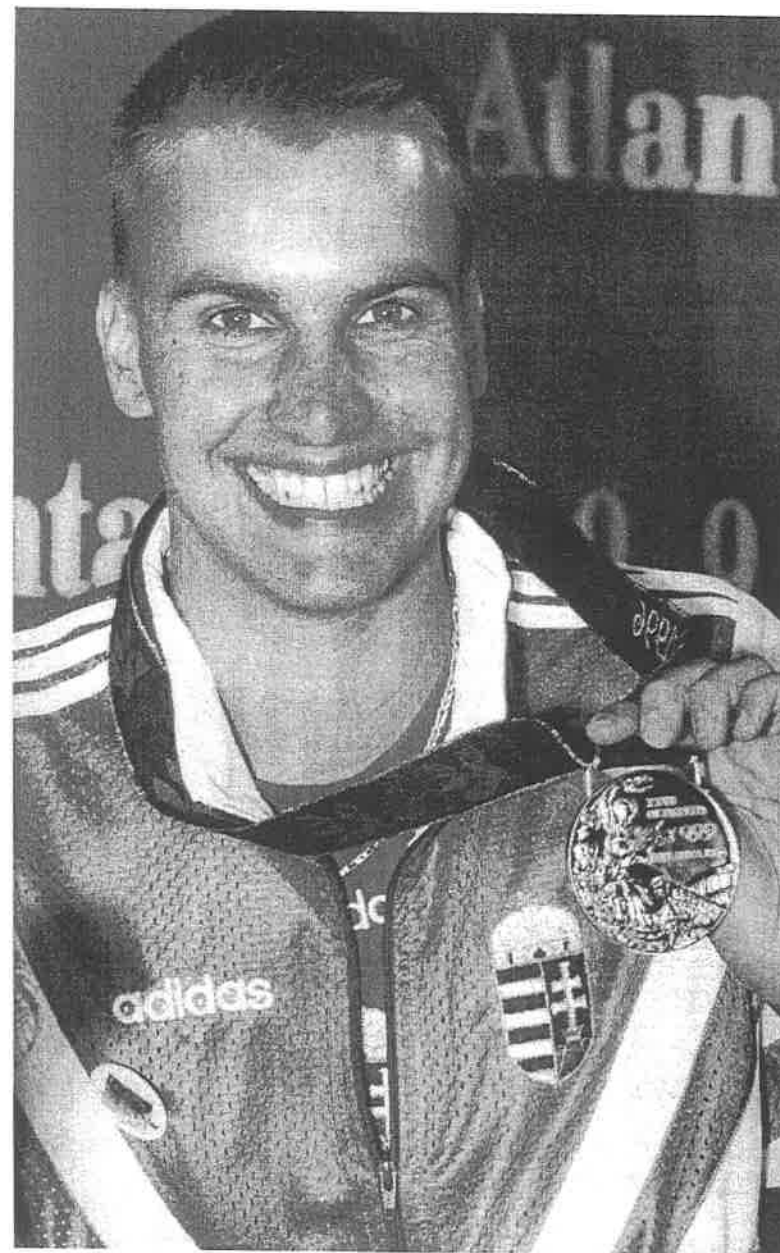
1995 nyarán iskolánk egy utazási irodával kirándulást szervezett Angliába. Ezzel a lehetőséggel majdnem negyvenen éltünk.

Július 9-én indultunk. Izgalmas, szép, mégis fárasztó kétnapos út állt előttünk.

Másnap az esti órákban értünk Londonba. Ott már vártak a családok, akiknél elszállásoltak minket. Befogadóinkkal esténként jókat beszélgettünk. Megismerkedtünk az angol konyha „remekeivel”. Az elkövetkező napokban jobbnál jobb programok követték egymást. Sétálhattunk a Big-Ben-nél, zenés őrsváltást nézhettünk a Buckingham palotánál. Kiélhettük vásárlási szenvedélyünket a Soho-ban, az Oxford Streeten, majd egy hangulatos kávézóban tejes teát ihatunk. Hajmeresztő kalandokban lehetett részünk Chessingtonban, egy Disneyland-szerű vidámparkban. Találkozhattunk Boris Becker, VIII. Henrik és hat felesége, Michael Jackson és még sok híresség viaszmásolatával Madame Tussaud panoptikumában. Brighton-ban, egy vízividámparkban etethettük, simogathattuk a rájákat, cápákkal fényképeztettük magunkat. A Tower-ban megnézhettük azt a helyet, ahol Boleyn Annát is lefejezték. Megcsodálhattuk a brit uralkodók koronáit, jelvényeit. A Tower-ban őrzik a világ legnagyobb csiszolt gyémántját, ami egy jogarban van. Elmentünk Greenwich-be is, ahol a 0. hosszúsági fok kezdőpontja van, és úgy állhattunk, hogy egyik lábunk keleten, a másik nyugaton volt. Úgy érzem, hogy mindenki számára emlékezetes utazás marad. Szívesen elmennék újból!

Bogos Judit 6.a

A bajnokunk

Attila kiváló képességű, intelligens tanítványunk volt.

Szerettük.

Megható, hogy ennyi év után sem feledkezik meg első iskolájáról, nemzetközi versenyeiről, távoli földrészekről még most is üdvözlő soraival gondol ránk.

Sikereinek szívből örülünk, és büszkék vagyunk rá!

Vasárnapi sport, 1995. április 14.

Majd megfulladástól a kifulladásig

Furcsa életutat járnak be az emberek, amíg eljutnak céljukig. És ez nem frázis, mert például a mai úszósport egyik legkiválóbb egyénisége, az olimpiai és világbajnoki bronzérmes Czene Attila pályája úgy kezdődött, hogy majdnem megfulladt.

– Ez így igaz. Ötéves lehettem, amikor szüleim elvittek a régi szegedi uszodába, és amikor ott egy pillanatra nem figyeltek rám – zsupsz! –, beugrottam a vízbe. Pillanatok alatt elmerültem, mint egy balta. Ha akkor nem áll mellettem egy idősebb férfi, aki kiemelt a partra, talán már ott véget ért volna úszói és e világi pályafutásom.

– Nem ment el a kedve a víztől?

– Nekem elment, de a szüleim úgy döntöttek, hogy meg kell tanulnom úszni. Eleinte nem szívesen jártam, hideg volt a víz, meg aztán ügyetlennek is bizonyultam a többiekhez viszonyítva. Aztán mégiscsak belejöttem, s egy idő után már nem kellett szülői felügyelet ahhoz, hogy az uszoda helyett ne játszani menjek.

– Mennyi idő után derült ki, hogy az egykori „baltából” versenyző lesz?

– Azt hiszem, két év elteltével már örömmel látogattam az edzéseket, és jöttem is az eredmények. Persze csak szegedi szinten.

– Mi hozta a döntő fordulatot?

– Nem mi, hanem ki! Széchy Tamás, aki azért utazott le Szegedre, hogy megnézzem engem, mert azt hallotta, hogy tehetséges vagyok. Azt hiszem, tízéves lehettem, amikor szemrevételezett, és egyetértett akkori edzőmmel, aki felhívta rám a figyelmét. Nem volt bőbeszédű. Mindössze annyit mondott: „Fiam! Továbbra is komolyan eddzel, de ahhoz, hogy hozzám kerülj, még fiatal vagy. Ha továbbra is így fejlődsz, akkor két-három éven belül újra találkozunk.”

Mint már annyiszor, ezúttal is beigazolódott, hogy Széchy Tamásnak jó szeme van a tehetségek kiválasztásánál. Mert ez a Czene gyerek 13 éves korában felkerült Pestre, és eredményei önmagukért beszélnek. De az olimpiai bronzéremig még sok kilométert kellett leúsznia.

– Összeszámolni is sok lenne a vízben töltött órákat és kilométereket. 1987-ben kerültem Tamás bácsihoz, és bizony akkor tudtam meg saját bőrömön tapasztalva, mit jelent az, hogy Széchy-iskola. Róttam a kilométereket, eleinte bizony kinkeserves volt lépést tartanom azokkal, akikkel már régebben foglalkozott. Szerencsére szüleimmel együtt tudtunk feljönni Budapestre, így a családi háttér sokat segített, meg Tamás bácsi biztatása is. Rám fért, mert mielőtt felkerültem volna hozzá, az addig ugrásszerűen javuló eredményeim elkezdtek elmaradozni, és nem fejlődtem.

– Mikor érezte úgy, hogy ez a rengeteg munka megéri?

– Először is nagyon büszke voltam arra, hogy olyan neves versenyzőkkel edzhettem együtt, mint *Darnyi Tamás*, és hamar barátra leltem *Rózsa Norbert*-ben, aki velem egy időben jött Budapestre. Ez talán mind kevés lett volna az örömhöz, ha nem kezdtek volna el újra javulni az eredményeim. Hamarosan a korosztályos nagy versenyeken ismét ott tempóztam az élen, csak az fájt, hogy amikor a legjobb formában voltam a junior kontinensbajnokságra 1990-ben, betegség miatt nem utazhattam ki. Pedig akkor több számban is ranglistavezető voltam Európában.

– A kezdet kezdetén melyik úszásnemet kedvelte a legjobban?

– Először hosszú távra készültem, de a legjobban a hátúszást szerettem. Majd belekóstoltam a pillangóba, és már Szegeden is megpróbálkoztam a vegyes úszással. Már akkor és azóta is a legtöbb gondot a mellúszás okozza, valahogy nem tudok úgy istenigazából megbarátkozni vele.

– Ennek ellenére a világ legjobb vegyes úszói között tartják nyilván. Így négy év távlatából hadd kérdezzem meg, ha tudta volna Barcelonában a 200 méteres vegyesúszás döntője közben, hogy 150-nél az élen van...

– Nem tudtam. És, ha tudtam volna is, úgy érzem, akkor sem sikerült volna győződni, mert annyi energiát égettem el a mellúszásnál, mint eddig még soha. A bronzéremnek is nagyon örültem.

– Akkor sokan azt hitték és állították, hogy ön lesz Darnyi Tamás utódja. Aztán jött északról egy rokon, aki átírta a csúcslistát és átrendezte az esélyeket.

– Ez a Jani, azaz Sievinen hallatlanul tehetséges és nagyon jó úszó. Emellett kedves jó barát, csak amikor felállunk a rajtkőre, ezt elfelejtjük. Valamikor Darnyit tartották legyőzhetetlene, most őt. De a sport azért szép, hogy az ember eleve ne adja fel. Ezzel én is így vagyok, kifulladásig fogok hajtani.

– Már csak kevesebb, mint 100 nap van az olimpiáig, milyen számokban áll rajthoz?

– Tamás bácsival most a 200 vegyesre, a 200 gyorsra, és 200 pillangóra készülök. Minden számban hallatlanul erős a mezőny, de szeretnék legalább az egyikben dobogón végezni. Szívemhez legközelebb a 200 vegyes áll, nem véletlenül.

Fluck Miklós

*

A jövő embere a múltból és a jövőből

Czene Attilát szabad sztárolni...

Nem sikerült összeugrasztani Darnyival

– Kilencéves múltam, úsztam Szege-
den a társaim között, amikor edzőim szóltak
Széchy Tamásnak, hogy egyszer jöjjön le
Szegedre, nézzon meg egy gyereket, akiben
ők látnak fantáziát. Tamás bácsi le is jött, de
azonnal megmondta az edzőknek, hogy neki
ne mutassanak meg senkit, szeretné meg-
nézni az egész csoportot, és ő majd kivá-
lasztja azt, akit tehetségesnek gondol. Vé-
gignézte az edzést, aztán engem választott
ki. Az az igazság, hogy edzőim is engem
akartak megmutatni neki. Akkor azt mondta,
hogy még túl fiatal vagyok ahhoz, hogy
felmenjek az ő csapatához Budapestre. Az
edzőimnek adott néhány tanácsot és készül-
tem tovább odahaza. Három év múlva aztán
elvitt egy edzőtáborba, megnézte, mennyit
nőttem, mennyit fejlődtem és ezután azt
mondta, hogy most már felköltözhettek, be-
venne a csapatába.

**Czene Attila 18 esztendő olimpiai
bronzérmes úszónk mesélte el a csúcsra**

jutásának első lépéseit. Ő a Széchy-iskola új sztárja, a jövő embere. Szinte
programszerű pontossággal úszik egyre gyorsabban, lépeget mind maga-
sabbra az eredményességi létrafokokon. A fenti sorok olvastán szokták azt
mondani, hogy sztárnak kikiáltani valakit szörnyű vétek, vagy elbízsa ma-
gát az ifjú, vagy olyan terheket raknak a vállára, amitől összeroppan, s még
meg is utálják a társai.

**Embere válogatja. Czene a szó legpontosabb értelmében is profi, őt ez
nem befolyásolhatja. Ő ezt nagyon jól el tudja viselni.**

Még a söldenai edzőtáborba utazás előtt ültünk le beszélgetni.

– Ott tartottunk, hogy felköltöztél a bűnös városba.

– Kaptunk egy szolgálati lakást. A szüleim ugyanis nem akarták, hogy
egyedül jöjjenek és kollégiumban lakjak majd. Most már valamennyien itt élünk,
az utolsó éves orvostanhallgató nővérem is velünk van. Nehéz volt Szeged után

megszokni Budapestet, eleinte zsúfoltnak, piszkosnak tartottam, őszintén mon-
dom, nem szerettem. Most meg már el sem tudom máshol képzelni az életemet.
Van valamiféle varázsa... Már ritkán járok Szegedre.

– *Szegedről indulva Budapestre keresztül kinyílt előtted a nagyvilág, szinte
már körbeutaztad a Földet.*

– Szeretek utazni, lődörögni egy-egy ismeretlen városban, csak sajnos na-
gyon kevés időnk marad erre. Legtöbbször csak az uszodát meg a szállodát
látjuk.

– *Mikor érezted először, hogy most már a vágyaktól a megvalósulás felé
haladsz, hogy nagy úszó lehetsz?*

– A perth-i világajnokságon úsztam olyan időt, amit biztatónak vehettem.
Akkor már komolyan bíztam abban, hogy az olimpián jól szerepelhetek.

(Különböző újságcikkek, korábbi beszélgetésekre visszagondolva Széchy
Tamás mindenféle fölösleges álszerénység nélkül el szokta mondani, hogy kik-
től milyen eredményeket vár a következő két-három-négy évben. Czenétől már
a barcelonai olimpián dobogóközeli helyet remélt, a jövővel kapcsolatban pedig
elmondta, hogy Czene több számban is a világ legjobbjai közé tartozik majd.)

– Nekem is többször mondta, hogy dobogós leszek az olimpián. Eleinte
nem is hittem el, igazából még a döntő előtt sem.

– *Pedig táv közben még az arany lehetősége is felcsillant.*

– Utólag már úgy érzem, hogy nem volt olyan nehéz, persze csak azért,
mert sokat dolgoztam érte. Hogy nyerhettem volna? A harmadik hely reális
eredmény volt. Meg vagyok vele elégedve.

– *Az olimpia előtt, főleg miután legyőzted Darnyit, több különböző újság-
cikk is foglalkozott veletek. Voltak, akik azt mondták, hogy ezzel szembeállítot-
tak titeket egymással és ez veszélyeztette az olimpiai eredményességet.*

– Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem idegesítettek az ilyen írások, de
már nem is emlékszem ezekre, elfelejtettem. Nyilván nem volt e cikkek miatt
ellentét Darnyi és köztem, de nem volt jó, nem használt az ideális légkör ki-
alakításának.

Kocsi Tibor

Nemzeti Sport 1996. július 27.

„Czene Attila ugyanúgy 22 éves, mint Egér, ő viszont éppen csak most kö-
szön be, és nagyon reméljük, hogy sokáig nem búcsúzik még.

Nyakába ugrik edzőjének, Széchy Tamásnak, legszívesebben megölelné az
egész világot. A győzelem valamennyiünknek katartikus élményt adott. Rögtön
meg is kérdeztem tőle:

– Attila, az előfutam után, ill. akkor, amikor az egész pályán kellett rajtol-
nia, milyen érzésekkel versenyzett? Nyugodt volt? Magabiztos? Vagy csak
reménykedő? Hitte, hogy sikerülhet? Mire befejezem a kérdést, már szinte vála-
szol is, hiszen széles mosollyal nemet int a fejével.

- Dehogyan voltam nyugodt! Dehogyan voltam magabiztos! Még csak nem is reménykedtem. És azt, hogy nyertem, még ebben a pillanatban sem hiszem el.
- Milyen taktikával küldte a medencébe mestere?
- Azt mondta, hogy forduljak olyan gyorsan, amilyen gyorsan csak tudok és aztán ússzam teljes erőmből.
- És most mi a véleménye arról az embertelenül kemény edzőmunkáról, amit Széchy elvégeztetett önnel?
- Egyrészt az jut róla eszembe, hogy mindig, még álmomban is fáradt vagyok. Másrészt az, hogy íme, meglett az eredménye!”

Részlet közvetlenül az eredményhirdetés után készült riportból

Attila újra itthon...

ATLANTA

„Tessék csak nézni, kik vannak ott beljebb a menők kövein?

Tom Dolan, kétméteres superpubi, a négyszáz vegyest megnyerte már itt, Atlantában. De minek cifrázzuk? – ott van Jani Sievinen, aki az utóbbi két évben minden aranyat zsebre vágott. Atlantában eddig nem jött össze neki. Ez az utolsó sansza, bolond lenne kihagyni.

Czene Attila – jellemző – az egyes pályán. A hetedik legjobb idővel jutott a döntőbe. Az ember nyel egyet. Ugyan hány úszó nyert olimpiai bajnokságot az egyes pályáról a víz feltalálása óta? Jaj, istenem...

Tehát ülünk rezignáltan a képernyő előtt, józanul és csaknem fantáziátlanul. Megszólal a dudu, közönyösen, unottan szinte, mert neki aztán teljesen mindegy.

És akkor... Tessék? Mi van?!

Czene Attila az élen pillangózik! Aztán hanyattfekszük a vízben, s mintha angyalszárnyai nőttek volna, mintha valami hihetetlenül magas oktánszámú üzemanyag hajtana, hirtelen repülni kezd. Amikor a második hossz végén a falat érinti – már váltóláz borzongatja a nézőt – Czene Attila neve mellett gyullad ki az egyes szám. Lehetséges ez? Érthető? Felfogható?

Egy ember, a mi emberünk, a kedves, szőke srác most váltja meg magát, válik elátkozott királyfiból szuverén uralkodóvá. Van ilyen? Velünk is előfordulhat? Huzatos kis ország lakóival? Velünk, akik annyira szeretjük sajnálni magunkat?

Attila most otthagyja őket. Mellen faképnél hagyja az egész világot. Tom Dolant, Jani Sievinent, belső pályák harcosait, nagy esélyek letéteményeseit. Méteres, kétméteres előnnyel száguld a földkerekség legjobb vegyesúszói előtt. Akik szintén nem nyámnyila fickók, akiknek a bölcsőjébe szintén beletették a tehetség aranyalmáját az áldott párkák, akik évek, kilométerek és tonnák terhe alatt szintén mindent elkövettek a győzelemért. **Gyere Attila, gyere, kedves, szőke srác, ez most már a tied, ez most már a miénk, ez most már...**

És akkor újra elakad a lélegzet, kihagy két dobbanást a szív. Ott belül süvöltés támad, boszorkányos tempóban fürödik előre egy világoskék sapka, Jani Sievinen sapkája, a finn hajrája torpedó szédítő. Most már szűkölni kell, rémülten, elkeseredetten. Ismétlődik a scheffeldi dráma... utoléri... utoléri?!

A szőke srác tenyere a falhoz ér ott az egyes pályán. Most visszafordul, ballal rákönyököl a parafás kötélre, homlokára tolja az úszószemüveget, pár centivel a tüskésre vágott haj vonala fölé. A kamera most ráközelít, hatalmas, világos szem, nyolcezer kilométer távolságról nehezen megállapítható szürke, vagy kék-e. Orrán keresztben a kor divatja, a mentoltapasz.

Hátranéz a szőke srác ott az egyesben. Hátra és fölfelé. Már az előző napok során rájöttél, hogy arra lehet a villanytábla s már megjelent rajta az eredmény. Hiszen mind azt nézik, visszafordulva, arcukon még a roppant csata, a kegyetlen dúlás jeleivel. Visszafordulnak, ahonnét jöttek s lesik a fénybetűs hírt, áldás-e, vagy átok, pokoljárás, vagy mennybemenetel?

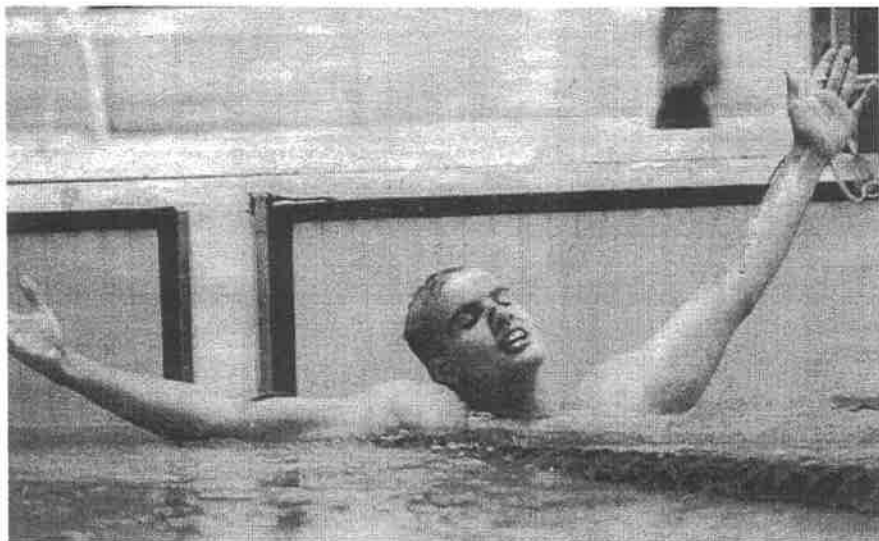
A szőke srác még mindig néz ott az egyesben. **A fényes betűk már másodpercek óta megjelentek, de ő csak néz, mintha képtelen lenne felfogni, megérteni, elhinni, ami ott olvasható.**

Aztán megmozdul az ajka, alighanem hangtalanul, de nyolcezer kilométernyi távolságból is jól érthetően.

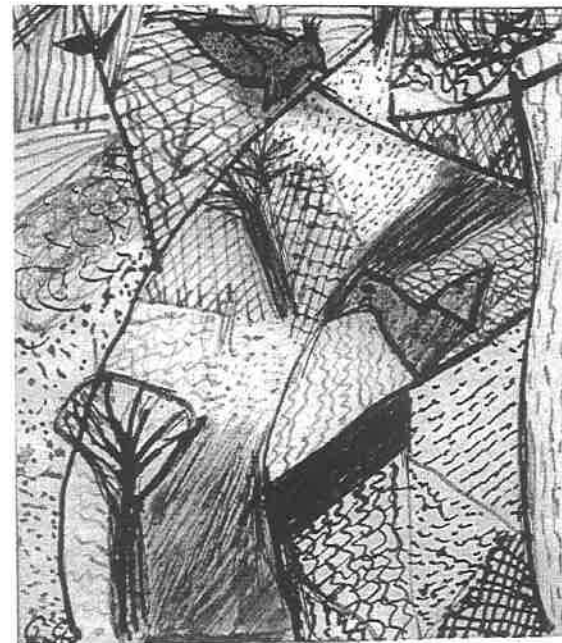
– Nem igaz...

Még mindig másodpercekig tart, amíg az ügy beszivárog, a hír, az evangélium élménnyé válik. Akkor meg hanyatt fekszik a szőke srác ott az egyes pálya parafás kötélén, ballal a levegőbe bokszol és akkorát ordít, hogy odafenn összeszaladnak az olimpiai istenek.”

Részletek PETERDI PÁL újságíró – humorista írásából

A közelmúlt az eredmények tükrében

Tusrajz, Fekete Gábor

1991/92-ES TANÉV

Matematika

TIT Kalmár László matematikaverseny megyei döntőn 2., 5., 8., 10., 11. helyezést értünk el. Országos döntőn két tanulónk vett részt. A kecskeméti székhelyű Zrínyi Ilona versenyre negyvenöten neveztek be iskolánkból, közülük KISS MIKLÓS (3. oszt.) 10. helyezést, GYÖNGYÖSI ZSOLT 23. helyezést ért el az országos fordulón. A Varga Tamás matematikaverseny döntőjébe jutott MATUZ MÁRIA, HOLLENDER DOMINIK, akik a XVII. ill. a XXI. helyezési kategóriákba kerültek. A Makkosházi matematikaversenyen a 8. osztályos MATUZ MÁRIA 2. helyezést, a 7. osztályos ZÁDORI ÁGNES 3. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Kothencz Jánosné

Fizika

A Keresd a megoldást! három fordulós megyei levelező verseny 470 résztvevője között iskolánk hat tanulója versenyzett. A 8. osztályosoknál 1. FORRÁSKÚTI VIKTOR, 2. HOLLENDER DOMINIK, 5. MATUZ MÁRIA. Mindhárman részt vettek a megyei döntőn, ahol FORRÁSKÚTI VIKTOR 4., HOLLENDER DOMINIK 7., MATUZ MÁRIA 10. helyezést ért el. A Frank János fizika feladatmegoldó városi versenyen ZOMBORI ZOLTÁN (7. oszt.) 7. helyezést, HOLLENDER DOMINIK (8. oszt.) szintén 7. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Juhász Nándorné

Kémia

Hevesy György városi kémiaversenyen 48 versenyző közül 11. MATUZ MÁRIA, 13. HOLLENDER DOMINIK, 25. FORRÁSKÚTI VIKTOR (8. oszt.). A 7. osztályosok (44 fő) között 8. BALÁZS HUNOR, aki eredménye alapján a megyei döntőbe jutott, 18. ZOMBORI ZOLTÁN, 19. VAS RÉKA, 30. BEKE MIKLÓS.

Felkészítő tanár: Dr. Barabás Zoltánné

Biológia

A Herman Ottó verseny megyei fordulóján FORRÁSKÚTI VIKTOR az 5. helyet szerezte meg.

Felkészítő tanár: Fohszné Starcz Ágnes.

Történelem

A Tömörkény Gimnázium csapatversenyén 9., a Kossuth és kora városi csapatversenyen 3., a Hunyadiak kora városi csapatversenyen 5., az Amerika felfedezésének 500. évfordulója városi csapatverseny 3. helyezettek lettünk. Megyei egyéni döntőn egy tanuló 3. helyezést ért el. Szeged helytörténeti megyei versenyen csapatunk 1. helyezett lett.

Felkészítő tanár: Elekes Tamás

Rajz

Városi fejrajz kategóriában másodikok és harmadikok lettünk. Szögletes testek tónusozott tanulmányrajz kategória: 4. helyezés.

Népdal-illusztrációs versenyen 1., 3., 4., 5. helyezést értünk el. A városi tehetségkutató verseny különböző kategóriáinak eredményei 1., 3., 4., 5., 6. helyezés. A Szegedi Szépművészeti Céh tehetségkutató verseny nyertese egy tanuló.

Felkészítő tanár: Máté Eszter

Röplabda

Debrecenben első, Nyíregyházán és Jászberényben harmadik lett csapatunk. Legnagyobb eredményünk a belgiumi mini röplabda fesztiválon elért 2. hely – 9 nemzet 20 csapata közül. Itt a különdíjat is a Tisza-parti iskola kapta. A csapat tagjai: NÉMETH TÍMEA, BÁLINT SZILVIA, GECSE KRISZTINA, SZÉKELYHIDI JUDIT, KÁDÁR NÉMETH BEA, NAGY GABRIELLA, BARTSCH ESZTER, GYENES SZILVIA

6.a osztályosok. Az ötödik osztályosok (MÁRTA JUDIT, VASAS RÉKA, GODÓ RENÁTA, GODAISCH ALEXANDRA, KIRÁLY ESZTER, VARGA VIRÁG, BOLISKA EDIT) Mélykúton a 3. helyen végeztek.

Felkészítő tanár: Bezdán István

Atlétika

A diákolimpia városi döntőjén iskolánk tanulói magasugrásban városi 1., 4. és 5. helyezést értek el. Az év folyamán a megyei szakszövetségi terematlétika és pályabajnokságon tanulóink hat megyei 1. és négy megyei 2., valamint nyolc megyei 3. és több egyéb helyezést értek el. Jugoszláviában nemzetközi atlétikai versenyen is részt vettünk, ahol magasugrásban 5. helyezést értünk el. Súlylökésben városi 1. helyezettek lettünk. A megyei versenyen magasugrásban 2., súlylökésben 4. helyezést értünk el. GALISZ BEÁTA magasugrásban kiemelkedő teljesítményéért meghívást kapott a diákolimpia országos döntőjébe. Az AGORA atlétikai kupa csapatbajnokságán iskolánk csapata 4. lett. A városi diákolimpián a 3–4. osztályos (3 próba) leánycsapatunk 2. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Tihanyi Béla

Labdarúgás

Az 5–6. osztályos kispályás labdarúgó csapatunk városi első és megyei harmadik lett. A 7–8. osztályos nagypályás labdarúgó csapatunk városi 4. helyezett.

Felkészítő tanár: Tihanyi Béla

Piros Éva, tollrajz

1992/93-AS TANÉV

Alsó tagozatos versenyeredmények

Városi és megyei versenyek:

Városi matematikaverseny 4. osztályosok részére

7. helyezett Kaszás Csilla 4.a oszt.
Felkészítő: Tóth Imréné

Zrínyi Ilona matematikaverseny, megyei forduló

4. helyezett Kiss Miklós 4.a oszt.
Felkészítő: Tóth Imréné

az országos versenyen 27. lett.

Csapatversenyben a megyei fordulón

3. helyezett Kaszás Csilla 4.a oszt.
Kiss Miklós 4.a oszt.
Volford Gábor 4.b oszt.
Felkészítők: Tóth Imréné
Takács Péter

Számítástechnikai városi verseny 5–6. oszt. között

4. helyezett Kiss Miklós 4.a oszt.
Felkészítő: Takács Péter

Városi helyesírási verseny 4. oszt. részére

2. helyezett Kiss Miklós 4.a oszt.
Felkészítő: Tóth Imréné

Verset írok, verset mondok városi verseny

2. helyezett Gulyás Eszter 4.a oszt.
Felkészítő: Tóth Imréné

Területi versenyek

Matematika

2. osztályosok közül

1. helyezett Guld Attila 2.a oszt.
Felkészítő: Szabados Anikó

7. helyezett Tátrai Dávid 2.b oszt.
Felkészítő: Ludányi Mártonné

3. osztályosok közül

8. helyezett Börcsök Erzsébet 3.b oszt.
Felkészítő: Blutman Gyöngyi

10. helyezett Miklós Rita 3.a oszt.
Felkészítő: Simon Ildikó

4. osztályosok közül

4. helyezett Vas Gabriella 4.a oszt.
Felkészítő: Tóth Imréné

5. helyezett Volford Gábor 4.b oszt.
Felkészítő: Takács Péter

Prózaíró verseny

2. osztályosok közül

3. helyezett Gera Marina 2.a oszt.
Felkészítő: Szabados Anikó

4. osztályosok közül

3. helyezett Tóth Melinda 4.a oszt.
Felkészítő: Tóth Imréné

Helyesírási verseny

2. osztályosok közül

1. helyezett Kótai Viktor 2.b oszt.
Felkészítő: Ludányi Mártonné

Felső tagozatos versenyeredmények

Matematika

– A Zrínyi Ilona versenyen a megyében kb. 2500 befizetett versenyző volt, közülük a felső tagozatból 29 fő vett részt, országos fordulóra felső tagozatos tanuló nem jutott tovább, az 5. osztályos Bakos Gábor 8. helyezettek között végzett, az 5. osztályos csapatunk 5. helyen díjazott.

– A TIT levelező verseny, valamint a Zrínyi verseny legjobbjai a Kalmár László megyei versenyen vehettek részt, összesen 16 felső tagozatos tanuló, közülük legeredményesebb a 8. oszt. Hollender Szilvia, 2. helyezett.

Az összesített versenyeredmények alapján:

4. díjas Matuz Erzsébet 7. oszt.
Jakab Boglárka 6. oszt.
5. díjas Vas Réka 6. oszt.
Gyöngyösi Zsolt 8. oszt.

Levelező eredmények:

Sánta Zsolt 5. oszt. 10. helyezett
Turcsik Anita 6. oszt. 7. helyezett
Matuz Erzsébet 7. oszt. 1. helyezett
Hollender Szilvi 8. oszt. 2. helyezett

– A Makkosházi városi matematikaverseny résztvevői azok a tanulók voltak, akik a házi versenyen a legjobb teljesítményt nyújtották. A városi versenyen elért eredményeik:

5. oszt. Sánta Zsolt 6. helyezett
6. oszt. Nagyillés Katalin 13. helyezett

7. oszt.	Pauk János	4. helyezett
8. oszt.	Gyöngyösi Zsolt	3. helyezett

Felkészítő tanár: Kothencz Jánosné

Fizika

– Városi Frank János feladatmegoldó versenyen

7. oszt.	Herczegh György	9. hely
8. oszt.	Zombori Zoltán	10. hely

Felkészítő tanár: Juhász Nándorné

Magyar nyelv

Városi helyesírási verseny:

5–6. oszt. Gombos Izabella 2. helyezett

Felkészítője:

Gazsóné Sári Mária
Gazsóné Sári Mária
Szepes Kornélné

7–8. oszt. Indult: Godó Renáta 6.a 12. hely
Balázs Hunor 8.a

Verseghy Ferenc nyelvművelő verseny

Dénes Balázs 6.a 10. helyen végzett
Zádori Ágnes 8.a 11. helyen végzett

Gazsóné Sári Mária
Szepes Kornélné

Kommunikációs verseny

Frányó Andrea 8.a

Szepes Kornélné

Magyar irodalom

Juhász Gyula emlékére rendezett irodalmi vetélkedő (városi)

Csapatban:	Terhes Balázs	7.a	} 5. helyezettek
	Rehák István	7.a	
	Frányó Andrea	8.a	
	Vas Réka	8.a	
	Zádori Ágnes	8.a	

Felkészítő: Kocsis Józsefné
Máté Eszter

Juhász Gyula versmondó verseny (városi)

Szépfolusi László	7.a	} Felkészítő:
Farkas László	7.a	
Gyarmati Zoltán	7.a	

Kocsis Józsefné

Városi versmondó verseny

Kovács Györgyi	6.a	6. helyezett
----------------	-----	--------------

Felkészítő: Gazsóné Sári Mária

Arany János Balladamonddó verseny (városi)

Németh Tímea	7.a	4. helyezett	} megyei versenyben is szerepeltek.
Varga Dóra	8.a	3. helyezett	

Felkészítőjük:
Kocsis Józsefné

A háromfordulós Juhász Gyula élete és költészete vetélkedő sorozatban iskolánk a városi 5. helyet szerezte meg.

Felkészítők: Kocsis Józsefné és Máté Eszter

Történelem:

Tömörkény napok városi csapatversenyen 2. helyezést ért el az iskola csapata.

TIT Hajdú-Bihar megyei versenyen elért eredmények:

Országos levelező verseny

8. oszt.	Vígh Attila	2. helyezés
7. oszt.	Rehák István	4. helyezés
	Matuz Erzsébet	6. helyezés
	Dobos Ágnes	8. helyezés
	Ehman Bea	9. helyezés
	Stelczner Edit	9. helyezés
6. oszt.	Kovács Györgyi	7. helyezés
	Nagyillés Katalin	12. helyezés
	Vasas Réka	12. helyezés

Budapesti TIT országos feladatmegoldó verseny

5. oszt. Kaszás Eszter 9. helyezett

Felkészítő tanár: Elekes Tamás

Orosz

Megyei verseny: Varga Dóra 8.a oszt. 2. helyezés

Felkészítő tanára: Kocsis Józsefné

Ének

Városi kánonéneklési versenyen oklevelet kaptak

a LEGBIZTOSABB SZÓLAMTUDÁSÉRT (7–8. oszt.)

a LENDÜLETES, RITMIKUS ELŐADÁSÉRT (5–6. oszt.)

Éneklő ifjúság hangverseny

Énekkarunk ezüst minősítést szerzett

Felkészítő tanár: Bánhidi Éva

Rajz

Juhász Gyula illusztrációs verseny (városi)

Csapatban 4. helyezett iskolánk	Frányó Andrea	} 8.a oszt. tanulók
	Zádori Ágnes	
	Kristó Tímea	
Egyéniben 7., 8. helyezés	Frányó Andrea	

Így látom a kéményseprőt városi rajzpályázaton
Radó Andrea 5.a oszt. 4. helyezett, továbbjutott az országos versenyre.

Budapest Mezőgazdasági Múzeum országos rajzkiállításon
Tandari Timea 7.b oszt.
Benák Enikő 5.a oszt. munkái szerepeltek

Városi népdalillusztrációs versenyen
3. helyezett Turcsik Anita 6.a oszt. (felsősök között)
1. helyezett Frank Enikő (alsósok között)

Nemzetközi rajzpályázat; Japán
a zsűri dicsérő oklevelét és tárgyjutalmat kapott
Matuz Erzsébet 7.a oszt.

Felkészítő tanár: Máté Eszter

Úszás

– Ehman Bea városi bajnokságot nyert 50 m mellúszásban, majd a megyein 10. helyezett. Kőszegi Tamás 50 m pillangón városi 3. helyezett.

Atlétika

Atlétáink: diákolimpián magasugrásban Jenei Zsóka megyei 2. helyezett lett. A szakszövetségi versenyeken három megyei első és második helyet, négy megyei harmadik helyet szereztek tanulóink. Jenei Zsóka az országos 3. helyezett magasugró csapat tagja.

Edző: Tihanyi Béla tanár

Sakk

Sakkozóink közül a kicsik: Guld Attila, Lajkó László, Jankó András 3. helyezett, míg a felsős csapat: Rehák István, Terhes Balázs, Vezsenyi Balázs, Csorba Gábor 5. helyezettek.

Felkészítőjük: Herpai József.

Röplabda

Röplabdásaink országos döntőbe jutottak. A 6. osztályos „minik” Kecskeméten nyerték veretlenül a területi döntőt. Debrecenben az országos bajnoki címért játszottak, ahol 5. helyen végeztek. A csapat tagjai: Márta Judit, Vasas Réka, Godaisch Alexandra, Király Eszter, Godó Renáta.

Felkészítő tanár: Bezdán István

Foci

A városi labdarúgó bajnokságban nagypályán döntőbe jutott és 6. helyezést ért el csapatunk: Balázs Hunor, Furák Zoltán, Szűcs Marcell, Zombori Zoltán, Molnár Richárd, Somorjai Tamás, Herceg Sándor, Csizmazia Tamás, Báló Róbert, Komjáti Gábor, Fébert István, Rehák István, Szépfalusi László, Gyarmati Zoltán, Dobó Krisztián, Csorba Gábor, Vezsenyi Balázs, Gyémánt Krisztián.

Felkészítő tanár: Tihanyi Béla

Csatlós Barbara, tollrajz

1994/95-ÖS TANÉV

Versenyeredmények:

Matematika

TIT Megyei levelező versenyen

Vas Gabriella	6. oszt.	2. helyezett
Forráskúti Ádám	5. oszt.	5. helyezett
Turcsik Anita	8. oszt.	12. helyezett
Tátrai Katalin	6. oszt.	12. helyezett
Dargó Ágnes	6. oszt.	14. helyezett
Kiss Miklós	6. oszt.	15. helyezett
Sánta Zsolt	7. oszt.	16. helyezett
Kaszás Csilla	6. oszt.	27. helyezett
Gulyás Eszter	6. oszt.	27. helyezett
Volford Gábor	6. oszt.	28. helyezett

A felsorolt tanulókat meghívták az országos Kalmár László verseny megyei fordulójára, ahol Dargó Ágnes és Kiss Miklós 6.a oszt. tanulók 3. díjas matematikusok lettek.

A 9120 versenyző közül Kiss Miklós 6.a oszt. tanuló 32., 10 190 versenyző közül Jankó András 4. oszt. tanuló 29. lett.

Ugyanitt a csapatok közötti versenyben 2228 iskola között iskolánk 4. osztályos csapata 3. helyezést kapott.

A városi Makkosházi versenyen Kiss Miklós a 6. osztályosok között a városi 2. helyet szerezte meg.

A Radnóti levelező versenyen 1000 versenyző között Dargó Ágnes 12. helyen végzett.

Felkészítő tanár: Kothencz Jánosné

Megyei: egyéni	1. helyezett	Jankó András	4.a oszt.
	6. helyezett	Guld Attila	4.a oszt.
csapat	1. helyezett	Jankó András	4.a oszt.
		Guld Attila	4.a oszt.
		Gyöngyösi Győző	4.b oszt.

Az Országos versenyen a csapat 3. helyezett lett.

Felkészítő tanárok: Takács Péter
Tóth Imréné
Kothencz Jánosné

2. Országos Kalmár László matematikaverseny

Megyei: 3. helyezett Jankó András 4.a oszt.

Felkészítő tanárok: Takács Péter
Kothencz Jánosné

Fizika

Az országhatáron túlra is eljutott egy tanulónk Sánta Zsolt, aki Aradon 1. helyezést ért el – és Temesváron is jó eredménnyel szerepelt.

A „Frank János” feladatmegoldó versenyen a 4., 7. és 10. helyezést szereztek iskolánk tanulói.

„Keresd a megoldást!” megyei levelező versenyen elért eredményeink alapján meghívást kaptak a döntőbe (amely nemzetközi verseny volt) Falkenheim Réka, Sánta Zsolt, Turcsik Anita.

Eredmény a döntőben: 3. helyezett Sánta Zsolt 7. oszt. tanuló – ezzel felvételt nyert a JATE Ságvári E. Gimnázium speciális fizika tagozatára.

7. helyezett Falkenheim Réka 7.a oszt.

A 8. osztályosok között 14. Turcsik Anita

Felkészítő tanár: Juhász Nándorné

Kémia

A „Hevesy György” városi versenyen

4. helyen	Falkenheim Réka	} 7.a osztályos tanulók végeztek
7. helyen	Sánta Zsolt	
8. helyen	Halász István	

Felkészítő tanár: Sántáné Prjevara Ágnes

A Kvalitás Oktatási és Ifjúsági Centrum által kiírt országos ötfordulós levelező verseny eredményei:

Matematika (1288 versenyző közül) 2. helyezett

Jankó András 4.a oszt.

Felkészítő tanár: Takács Péter

5. helyezett Kovács Melinda 4.b oszt.

Felkészítő tanár: Tóth Imréné

9. helyezett Gera Marina 4.a oszt.

Felkészítő tanár: Takács Péter

Magyar irodalom (657 versenyző közül)

10. helyezett Farkas Veronika 2.a oszt.

Felkészítő tanár: Ludányi Mártonné

Városi versmondó verseny

3. helyezett Gera Marina 4.a oszt.

Felkészítő tanár: Takács Péter

Városi helyesírási versenyen

4. helyezett Tóth Katalin 4.a oszt.

Felkészítő tanár: Takács Péter

Történelem:

A tanév folyamán folyamatosan versenyzett Budapesten öt tanuló, Debrecenben négy tanuló a TIT levelező feladatmegoldó versenyén:

Forráskúti Ádám 5. oszt. 4.

Kaszás Csilla 6. oszt. 9.

Kaszás Eszter 7. oszt. 3. helyet szerezte meg.

Tömörkény Gimnázium versenyén három tanuló vett részt, és 5. helyen végeztek.

Felkészítő tanár: Elekes Tamás

Rajz:

Eredményeink: Városi 1. helyezett: Madarász Viktória
(családév alkalmából)

„Én és a természet” megyei rajzpályázat

különdíjasok: Szerényi Zita

Kristó Ida

„Fantasztikus” képzőművészeti pályázat

különdíjasa: Mester Zsófia

Mezőgazdasági Múzeum – Országos pályázat – Bp.

Kiállítottjaink: Csáki Gábor

Gyarmati Ádám.

Sikeres kiállítást rendeztünk a Bálint Sándor Művelődési Házban 163 gyermekmunkából, köztük egykori, jelenleg is képzőművészettel foglalkozó tanítványok valamint Máté Eszter tanár alkotásaiból.

Városi rajzversenyen 3. helyezett Forráskúti Ádám 5.a oszt.

Felkészítő tanár: Máté Eszter

Városi rajzversenyen

3. helyezést ért el Lazányi Orsolya 1.a oszt.

Felkészítő tanár: Dr. Tátrai Józsefné

Sakk

Alsó tagozatos leánycsapatunk városi 2. helyezést ért el, a megyei döntőn a 4. helyezést értük el.

A résztvevő gyerekek: Bodó Réka 3.a oszt.
Korchmáros Zsófia 3.a oszt.
Tornai Edit 4.a oszt.

Alsó tagozatos fiúknál:

VÁROSBÁJNOK az I. csapatunk
Városi 2. helyezést a II. csapatunk
MEGYEBÁJNOK az I. csapatunk
megyei 4. helyezést a II. csapatunk

Az ORSZÁGOS DÖNTŐN a 9. helyet értük el.

Az I. csapat tagjai: Kiss Márton 3. oszt.
Nemesi András 3. oszt.
Duba Tamás 3. oszt.
Guld Attila 4. oszt.
Kiss Ádám 2. oszt.

A II. csapat tagjai: Németh Vidor 1. oszt.
Dargó Balázs 1. oszt.
Gaszó László 2. oszt.

Felső tagozatos fiúcsapatunk:

VÁROSI BAJNOKSÁGON 2. helyezést ért el

A csapat tagjai: Magossy Imre 5.a oszt.
Kiss Miklós 6.a oszt.
Kiss Balázs 6.b oszt.
Vezsenyi Balázs 8.a oszt.
Bószé Gábor 8.b oszt.

Felkészítő tanár: Herpai József

Röplabda

Leány röplabda csapataink ebben az évben váltakozó sikerrel szerepeltek a különböző versenyeken.

Megyei diákolimpián

III. korcsoportban 2. helyezést
II. korcsoportban 3. helyezést értek el.

Nemzetközi találkozók is sikerrel szerepeltünk, pl. az ausztriai Feldkirchenben, valamint több éves kölcsönös kapcsolatunk alapján kaptunk meghívást a franciaországi Savernebe az európai mini röplabda-fesztiválra.

Felkészítő tanár: Bezdán István

Focieredmények

A Jerney Általános Iskola által szervezett kispályás labdarúgó tornán 5–6. osztályos válogatottunk 1. helyezést ért el.

A győztes csapat tagjai:

Németh László
Magossy Imre
Báló István
Ármány Zoltán

5.a oszt.

Szélpál Tamás
Halász Máté
Farkas Zsolt
Balogh László

5.b oszt.

Kiss Miklós
Straub Brúnó
Brázik László
Csáki Gábor
Gyarmati Ádám
Börcsök Dániel

6.a oszt.

Minker Marcell
Kiss Balázs

6.b oszt. tanulók

Felkészítő tanárok: Gregus Melinda, Herpai József

Rózsahegyi Györgyi tollrajza

1995–96-OS TANÉV

Matematika

Varga Tamás matematikaversenyen

megyei	2. helyezett	Kiss Miklós	7. o.
	helyezett	Kaszás Csilla	7. o.
országos	17. helyezett	Kiss Miklós	7. o.
	22. helyezett	Kaszás Csilla	7. o.

Zrínyi matematikaversenyen

megyei	2. helyezett	Kiss Miklós	7. o.
	3. helyezett	Jankó András	5. o.
	3. helyezett	Falkenheim Réka	8. o.
	5. helyezett	Kaszás Csilla	7. o.
	7. helyezett	Kliment Krisztina	7. o.
	10. helyezett	Guld Attila	5. o.
	12. helyezett	Börcsök Dániel	7. o.

Csapatversenyben

1. helyezett	a 8. o.	
Csapatunk (Kiss Miklós, Kaszás Csilla, Kliment Krisztina)		
3. helyezett	a 6. o. csapat	
(Jankó, András, Guld Attila, Béli Dorián)		
11. helyezett	Jankó András	5. o.
15. helyezett	Kiss Miklós	7. o.

Iskolák közti csapatversenyben 8. helyezett a 7. osztály
17. helyezett az 5. osztály

Az Élet és Tudomány „Gondolkodás Iskolája” levelező versenyen

4. helyezett	Jankó András	5. o.
11. helyezett	Szerényi Zita	7. o.
14. helyezett	Kiss Miklós	7. o.
16. helyezett	Guld Attila	5. o.

Kalmár László matematikaversenyen

megyei	1. helyezett	Gyöngyösi Győző	5. o.
	2. helyezett	Jankó András	5. o.
	3. helyezett	Guld Attila	5. o.
	5. helyezett	Kaszás Csilla	7. o.
országos	1. helyezett	Jankó András	5. o.
	21. helyezett	Gyöngyösi Győző	5. o.
		Felkészítő tanár: Kothencz Jánosné	

Fizika

Megyei Fizikaverseny	1. helyezett	Börcsök Dániel	7. o.
Városi Fizikaverseny	2. helyezett		
Megyei Fizikaverseny	6. helyezett		
Megyei Fizika Levelező Verseny	2. helyezett	Sánta Zsolt	8. o.

Felkészítő tanár: Juhász Nándorné

Kémia

Városi kémiaverseny	1. helyezett	Falkenheim Réka és Sánta Zsolt	8. o.
		Felkészítő tanár: Sántáné Prjevara Ágnes	

Angol

Városi csapatversenyen 4. helyezést értünk el.

A csapat tagjai:

B. Nagy Judit		
Csányi Szilvia		
Szabó Anikó		
Zsom Bernadett		
Kiss Miklós	7. o.	

8. o.

Angol

TIT országos verseny	11. helyezett	Radó Andrea	8. o.
	15. helyezett	Zsom Bernadett	8. o.

Felkészítő tanár: Hajdu Andrásné
Hajdu Erzsébet

Történelem

TIT országos verseny	2. helyezett	Forráskúti Ádám	6. o.
	3. helyezett	Kaszás Csilla	7. o.
	3. helyezett	Kaszás Eszter	8. o.

Felkészítő tanár: Elekes Tamás

Nyelvművelő

Országos Nyelvművelő Verseny 3. helyezett Bakos Gábor 8. o.

Felkészítő tanár: Szepes Kornélné

Atlétika

Városi (magasugrás)	1. helyezett	Duba Diána	5. o.
Megyei (magasugrás)	1., 2. helyezett	Duba Diána	5. o.
Megyei (magasugrás)	1., 2. helyezett	Frank Enikő	5. o.
Megyei (magasugrás)	3. helyezett	Kovács Boglárka	5. o.
Megyei (távolugrás)	1. helyezett	Frank Enikő	5. o.

Felkészítő tanár: Tihanyi Béla

Csatlós Barbara, tollrajz

Mai arculatunk

A Tisza-parti Általános Iskola Újszeged legrégebb, 100 éves iskolája jelentős hagyományokkal, a lakókörnyezet által elfogadott, a családok iskolaválasztásában preferált iskola.

Az objektív adottságai jók. Tömegközlekedési eszközzel való megközelítése, a gyermekek utaztatása is biztonságos.

Kiváló a földrajzi elhelyezkedése, tiszta a levegő, nyugtató a csend.

Van közeli lehetőség a szabadidős elfoglaltságokhoz, Liget, Sportuszoda, SZUE, Tisza-töltés, illetve az iskolát övező kert-udvar is alkalmas hely sportolásra, levegőzésre.

A régi iskolaszárny tágas, kényelmes tantermei nagy méretűek, azonban az épület állaga folyamatos karbantartást igényel.

Jó adottságú a 28 éves „új” iskolaszárny:

- szaktantermi rendszerrel, szertárakkal,
- jól felszerelt tornateremmel, természettudományi előadóval,
- ebédlővel, 13 000 kötetes könyvtárral.

Az új épületben kialakítottunk egy számítástechnika és sakk szaktantermet.

Az iskolánk 1–8. osztályos korig neveli, tanítja a 6–14 éves korú gyermekeket. Az ebből adódó feladatainak meg tud felelni, bár az oktatás több területén lenne szükség nagyobb költségvetési támogatásra, hogy a „megfelelése” korszerűbb lehessen.

Az iskola a differenciált tanítási-tanulási stratégia megvalósítását tűzte ki céljául, az egyéni adottságokhoz igazodó követelmény- és eljárásrendszerrel, tanulásirányítással, a tanulói képességek optimális fejlesztésével.

463 fővel, átlag 27-es létszámú osztályokkal működünk.

A velünk egy telken lévő Tisza-parti Óvodából hozzánk került felsőlégtűti betegségben szenvedő gyermekeknek az 1996–97-es tanévben második éve megszerveztük a terápiás úszás folytatását. Így az ott óvodás gyermekekből egy osztálynyi (a város távoli részén lakók is) szintén a mi iskolánkat választják, mert ezt az életformát így megszakítás nélkül tudja biztosítani a szülő gyermeke egészsége védelmében.

Az iskolánkban az 1996–97-es tanévben kezdtük az első osztályosainknak a sakkot tantárgyként tanítani, mert a sakkozó gyermekeknél bizonyítottan gyorsabban és hatékonyabban fejlődnek az értelmi képességek, amelyek egyben elősegítik a különböző tanulási folyamatok optimális megvalósulását is.

Az iskolai képzésünk szakaszolása:

Az első, második osztály az *alapo*zó szakasz: írás, olvasás, matematika.

Harmadiktól hatodik osztályig szintén *alapo*zó, és egyéni, fejlesztő szakasz.

Hetedik, nyolcadik osztály *egyéni fejlesztő*, alapozó szakasz.

Az iskola képzési szakaszolását pályázati munkáinkkal, folyamatos pedagógiai fejlesztéssel dolgoztuk ki.

Így lép be választhatóan 3. osztályban az angol, emelt szintű óraszámú, majd 7. osztályban második idegen nyelvként az orosz.

Az angolt az előkészítő 3. osztály végén, szintfelmérés után, ha szükséges újra alakított csoportokban, egy évfolyamon (két osztályból) három csoportban tanítjuk.

A tanulói adottságok, tanári vélemények, szülői szándékok egybevetésével a 6. osztály végén – 7. osztálytól történő bevezetéssel –, egy évfolyamon további három csoportot alakítunk ki a gyerekek irányultsága szerint. Ezekben a csoportokban a magyar nyelv és irodalom valamint a matematika tantárgyakat tanítjuk. A gimnáziumi tantervek elvárásait figyelembe véve (gimnáziumi tanmenetekhez igazodva) dolgozik az egyik (A), a szakközépiskolai továbbtanulásra készít elő, annak megfelelő tematikával a másik (B), míg a harmadik csoport a szakmunkásképző iskolát alapozza (C).

Természetesen a tanulói adottságok függvénye az illető csoportok szervezése. Az 1996–97-ben végző 8. osztályból két csoportban készítünk fel gimnáziumra és egyben szakközépiskolai továbbtanulásra. A csoportok átjárhatók. Munkánk hatékonyságát a felvételi vizsgák (1995–96, 1996–97-es tanévben 100%-os megfeleléssel) igazolják.

Máté Eszter

A magyar nyelv és irodalom nívócsoportos oktatásának tapasztalatai

A csoportok összetételének megfelelően tervezhettük meg a tananyag feldolgozását. Ennek eredményeként jelentős javulás figyelhető meg elsősorban az A és C csoportnál. A leggyengébbeknél a lassúbb haladás, a tanmenet megfelelő tervezése okán van mód a többszöri, hosszabb gyakorlásra, a tipushibák kiküszöbölésére. A legjobbaknál lehetőség nyílik a tehetséggondozásra, a kiegészítő anyag maximális elsajátítására, sőt – bizonyos témákban – igen elmélyült megismerésre.

Jelentősen fejlődött az irodalmi művek komplex elemzésének színvonala, a szövegértés, a nyelvhasználat, a fogalmazás minősége, mindezek természetesen előnyösen hatnak az irodalmi szövegek befogadási készségének kifejlesztésére is.

Motiválni lehet a tanulókat az olvasásra, az olvasottság pedig tovább javítja az irodalomtanítás eredményességét. Igen fontos egy-egy költő életének, pályájának megismerése, a művek komplex irodalmi elemzése.

Tanulmányköteteket, életrajzi feldolgozásokat ismernek meg a tanulók. Ezzel továbbfejlődik szókincsük, szóbeli és írásbeli kifejezőképességük és a művek befogadásának készsége is.

A szakmunkásképző iskolára előkészítő csoport esetében a lassúbb haladás, a kiegyenlített terhelés biztosítja a törzsanyag elsajátítását, az alapkészsé-

gek kialakítását, fejlesztését. Lehetővé válik a szóbeli és írásbeli kifejezőkészség folyamatos javítása, az irodalomelmélet alapfogalmainak és legjelentősebb íróink életútjának megismerése.

A csoportbontás a nyelvtanításban is minőségi változással járt.

Lehetőség nyílt a szemléletváltásra és a tananyag szélesebb skálán történő mozgására: magyar nyelvtan helyett anyanyelvet tanítunk a következő összetevőkkel:

- tantervileg előírt anyag,
- nyelvhelyesség,
- helyesírás,
- helyes ejtés,
- kommunikáció.

Egy-egy nyelvtanórát az említett feladatkörökkel lehet bővíteni, színesíteni a csoportok differenciáltságának függvényében, más-más mélységben, mennyiségben.

Az anyanyelv ilyen szintű, tartalmú tanításához új tankönyvcsaládot vezetünk be, mely jórészt tartalmazza a nyelvtanítás részterületeit is. Ezáltal hatékonyabb lett az anyanyelvi oktatás. Ezt legjobban az bizonyítja, hogy minden 8. osztályos tanulónak sikeres a nyelvtan felvételi je még akkor is, ha a nulladik körös beiskolázásról van szó november és december között. Helyesírási versenyeken eredményesen szerepelnek gyerekeink a csupán tanórai keretekben elsajátított ismeretanyaggal, szakköri előkészítés nélkül is.

Kocsis Józsefné, Szepesy Kornélné

A matematika nívócsoportos oktatásának előnyei

A képességfejlesztést a következő területeken érezzük eredményesebbnek:

Az „C” csoport tagjai is biztosabban tudják végezni a műveleteket a racionális számhalmazban, nőtt a *becslés képessége*, így tudják *ellenőrizni* saját levezetéseiket.

Minden témakörben biztosítani tudjuk a törzsanyag elsajátítását a folyamatos ismétléssel.

A szöveges feladatok a megfelelő szintre átfogalmazhatók, így a „B” és „C” csoportban is fejlődik a tanulók *problémamegoldó* képessége. Ezeknél a csoportoknál az elvont matematikai problémák helyett a *gyakorlati élettel* kapcsolatos feladatok kerülnek előtérbe, így *motiváltabbak* a tanulók, közelebb kerül hozzájuk a tantárgy, szívesebben foglalkoznak a tanulással.

Az „A” csoportban pedig az általánosításig, a feladatok diszkutálásáig is el lehet jutni, nem csak az összefüggések meglátása, hanem annak leírása is megtörténhet az órán.

Juhász Nándorné, Kothencz Jánosné

Angoltanítás a Tisza-partiban

Iskolánkban az angoltanításnak nincs nagy múltja. A nyugati nyelvek oktatásának igénye már jóval 1989 előtt fölmerült, s intézményünk megpróbált ennek az elvárásnak is megfelelni.

Szerencsére erre – bár akkor még csak – tanfolyamok formájában volt lehetőség iskolánkban. Így az alsó és a felső tagozatban egyaránt lehetett tanfolyami keretek között angol, német vagy francia nyelvet tanulni.

A gyökeres változást a nyelvoktatásban Glatz Ferenc akkori kultuszminister rendelete hozta, amely eltörölte az orosz nyelv addigi hegemoniáját, és lehetővé tette az iskoláknak nyugati nyelvek oktatását is kötelező tárgyként. Ez persze nem ment zökkenők nélkül, hiszen az iskolák erre a gyors váltásra nem voltak felkészülve, a személyi feltételek is hiányoztak.

Miután mi is felmenő rendszerben vezettük be az angol nyelvet, áthidaló megoldásnak kínálkozott nyelvvizsgát tett kollegák alkalmazása, illetve nyelvszakosok átképzése. Továbbá nyelvi státuszt is kaptunk, így még a tanerő-frissítésre is módunk nyílt. Mivel korábban orosz tagozatos iskola voltunk, a jogfolytonosság alapján engedélyezték az angol nyelv emelt óraszámú oktatását. Ez a tagozatos csoportokban heti négy órát jelent a mai napig, s jelenlegi célunk az, hogy az 1998-ban bevezetendő NAT keretében is megtartsuk az emelt számú nyelvi órákat. Ez teljesen logikus igény és elvárás, ám az új alaptanterv koncepciója ezt nem fedi. Talán a szülők nem tudják, hogy nyelvoktatásunk jelenlegi színvonalának megtartásáért is meg kell vívni a harcunkat. Kérvényezni, engedélyeztetni kell az óraszámokat, s az alsó tagozatos nyelvoktatást, mert a NAT szerint ez csak a felső tagozatban szerepel kötelező tárgyként, heti három órában. Ez a hozzáállás a nyelvoktatáshoz annál is érthetlenebb és megdöbbentőbb, mert egy ilyen kis nemzetnek, mint a mienk, a nyelvtudás létkérdés. Nekünk pedig legalább két nyelvet kellene megtanulnunk – egy szláv nyelvet és egy nyugatit – ahhoz, hogy közeli szomszédainkkal és távolabbi nemzetekkel egyaránt kapcsolatokat építhessünk.

1994-ben végzett az első olyan tagozatos osztályunk, akik külön engedéllyel csak a 4. osztálytól tanulták az angol nyelvet. Az idén már harmadik éve hagyják el olyan tagozatos csoportok intézményünket, akik hatodik éve tanulják az angol nyelvet óratervi keretek között. Bár látványos versenyeredményeikről még nem tudunk beszámolni, a középiskolai visszajelzések azt mutatják, hogy tanulóink a többi tantárgyhoz hasonlóan angol nyelvből is megállják helyüket.

Hajdu Andrásné

SAKK a Tisza-partiban

Iskolánkban az 1995/96-os tanévtől a Magyar Sakkszövetség Ifjúsági Bizottsága szakmai felügyelete mellett kezdtük el a sakk tanítását a két első osztályban.

A sakkoktatás célja a tanulók teljes személyiségformálásán túl az általános képességfejlesztés.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a rendszeresen sakkozó gyerekeknel gyorsabban fejlődnek az értelmi képességek, amelyek elősegítik a különböző tanulási folyamatok hatékonyabb megvalósulását.

Kisiskolás korban elősegíti az írás-, olvasáskészség fejlődését, a logikus gondolkodást, a problémamegoldást.

A sakkjáték olyan személyiségjegyeket erősít mint a kitartás, a megfontolt-ság, a tervszerűség és a döntési képesség.

Az 1996/97-es tanévben a sakkra önként jelentkezett 1–2. évfolyamos gyerekek heti 2 órában tanulják e játékot.

A tehetséges és érdeklődő tanulók szakköri foglalkozás keretében, délután heti 2×2 órában gyarapíthatják ismereteiket.

És hogy milyen sikereket értek el?

Álljon itt néhány eredmény az 1996–97-es tanévből:

96–97-es tanév:

a) – alsós leánycsapatunk VÁROSI 2. helyezett, MEGYEI 4. helyezett (Juhász Nóra, Székelyhidi Zsófia, Dalli Éva, Kiss Tímea, Turcsányi Katalin, Bokor Eszter, Tóth Luca, Kovács Boglárka, Molnár Bettina, Greguss Melinda)

b) – felsős fiúcsapatunk: VÁROSI bajnok és MEGYEI bajnok (Magossy Imre, Kerekes Ádám, Kiss Márton, Duba Tamás, Guld Attila, Pataki Ádám, Kiss Miklós, Szögi Zoltán, Gyöngyösi Győző)

c) – alsós fiúcsapatunk: VÁROSI bajnok és MEGYEI bajnok (Árpás András, Kis Ádám, Balázs Ádám, Balogh Norbert, Dargó Balázs)

Az alsós és felsős fiúcsapatunk bejutott az 1997. május 2–4-ig Debrecenben megrendezésre kerülő ORSZÁGOS DÖNTŐ-re. Most erre készülünk.

Herpai József

Iskolánkban régi szokás, hogy tanulóinkat minden évben (a tanév utolsó hetében) néhány napra kirándulni visszük. Osztálykirándulásainkon megismer-tjük őket országunk természeti szépségeivel. Sokat túrázunk, de a kulturálódást is szem előtt tartjuk.

Már hagyománnyá vált a nyári táborok szervezése is. Herpai József kerék-páros, gyalogos és sakk-táborokat szervez az ország különböző pontjaira. Diák-jainkkal Erdélyt is bejárta két keréken, megtéve több, mint 1500 km-t.

Több évig a gyönyörű csongrádi Körös-torok adott otthont kézműves tábo-rainknak, ahol gyermekeink elsajátíthatták a batikolás, gergyaöntés, gipsz-maszk készítés, origami, gyöngyfűzés, rafiafonás, szalmázás, bábkészítés, ék-szerkészítés tudományát. Mindez az elfoglaltság sok-sok fűréssel, sporttal, játékkal párosult. Az elmúlt évben Szikszósfűrédre szerveztük a tábor-t, ebben az évben pedig Mártélyra készülünk.

De nem csak Magyarország nevezetességeit, szép helyeit mutatjuk meg tanulóinknak, hanem határainkon túlra is szervezünk utakat. Így jutottunk el már három alkalommal a „világ fővárosába” Párizsba és Disneyland-be. Ezek az utak felejthetetlen élményt adtak gyermekeinknek. Rácsodálkozhattunk a velen-cei karnevál sokaságára, fantasztikus jelmezeire, gyönyörű látványosságára,

etethettük a galambokat a Szent Márk téren. Bebarangoltuk a Székelyföldre is megismerve történelmét, nevezetességeit, kultúráját. Jártunk Szlovákiában, s most Ausztriába készülünk, Bécs környékére.

Ezeket az utakat Kocsis Józsefné – iskolánk igazgatóhelyettese – és Nagy Lászlóné – a Forrás napközi pedagógusa – szervezi.

Kocsis Józsefné

Városi fizikaverseny indult a Tisza-partiban

1990 tavaszán indult első alkalommal az Öveges József Országos Általá-nos Iskolai Fizikaverseny. A mai napig is ez az egyetlen országos fizikaverseny a 13-14 évesek számára. Városi szintű verseny egyáltalán nem volt fizika tan-tárgyból Szegeden. Így született a gondolat és az elhatározás, hogy életre hív-junk egy ilyen lehetőséget. A gondolatot tett követte. A szervezőmunkát Juhász Nándorné és iskolánk reál munkaközösségének tagjai vállalták és végzik évről évre. Első alkalommal 1991-ben, s azóta évente kerül megrendezésre a verseny.

A szakmai segítséget és támogatást első pillanattól a Juhász Gyula Tanár-képző Főiskola Fizika Tanszékének oktatói adják. A feladatsorokat dr. Kövesdi Katalin főiskolai docens készíti, a zsűri elnöke dr. Pintér Ferenc tanszékvezető főiskolai tanár. A versenyt FRANK JÁNOS-ról a JGYTF első fizika tanszékve-zetőjéről, tanárnemzedékek nevelőjéről neveztük el.

A versenyen résztvevő biztositunk Szeged összes iskolájának 13-14 éves korcsoportokban, iskolánként 3 fővel, beleértve a közelmúltban létesült hat-, vagy nyolcosztályos gimnáziumok hasonló korú tanulóit is.

Az ünnepélyes megnyitó – ahol szinte mindig képviselteti magát az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Csongrád Megyei Csoportjának vezetősége is – után készülnek a versenymunkák, a feladatmegoldások. Ezt követően, amíg a város iskoláiból felkért – régóta elismert színvonalon működő fizikatanárokból álló – zsűri értékeli a megoldásokat, a versenyzőket uzsonnával kínáljuk, majd gon-doskodunk szórakoztató időtöltésükről.

Az ünnepélyes zárásakor minden résztvevő emléklapot, a legeredménye-sebbek oklevelet és értékes jutalmakat, díjakat kapnak. A felkészítő tanárok munkáját is jutalmakkal ismerjük el. Mindezekhez az anyagi alapot az ELFT Csongrád Megyei Csoportja, Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata, s az iskolánkba járó tanulók szüleinek felajánlásai biztositják. Köszönet érte!

A rendezvény szakmai színvonalára felfigyelt a JATE Ságvári Endre Gya-korló Gimnázium vezetése is, s az utóbbi években azt a felajánlást teszi, hogy a speciális fizika tagozatra felvételi vizsga nélkül bekerülhetnek a versenyünkön feltűnt 7. osztályosok legjobbjai.

Iskolánk tanulói közül így 1995-ben Sánta Zsolt, 1996-ban Börcsök Dániel nyerte el ezt a lehetőséget, s remélhetőleg a jövőben tovább folytatódhat ez a felsorolás.

E rangos eseményről rendszeresen beszámol a helyi, megyei sajtó, tv, rádió is.

Juhász Nándorné

Iskolánk részvétele a város pedagógusképzésében

Az iskolánkban folyó oktató- és nevelőmunka színvonalát fémjelzi, hogy pedagógusképző munkára is felkérték iskolánk több nevelőjét.

Évekig volt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola szakvezetője Fodor P. Zoltánné napközis területen, Nemes Mária orosz nyelvből, Vízvári Albertné földrajzból.

A JGYTF jelenlegi szakvezetői a Tisza-parti Általános Iskolában: Juhász Nándorné fizika, Kothencz Jánosné matematika, Szepesy Kornélné orosz tantárgyból.

A Széchenyi István Gimnázium pedagógiai asszisztenseinek gyakorlati képzésében vesznek részt Ludányi Mártonné és Szabados Anikó tanítók.

Juhász Nándorné

Képek a nyolcvanas évekből

Osztályképek a nyolcvanas évekből

A Tisza-parti Általános Iskolában tanítók, tanulók

Iskolánk jelenlegi dolgozói:

Igazgató: Máté Eszter, *magyar–rajz*
 Igazgatóhelyettes: Kocsis Józsefné, *magyar–orosz*
 Igazgatóhelyettes: Dr. Tátrai Józsefné, *tanító*

Tanárok: Bezdán István, *testnevelés–magyar–orosz–történelem*
 Elekes Tamás, *magyar–történelem*
 Erdei Lászlóné, *tanító, napközis nevelő*
 Farkas Lilla, *magyar–ének*
 Feigl Lászlóné, *tanító*
 Fohszné Starcz Ágnes, *biológia–földrajz*
 Földesné Martus Éva, *napközis nevelő*
 Dr. Frank Józsefné, *magyar–történelem–napközis nevelő*
 Gazsóné Sári Mária, *magyar–orosz*
 Gősi Valérné, *biológia–földrajz*

Hajdu Andrásné, *angol–magyar–orosz*
 Hajdu Erzsébet, *angol–orosz*
 Halászné Blutman Gyöngyi, *tanító – magyar*
 Halmos Tímea, *tanító*
 Herpai József, *matematika–technika–sakk*
 Horváth András, *rajz–biológia–mezőgazdasági ismeretek*
 Juhász Nándorné, *matematika–fizika*
 Kamarásné Elek Cecília, *matematika–kémia*
 Károlyi Gáborné, *matematika–fizika, napközis nevelő*
 Kothencz Jánosné, *matematika–fizika*
 Kovács Istvánné, *tanító*
 Ludányi Mártonné, *tanító*
 Molnárné Véber Krisztina, *tanító*
 Onozóné Samu Tünde, *tanító*
 Porobic Gregus Melinda, *testnevelés*
 Sántáné Prjevara Ágnes, *matematika–kémia*
 Seres Krisztina, *angol–orosz*
 Sümeginé Fullér Erika, *angol–magyar*
 Szabados Anikó, *tanító*
 Szepes Kornélné, *magyar–orosz*
 Széllné Magassy Katalin, *tanító*
 Takács Péter, *tanító, napközis nevelő*
 Torjainé Simon Ildikó, *tanító*
 Tóth Imréné, *tanító*
 Tóthné Elek Katalin, *matematika–technika*

Technikai dolgozók:

Annus Istvánné
 Borbás Istvánné
 Boros Sándor
 Bozó Istvánné
 Börcsök Józsefné
 Gálik Illésné
 Gyarmati Éva
 Oszkó Istvánné
 Perjés Edit
 Schmidt Ferencné
 Simon Zsuzsanna
 Tóth Vilmosné

Irodai munkatársak:

Dr. Csörgő Tiborné
 Farkas Annamária
 Katona Józsefné
 Szépfalusi Gyuláné

1.a osztály

Osztályfőnök:
Torjainé Simon Ildikó

Berki Viktor
Bozó Gábor
Bozóki Tamás
Czékus Anetta
Fehér Csaba
Gévai Gergő
Kiss Tímea
Koós Balázs
Kovács Zsolt
Kőrösi Ildikó
Makai Szandra
Molnár Bettina
Pozsár Orsolya
Sövény Olivér
Temesvári Patrícia
Tenke Dániel
Tóth Balázs
Tóth Bálint
Tóth-Siha Krisztián
Uhlig Márta
Veselicz Katalin

1.b osztály

Osztályfőnök:
Dr. Tátrai Józsefné

Bánvölgyi Gergely
Biharvári Réka
Bodó Petra
Bodrogyózy Péter
Bokor Eszter
Dalli Éva
Dani Zsolt
Farkas Ferdinánd
Gyeviki Fanni
Hegyi Balázs
Kónya Máté
Korchmáros Sára
Kóthay Kata
Kovács Boglárka
Mester Júlia
Ocsóvszki Imre
Páli Róbert
Sarusi Csaba
Sárközi Olimpia
Szebeni Áron
Szűcs Ádám
Tóth Luca
Török Viktor

1.c osztály

Osztályfőnök:
Kovács Istvánné

Bellavics Nóra
Dombi Szabolcs
Faragó Anett
Galkó Janka
Godaish Martin Péter
Gyarmati Gábor
Hika Ágnes
Hörömpő Miklós
Jójiárt Ádám Zoltán
Kalocsa Nikolett
Kapás Gábor
Király Beáta
Kiss Orsolya
Kiss-Tóth Márton
Lipták Attila
Mikes Lili
Molina Valencia Cecília
Muskó Mónika
Novák Tímea Zsuzsanna
Pap Karolina
Rengei Noémi
Szabados Márton
Szerényi Valér Balázs
Szokol Boglárka
Tóth Viktória
Török Eszter
Vadász Anita

2.a osztály

Osztályfőnök:
Szabados Anikó

Ádász Flóra
Balázs Ádám
Czinege Tamás
Czirják Vivien
Dessislova Ilianova Simidjieva
Dongó Albert
Erdélyi Péter
Filep Ágnes
Gáll Szandra
Gregus Bernadett
Gyüre Gabriella
Gyürefi András
Juhász Nóra
Király Mátyás
Kotogán Eszter
Lévai Roland
Molnár Éva
Mracskó Petra
Nagy Máté
Samu Krisztián
Sipos Előd
Szabados Simona
Szankai Brigitta
Vámos Márton
Vigh Edina

2.b osztály

Osztályfőnök:
Ludányi Mártonné

Árpás András
Balogh Norbert
Boros Tamás
Csúri Lehel
Dukai Gergely
Erdélyi Lajos
Farkas Dávid
Farkas Ilka
Farkas Petra
Farkas Zsuzsanna
Fazekas Éva
Jójiárt Roland
Juhász Nóra
Kárász Andor
Kis-Jakab Dóra
Kiss Zsanett
Kertész Renáta
Kotogán Zsolt
Kovács Dóra
Kovács Miklós
Kurucz Levente
Mandl Gergely
Molnár Bettina
Mózes Dániel
Prislinger Tibor
Sándor Roland
Székelyhidi Zsófia
Szél Dániel
Szépfalusi András
Terhes Viktória
Turcsányi Katalin
Zara Péter

3.a osztály

Osztályfőnök:
Halászné Blutman Gyöngyi
és Halmos Tímea

Badó Andrea
Balogh Réka
Bellavics Mária
Bodrogyó Dénes
Bodó Angéla
Bogos Csilla
Czomba Gergő
Csizmadia Tamás
Dargó Balázs
Dégi Bettina
Feigl Gábor
Gálik Nikolett
Gyeviki Dóra
Györgyey Tamás
Hollósi Barbara
Husza Borbála
Jablonkai Erzsébet
Juhász Dániel
Kéri Dávid
Kóthay Sára
Lazányi Orsolya
Lestár Dávid
Mészáros Gábor
Mészáros Tibor
Sebők Réka
Séllei Szandra
Szántó Györgyi
Szénási Eszter
Tóth Márk
Tóth Tímea Zita
Veszeloovszki Daniella
Vida Nóra

3.b osztály

Osztályfőnök:
Onozóné Samu Tünde

Apáti Melinda
Ádász Mariann
Belicza Dávid
Bozó István
Gazsó Ádám
Hegyi Izabella
Huszka Hajnalka
Jankó Zsuzsanna
Kamocsai Gábor
Karsai Tímea
Király Sándor
Kócsó Nikolett
Kovács Dániel
Kovács Dániel
Nagy Gergely
Nagy Karolin
Nagy Kinga
Nusser Enikő
Orsy András
Pap Takács Réka
Páli Attila
Surányi Dávid
Szögi Csaba
Szűcs Attila
Tari Kata
Tóth András Tamás
Tóth Szeles Judit
Török Ádám
Vass Nóra
Varga Norbert

4.a osztály

Osztályfőnök:
Tóth Imréné és Feigl Lászlóné

Ambrus Andrea
Ambrus Dóra
Benedek András
Berényi Mihály
B. Nagy Péter
Cser Gábor
Csúri Attila
Farkas Balázs
Farkas Veronika
Gazsó László
Kakuk Ádám
Kaplonyi Beáta
Katona Zsófia
Kótai Kristóf
Kovács Angéla
Lajos Ádám
Lipták Anna
Meleg Csaba
Moholi Tamás
Molnár Vanda
Nagy Nóra
Ocsovszki Eszter
Prókai Márta
Révész Éva
Sas Eszter
Szabó Csilla
Szalai Éva
Tóth Andrea
Turcsányi Gergely

4.b osztály

Osztályfőnök:
Molnár Váber Krisztina

Balogh Gábor
Borsos Szabolcs
Csala Tamás
Gáll Réka
Guld Beatrix
Illés Németh Attila
Jakab Gergely
Kiss Ádám
Kovács Eszter
Miklós Melinda
Mracskó Tímea
Polyvás Zita
Sándor Szabolcs
Simcsik József
Sipka Gábor
Sipka Róbert
Sipka Zsófia
Sprok Marcell
Szabó Dávid
Szabó János
Szekeres Ádám
Széll Attila
Sziluka Viktor
Temesvári Norbert
Tokaji Renáta
Veszeloovszki Judit

5.a osztály

Osztályfőnök:
Horváth András

Ábrahám Emese
Bellovics Róbert
Bodó Réka
Bozóki Nikolett
Bús István
Csiszár Petra
Dongó Dénes
Fábián Gergely
Fohsz Bernadett
Gábor Szilvia
Gonda Ágnes
Kárász Dávid
Korchmáros Zsófia
Manga Ádám
Mathesz Anna
Mracskó Edina
Nagy Szabolcs
Pap Gábor
Pataki Nikolett
Sipos Szandra
Szélpál Attila
Szűcs Róbert
Terhes Zsófia
Vass Vanessza

5.b osztály

Osztályfőnök:
Herpai József

Adoui Mohamed
Bakos Petra
Balogh Tünde
Berkó Adrienn
Borbás Eszter
Brázik Kitti
Duba Tamás
Ferber Anita
Gósi Gabriella
Györgyey Ágnes
Horváth Tamás
Hugyecz Mátvás
Kiss Márton
Kopunov L. Tímea
Kovács Gyula
Kósa Magdolna
Magossy Tibor
Miklós Bettina
Nagy Nikolett
Nemesi András
Páli Éva
Petre Attila
Romek Zita
Szántó Ferenc
Széll Renáta
Szénási István
Szűcs Edina

6.a osztály

Osztályfőnök:
Gósi Valérné

Balogh Anett
Biharvári Ádám
Bogos Judit
Dovalovszki Zsanett
Gera Marina
Guld Attila
Gyeviki Henriett
Hannauer Gábor
Horváth Marianna
Imre Zalán
Jankó András
Jójjárt Beatrix
Kaplonyi György
Kiss András Márton
Kormányos Erika
Kovács Boglárka
Kovács Etelka
Kovács Gabriella
Lajkó László
Mentes Dániel
Németh Tibor
Pakatyilla Mónika
Papdi Attila
Pataki László
Romek Krisztián
Sánta Ágnes
Sárkány Tamás
Szögi Zoltán
Tornai Edit
Tóth András
Tóth Katalin
Tóth Siha Olivér
Varga László

6.b osztály

Osztályfőnök: Bezdan István

Béli Dorian
Dégi Mónika
Dombovári Krisztina
Duba Diana
Frank Enikő
Gyöngyösi Győző
Halászevics Zsuzsa
Harmath Gabriella
Hörömpő Lilla
Kállai Kamilla
Kállai Mariann
Kovács Melinda
Kovács Veronika
Kótai Viktor
Ladányi Ilona
Lapis Balázs
Mester Zsófia
Molnár Tamás
Nagy Katalin
Nusser Előd
Pataki Ádám
Pápai Andrea
Ruzicska Péter
Sass Anna (külföldön)
Surányi Máté
Szerényi Zsuzsanna
Széll Ágnes
Tátrai Dávid
Tóth Katalin
Turcsányi Veronika
Zsom Olivér

7.a osztály

Osztályfőnök: Elekes Tamás

Antal Gergely
 Ágoston Mihály
 Ármány Zoltán
 Baranyi Adrienn
 Báló István
 Berkó Gabriella
 Borsodi János
 Forráskúti Ádám
 Hollósi Szandra
 Hódi Krisztina
 Jablonkai László
 Kása Tibor
 Kovács Levente
 Kőszegi Zsuzsanna
 László Annamária
 Magossy Imre
 Molnár Balázs
 Mócza Krisztina
 Mulati Róbert
 Németh László
 Stefanik Attila
 Szögi Mária
 Veszeloovszki Katinka

7.b osztály

Osztályfőnök:
 Fohszné Starcz Ágnes

Balogh László
 Bálint Eszter
 Berki Ádám
 Berki Eszter
 Berta Zsófia
 Bezzeg Natália
 Börcsök Erzsébet
 Csonka Tímea
 Dombovári Áron
 Farkas Zsolt
 Halász Máté
 Horváth Zsuzsanna
 Jóni Eszter
 Kamocsay Tímea
 Karsai Krisztina
 Kerekes Ádám
 Király Renáta
 Lebák Gábor
 Makula Dávid
 Mester Ilona
 Molnár Nóra
 Ökrös Tamás
 Rózsa Viktória
 Sprok Zsófia
 Szabó Gergő
 Szélpál Tamás
 Talló Andrea

8.a osztály

Osztályfőnök:
 Szepes Kornélné

Báló Róbert
 Börcsök Dániel
 Brázik László
 Csáki Gábor
 Farkas Krisztina
 Farkas Tímea
 Gulyás Eszter
 Gyarmati Ádám
 Hajdusics Péter
 (külföldön tartózkodik)
 Harmath Márta
 Kaszás Csilla
 Kiss Miklós
 Kliement Krisztina
 Madarász Viktória
 Molnár Zsanett
 Nagy László
 Nyerges Julianna
 Pataki Csilla
 Rácz Péter
 Semsei Judit
 Straub Brunó
 Szerényi Zita
 Tátrai Katalin
 Terhes Nóra

8.b osztály

Osztályfőnök:
 Farkas Lilla

Berta Eszter
 Bódi Arnold
 Borbola Vivien
 Börcsök Norbert
 Dobó Krisztina
 Dobó Veronika
 Ehman Adrienn
 Horváth Anikó
 Kasza Zsolt
 Kiss Balázs
 Lestár Andrea
 Márta Eszter
 Minker Marcell
 Nehéz Péter
 Orsy Éva
 Pajkó Tímea
 Pakatyilla Zoltán
 Strihó Máté
 Szabó Nikolett
 Székelyhidi Miklós
 Takó Mónika
 Tóth Viktor
 Volford Anikó
 Volford Gábor
 Miskolczy Mónika